

Haz ve Hız

Çağında

9 786051 834115

genc olmak

AYŞEGÜL AKAKUŞ AKGÜN

50. NESİL
Yet.

Haz ve Hız Çağında Genç Olmak

Ayşegül Akakuş Akgün

Yayın Yönetmeni
İkram Arslan

Editör
Bulut Karadağ

Kapak Tasarımı
Merve Sivritepe

İç Tasarım
Sald Demirtaş

ISBN
978-605-183-411-5

Yayıncı Sertifika No
12403

Baskı Tarihi
Mayıs 2018

Baskı ve Cilt
Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent Organize Sanayi
Bölgesi 22. Cad. No: 6 Sincan/Ankara
Tel: (0312) 640 16 23

Matbaa Sertifika No
16031

© Fikir ve Sanat Eserleri Yasası gereğince bu eserin yayın hakkı
Nesil Basım Yayın Gıda Tic. ve San. A.Ş.'ye aittir.
İzinsiz, kısmen ya da tamamen çoğaltılıp yayımlanamaz.

Ayşegül Akakuş Akgün

İlk öğrenimini Çapa ilkokulunda tamamladı. Bir yıl Kur'ân kursunda temel eğitim aldıktan sonra lise tahsilini Eyüp İmam Hatip Lisesi'nde yaptı.

Edebiyata olan yoğun ilgisine rağmen, Sakarya Üniversitesi'nde İşletme okudu. Hikâye, şiir, deneme ve diğer yazı çalışmalarına devam ederken diksiyon-fonetik (güzel konuşma) dersleri aldı.

Radio ve TV programları yaptı. Çeşitli dergilerde yazılar yazdı. Yerel gazetelerde sayfa editörlüğü ve köşe yazarlığı yaptı. Halen bir çocuk dergisinde yazmaya devam eden Ayşegül Akakuş Akgün, evli ve iki çocuk annesidir.

 @aysegulakakus.akgun

 @9ay99esma

aysegul.a.a@hotmail.com

Yayımlanmış Eserleri

- *9 Ay 99 Esmâ*
- *Bir Mükemmel Günün Hikâyesi*
- *Esmâ-i Hüsnâ ile Çocuk Terbiyesi*
- *Hız ve Hız Çağında Genç Olmak*

İçindekiler

Ön söz.....	9
Giriş.....	11

1. BÖLÜM

İNSAN OLMAK...

İnsan.....	17
Aile.....	20
<i>Türkiye'de aile yapısı</i>	21
Genç.....	23
<i>Gençte şahsiyet oluşumu</i>	24
<i>Gençlerin problemleri</i>	26
<i>Peki, bu durumda gencin şahsiyeti nasıl kurtulacak?</i>	31

2. BÖLÜM

GENÇLERE KURULAN TUZAKLAR

1. Eşitlik, farklılık, aynılaştırma.....	41
<i>Eşitlik</i>	47

<i>Her bir insan nevi şahsına münhasırdır!</i>	50
2. Alışveriş	52
3. Tüketim çılgınlığı	57
<i>Doyumsuzluk hissinin sebep oldukları</i>	63
4. Batı'ya, Batılılaşmaya özendirme	69
<i>Batı'yı övme</i>	79
<i>Bizde Batı hayranlığı uyandıran sebepler</i>	82
<i>Batı hayranlığımızın başlangıcı</i>	83
5. TV, medya	86
<i>Televizyonun etkili olmasının sebebi</i>	92
<i>Televizyonun bünyemize verdiği zararlar</i>	95
<i>TV ve kadın</i>	97
<i>Televizyonun dikte ettiği kahramanlar</i>	98
6. Moda ve marka tuzakları	102
<i>Nedir moda denen şey?</i>	102
<i>Giyinme modası</i>	103
<i>Kim gibi giyiniyorsan 'o'sun!</i>	108
<i>Saç modası</i>	109
<i>Zayıflık modası</i>	110
<i>Modanın cinsiyet saptırıcı tuzağına örnekler..</i>	112
<i>Dövme modası</i>	114
7. Beslenme tuzağı	116
<i>Hazır ve paket gıdalar</i>	119
<i>En dengeli beslenme şekli nasıldır?</i>	128
8. Sınırsız özgürlük kandırmacası	131
9. Tembellik ya da hırs	134
Z Kuşağı	137
Haz ve hız odaklı olma	138

3. BÖLÜM

BAĞIMLILIKLAR

Sanal bağımlılıklar	145
1. <i>Oyun bağımlılığı</i>	146
2. <i>İnternet bağımlılığı</i>	153

Gerçek bağımlılıklar.....	158
1. Zararlı alışkanlıklar	158
2. Cinsellik.....	166

4. BÖLÜM

TUZAK KURUCULARIN ASIL HEDEFLERİ NE?

Asıl hedef	185
Özlenen, istenilen gençlik.....	191
Son söz	193
Dipnotlar.....	197

Ön söz

BEN BU KİTABI TÜM DÜNYA gençlerine yazdım. Çünkü ‘insan ırkı’nın geleceği hepimizin elinde.

Genç olmak çok kıymetli bir şey. Bu kıymeti en iyi, yaşlananlar biliyor. Ancak, gençliği yaşamak çok güzel bir süreç olduğu kadar, tehlikeli okların da hedef tahatası olmak demektir aslında.

Yeryüzünde tuzaklar, ayırt etmeksizin tüm gençlere kuruluyor. Uyarılarımın genel olmasının yanı sıra Müslüman gençliğe de ayrıca özel uyarılarım oldu elbet. İslam sancağı “tüm insanlığın son kurtuluşu” için onların elinde.

Bu vesileyle gençlik dönemimde her türlü batıl tuzaklardan, şer oyunlardan beni koruyan ve bilinçlendiren anne ve babama teşekkürlerimi sunarım. İlk ne-

fesimi aldığım, çocukluğumu ve gençliğimi geçirdiğim ailem gibi, eşimle kurduğum ailemin de aynı bağlarla bağlanmış olmasını dilerim.

Giriş

GENÇLİK, İNSANIN EN ENERJİK, en hareketli, en renkli dönemidir. Bu özelliklerin kaynağı, ruh dünyasının sürekli hareket halinde ve değişime meyilli olmasıdır.

Genç bilinci, akıldan daha çok hisleri dinler. Hislerle genelde haz odaklı yaşamayı seçer. Azıcık bir hazır lezzeti, ilerideki kat kat fazla güzelliğe tercih edebilir. Yahut bir kin ya da intikam hissiyle koca ömrünü heba edebilir. Gayrimeşru bir keyif için yüzlerce gün hasta olmayı ya da ceza çekmeyi tercih edebilir. Hisleriyle hareket eden gençler, daha çok haz odaklı yaşayacağından benzer daha pek çok durumla karşılaşır, hayatlarının en güzel yıllarını çeşitli tehlikeler ve tuzaklarla karşılaşarak geçirirler. Tüm gençlerimizi Allah muhafaza etsin ki bu gibi sebeplerle, en verimli günlerini bom-

boş, en sağlıklı günlerini de acınacak halde geçirebilme ihtimalleri vardır.

Gençlerin ve gençlik döneminin bu zayıf ve zafiyetli yönleri, onları suiistimal etmek isteyenleri ve kötü emellerine alet etmek isteyen şeytanlaşmış kişileri kendine çeker. **Hissî**, yani **nefsî** davranan genç, kolayca haram olana, yasak olana uyabilir. Ergen gençler (13-24) ve olgun gençler (24-35) erişkin insanlara göre tuzaklara daha kolay düşebilirler. İşte bu sebeple bu çalışmamızda gençliğin önündeki tuzaklara dikkat çektik!

Unutulmamalıdır ki dünya var olduğu günden beri, insana tuzak kurup onu kötüye sevk eden varlıklar sadece şeytan ve nefis olmamıştır! Gençlere tuzak kurmayı kendilerine meslek edinmiş olan insanlar da hep vardı ve var olmaya devam etmektedirler. Gelecekte de var olacaklardır.

İnsanlığın başlangıcı atamız Âdem (as) ile birlikte iyilikle kötülüğün savaşı da başlamıştır. İyiler iyi-güzel şeyler yaparken, kötülerde kötü şeyler yapmış ve başkalarına da yaptırmaya çalışmıştır.

Burada yapılacak en önemli ve ilk şey, gençleri, kasti kötülük için yaşayan varlıklardan haberdar etmektir. Bunların varlıklarına inandırıp ispatlamak her akli başında erişkinin görevidir. Zira gençler, *[kendilerine hoş ve zevkli gelen şeylerin kötü olduğuna asla inanmak istemezler.]* Kötü şeyleri kendisine sunan kişilerin de kötü niyetli insanlar olduklarını kabul etmezler. Gençlerinize yaptığınız her uyarı cümlesine, büyük ihtimalle

önce tepki alırsınız. Size itiraz eder, fikirlerinizi reddederler. Gençler genellikle tuzaklar konusunda ailelerini ütöpik davranmakla, kurgu yapmakla suçlarlar. Anne babaların en çok duyduğu itiraz cümlesinin “Abartma anne!”, “Yapma baba!” şeklinde olduğu bilinir.

Tuzak kurucular, kendilerine öncelikle eğitimsiz, fakir ve başıboş gençleri kurban olarak seçerler. Eğitimsiz olanları her türlü yalan dolanla kandırarak, fakiri de her türlü maddi imkâna mazhar kılarak rahatça kendine bağlayabilirler. Başıboş olanlar ise her türlü şeyle boşluğunu ve ruhsal açlığını doyurmaya zaten hazır şekilde bekliyordur.

Gençler zaman zaman ikaz edilmez ve ailelerince kontrol altında tutulmazlarsa, basit görülen bazı alışkanlıkları çabucak bağımlılık halini alabilir.

Çok fazla bağımlılık çeşidi vardır ve hepsinin en kötü ortak özelliği, gençlerin o şeyi daha fazla elde etmek için kötü yollara başvurmalarıdır. Zamanla hırsızlık, gasp normal hale gelir. Adım adım ilerleyen kötülük, genci cana kast etmeye kadar götürebilir. Artık onlar için en kötü şeyler dahi hedefe ulaşmak için normaldir.

Bu durumda, böyle bir zamanda, böyle bir çağda yaşıyor olmamıza sadece üzülemeyiz. Hiçbir şeyden habermiz yokmuş gibi kabuğumuza çekilemeyiz. Gençlere önder olmalı, kahramanca mücadele etmeleri, hatta savaşmaları gerektiğini söylemeliyiz. Gençliğin ve gücün en büyük nimet olduğunu hatırlatmalıyız.

Gençlik nimetini ziyan etmiş olanların pişmanlıklarını ibret için örnek göstermeliyiz. Kur'an'ın gösterdiği yolu ve istikameti onlara bildirmeliyiz. Gençlik dönemi ancak bu şekilde verimli ve huzurlu geçer. "Allah her hastalık için mutlaka bir deva vermiştir. Ancak bir dert müstesna. O da ihtiyarlıktır."¹ "İkincisi olmayacak olan ömrün, boşa geçmesi mi yoksa verimli, sağlıklı, mutmain geçmiş, Allah'tan başka kimsenin önünde eğilmemiş, onurlu bir hayatı mı tercih ederdiniz?" diye sorulmalıdır.

Eğer ikincisi diyorsanız bir de şu müjdeye muhatapsınız ey gençler!

"Yedi sınıf insan vardır ki yüce Allah kendi gölgesinden başka gölgenin olmadığı 'o günde' ancak bu insanları kendi arşının gölgesinde muhafaza edecektir. İşte onlardan birisi de, Allah'a ibadet ederek temiz bir hayat içinde serpilip büyüyen gençtir."²

Şimdi gençlere tekrar soralım:

"Sen hangisini tercih edersin?"

1. Bölüm

İnsan Olmak...

İnsan

İNSAN, YARATILMIŞ TÜM varlıklar arasında özel ve şerefli bir yere sahiptir. Onu üstün ve şerefli kılan şey, Allah'ın ona bahşettiği özelliklerdir. Bu özellikler de ona diğer varlıklarda olmayan bir takım sorumluluklar yüklemiştir.

Dünyaya gelmekle başlamıştır insanın imtihanı ve insan, sorumluluklarla örülü bir şekilde yaşamaya devam eder. Sorumluluk alanı gittikçe genişler. Genişledikçe karmaşıklaşır.

Elbette insan kendi iradesiyle gelmiyor dünyaya; bir üst irade, yaratıcı güç tarafından gönderiliyor hayata. İmtihan sırrı burada başlıyor. "Onca yaratılmış tür arasından sen, insan olmanın gereğini yerine getirebiliyor

musun?” diye bakılıyor. İşte burada ‘irade’ devreye giriyor. Dünya imtihanında, özgür iradenle baş başasın!

Allah Teâlâ, Hz. Âdem ve onun soyundan gelen bizleri yeryüzünün halifesi olarak yaratmıştır. Bu nedenle başta Hz. Âdem olmak üzere bizler, yeryüzünde Allah’ın hükümlerini uygulamak ve dünyayı imar etmekle sorumluyuz. Bu önemli görevle insana verilen değer sebebi, ilk başlarda tüm diğer varlıklarca merak ediliyordu. Rabbimiz “Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım!” dediğinde, melekler “Bizler seni överek yüceltiyor ve tesbih ediyorken yeryüzünde fesat çıkarmak, orada kan dökecek birini mi yaratacaksın?” demişlerdi. Allah (cc) “Sizin bilemediklerinizi ben bilirim.” demişti.

Sonsuz ilim sahibi Allah, Âdem’e bütün isimleri öğretti. Sonra meleklerle “Eğer sözünüzde sadıksanız şunların isimlerini bana bildirin.” dedi. Melekler “Ya Rab! Seni noksan sıfatlardan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiklerinden başka bizim bilgimiz yoktur. Şüphesiz Sen her şeyi bilirsin ve her işinde bir hikmet vardır.”³ dediler. Bunun üzerine Allah (cc) “Ey Âdem! Eşyanın isimlerini meleklerle anlat!” dedi. Âdem (as) meleklerle eşyanın isimlerini söyleyince Allah (cc) şöyle buyurdu:

“Ben size muhakkak göklerde ve yerde görülmeyenleri, oradaki sırları bilirim, bundan öte, gizli-açık yapmakta olduklarınızı da bilirim, dememiş miydiniz?”

Böylece melekler insanın ne kadar değerli bir varlık olduğunu bildiler ve kabul ettiler. Ancak bu üstün

niteliklere sahip 'insan' karşısında nasıl davranacağını bilemeyen melekler yüce Allah (cc) "Âdem'e secde edin!" buyurdu. Meleklerin hepsi secde ettiler yalnızca İblis etmedi. Yüz çevirip büyüklük tasladı, böylece kâfirlerden oldu.⁴ "Ben ondan daha üstünüm. Çünkü beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın." dedi. Allah (cc) "O halde in oradan! Orada büyüklük taslamak senin haddin değildir. Çık! Çünkü sen aşağılıklardan-sın."⁵ buyurdu. Bunun üzerine İblis (şeytan) "İnsanları doğru yoldan saptıracağım!" diye yemin etti. Tüm kötülükleri ve çeşitli yolları kullanmak için ve her insanı kandırabilmek için Allah'tan süre istedi. Allah Teâlâ da ona kıyamete kadar süre verdi.⁶

İşte o an başladı insanın kötülükle ve tuzaklarla mücadelesi. Üstün olmasının imtihanı...

Tüm diğer yaratılanlar arasında insanın özel ve şerefli bir yeri vardır. İnsanı üstün ve şerefli kılan şey, Allah'ın ona bahsettiği özelliklerdir. Allah (cc) insanı en güzel şekilde yaratmış, ona kendi ruhundan üfleyerek büyük bir değer vermiştir. Onu yeryüzünün halifesi yapmıştır. Yani yeryüzünü imar edecek, Allah'ın emir ve yasaklarını anlayacak, uygulayacak ve yeryüzüne yayacaktır. Hiçbir varlığın taşıyamadığı ve ağır sorumluluğu olan vahiy emanetini insana vermiştir. Sorumluluklarını tam olarak yerine getirebilmesi ve iyiyi-kötüyü ayırt edebilmesi için de akıl ve irade özgürlüğü vermiştir. İşte bütün bunlar insanın ne kadar da özel bir varlık olduğunu gösterir.

Aile

İnsanın bu hayata gelir gelmez aldığı en büyük hediye ise ailesidir. Ölene dek bir aile ortamında yaşayacak olması büyük nimettir onun için. Çünkü insan, diğer varlıklar gibi sadece beslenme, barınma, korunma için aile kurmaz. Tüm bunların yanında aile, insan için bir kültür ocağıdır.

Aile, birbirine kaynaşma şuuru ile donatılmış olarak yaratılan kadın ve erkeği asil bir duyguyla birleştiren; bedeni sükûna, ruhu tatmine erdiren tek kuruluştur.

Aile; ferdi (kişiyi), cemiyet (sosyal) hayatına hazırlayan fedakârlık ocağıdır. İnananlar için her iki dünya saadetinin temelidir. Bu temel, sevinç ve endişelerini, aşk ve şevklerini paylaşma alanıdır.

Erkeğin, eşine ebedî hayat arkadaşı gözüyle bakarak sevgisini fizikî güzellik üzerine inşa etmemesi gerekir. Kadının da şefkat ve merhametle davranarak hayâ ve edeple yaşamayı amaç edinmesi icap eder. İncelik, güzellik ve nezaket bakımından erkekten daha üstün olan kadın, tüm güzelliklerini yalnızca aile içinde ve eşine açmalıdır.

Vefa, ahlak, fazilet, dirlik ve düzen, aileyi ayakta tutan erdemlerdir. Çağımızda aileyi en çabuk yıkan şey, Batı'nın kadını sosyal hayatta medenileşme, çağdaşlaşma, modernleşme gibi zihniyetlerle mevcut erdemlerini elinden almasıyla olmuştur. Bu konuya ayrıntılarıyla "Batılılaşmaya özendirme" konumuzda değineceğiz.

Aile, insanı zenginleştirip donanımlı hale getirdiği gibi, insanda oluşan kültürün aynısı, toplumu da oluşturacaktır. Bir ailenin yapısı, işleyişi, fertlerle arasındaki ilişkisi, iletişim şekli, komşularla ve akrabalarla olan ilişkileri direk toplumun yapısına yansiyacaktır. Ayrıca ailedeki geleceğe bakış, ekonomik işleyiş, eğitime verilen değer, beslenme şekli, hayaller, korkular, idealler, hedefler bir bütün olarak genci oluşturacağı gibi, topluma da aktarılacaktır. Toplumun genel haline bakıp kendi aile yapımızın ona olan katkısını değerlendirebiliriz. Bizim ailemiz bu toplumun neresinde?

Türkiye’de aile yapısının sağlam olduğu söylenegelmiştir. Fakat bu kitapta ele aldığımız konuları okudukça aile yapımızda czlmeler olduğunu hep birlikte fark edeceğiz. Bazı teşhislerde bulunacak, buna sebep olan şeyleri bulacak ve bunların doğurduğu sonuşları konuşacağız. Bir yazar olarak amacım tespit edip bırakmak değil, mümkün olduğunca tedavisini aramaktır. İyileşmek, iyileştirmektir Allah’ın izniyle...

TÜRKİYE’DE AİLE YAPISI

600 yıllık bir medeniyetten bugüne kadar sağlam bir millet olarak gelişimizin en büyük sebebi, aile yapımızın sağlam oluşudur. Günümüzde aile düzeninin devam ettiğini ama içinde fırtınaların koptuğunu, toplumsal bir terbiye olarak bunun gizlendiği, açığa vurulmadığını söyleyenler de vardır. Bu hallerin de olabileceği vakidir elbet. Hal böyle olsa da aile yapımı-

zı bir şekilde ayakta tutmayı başardığımız, güçlü dinamiklerimiz ve onu besleyen inancımız var.

“Sessiz olalım, evimizin içinde tartışılanı komşular duymasın.”

“Çevremizdekilere yardımcı olalım, en azından öldüğümüzde aramızdan iyi insan desinler.”

“Çocuklarımız evin içinde koşup gürültü patırtı çıkarmasın da çevre bizden memnun olsun.”

Bunlar gibi daha birçok sosyal kabullenişlerimiz var. İncamızdan aldığımız ‘boşanmanın hoş olmadığı’ anlayışına sahibiz. Allah’ın (cc) boşanmayı helal kılrsa da en son çare olarak başvurulabilir bir yol olarak bize sunduğunu toplumca biliriz.

Türk toplumunda aile fertlerinin genel olarak rolleri bellidir. Baba, ailesini kimseye muhtaç etmemek için çalışan, eve ekmek getiren kişidir. Çocuklar, okutulup meslek sahibi edindirilmeye çalışılır. “Çocuğum okusun adam olsun; vatanına, milletine hayırlı evlat olsun.” anlayışı, adeta genlerimize kodlanmış haldedir. Anne ise aile düzenini sağlayan, çocuklarını ve eşini etrafında toparlayan yegâne kişidir. İleride çocukları da huzurlu, mutlu bir yuva kuracaktır ki bu hedefe varmak şarttır. İşte bu gibi geleneksel değerlerimiz var ve onlara yüklediğimiz mana üzere yaşıyoruz. Bunları kaybetmeye başlamak ailede, sonra da toplumda kültürel sapmalara ve çözümlere sebep olacaktır. Geleneksel değerlerimiz işlevini kaybettiğinde aşınmalar başlar. Yaptığımız bir hatada yakın çevremizden eleştiri

almamız gecikmez ve aile halimizi şöyle bir toparlarız. Böylece aile kurumumuz esen her yelde yıkılmamış olur. Toplumunu oluşturan 'aile' iken bu gibi durumlarda 'toplum', aileyi kurtarmış olur.

Unutmamalıyız ki aşınan değerlerimizin yerini hemen başka şeylerle doldurmak isteyen güçler, gece gündüz çalışıyorlar! Fakat çok şükür ki insana, aileye, sosyal hayata ve tüm topluma ışık tutan bir inancımız var bizim. Keza kurtarıcı olan toplumsal dinamiklerimiz de inancımızdan etkilenecek oluşmuştur.

Genç

Bu zamandaki gençliği, onlara kurulan tuzakları, onları hedef alan art niyetli projeleri ve nihayetinde gençlerin problemlerini irdelemeden önce 'genc'in tarifini yapmak ve onu tanımak zorundayız.

Millî Eğitim, Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın tanımına göre gençlik; buluğa erme sebebiyle, biyolojik ve psikolojik bakımdan çocukluğun sonu ile toplum hayatında sorumluluk alma dönemi olan 12-24 yaş arasında kalan yaş grubudur.

Bu dönemde gencin cinsel gelişimi ile birlikte fizikî ve biyolojik değişimleri de gerçekleştiğinden, gençlerin davranışlarında önemli oranda farklılaşmalar olmaktadır. Tüm bu fizikî, ruhî ve cinsî faktörlerin dengeli bir şekilde gelişmesi, genç insanın şahsiyeti açısından çok önemlidir. Genç, çocukluktan getirdiği alışkanlıkları muhafaza ederken geleceğine ait bazı yeni arayışlar

içinde de olacaktır. Bu sebeple psikolojik dünyasında bolca hareketlilik, sıkça değişimler görülür. Bu hafta saçını uzatıp kuyruk yapan genç, bir sonraki hafta dazlak olmaya karar verebilir. Bazen kendisiyle ve çevresiyle çatışma içine girer. Ekonomik ve duygusal olarak halen ailesine bağlı olduğu için buradan da sıkça sorunlar çıkabilir. Sonrasında duygusal değişimler, pişmanlıklar yaşadığı gözlemlenebilir. Bilinçaltı dürtüleri bastırılmamış olduğundan bazı davranışları fevridir. Kendi başına hareket etme, kendi kararlarını kendi başına verme eğilimi fazladır. Bağımsızca topluma karışmaya çalışır. Sosyalleşen genç, kendi gibi olanlar ve aynı sorunları yaşayanlarla gruplaşabilir.

GENÇTE ŞAHSİYET OLUŞUMU

Öncelikle şunu söylemeliyim ki bir toplumda gençlerin problemlerinin az ya da çok oluşu aileye bağlıdır. Bunların çözümü konusunda ise yine en etkili olan merci ailedir. Aile içinde görülen problemle, gençte görülen problem doğru orantılıdır. Anne-babanın ilişkisi, çocuğa verilen terbiye, çocukken maruz kalınan etkiler gibi hususlar gelecek için önemli oranda yer tutar.

Çok sevdiğim bir cümle vardır: “Hayatı konuşa konuşa güzelleştirmek, sorunları tartışa tartışa aşmak!” Bir problemin konusu ne olursa olsun temelinde iletişimsizlik vardır. Orada demek ki konuşulmamıştır, paylaşılmamıştır. Gençler aileleriyle, eşler birbirleriyle düşünce ve duygularını ifade etmez, konuşmazsa doğ-

ruyu, yanlış tartışmazsa birlikte yaşamının ne anlamı vardır?

Bir iş zamanında ve yerinde yapılırsa ancak doğru sonuçlar alınabilir. Ardından gelen pişmanlıkların kimseye faydası olmayacaktır. Aileler, gençlerin erken dönemde yaşadığı problemlere çözüm odaklı ve anlayışlı bir tavırla yaklaşırlarsa gençlerin buna karşı farklı bir kişilik sergilediği, daha makul olduğu görülür. Yaşadığı içsel karmaşa ilerleyip ciddi sıkıntılara yol açacak seviyeye gelmeden aile içinde önü alınabilirse ve gencin ruhî sıkıntıları, uyumsuzlukları ortadan kaldırılabilirse gencin aslında büyük bir cevher olduğu ortaya çıkar. Burada en önemli şey, gencin enerjisini değerlendirebileceği ortama kavuşması ve ona yönlendirici güç olabilmektir. Genç, kendindeki değişimlerle birlikte yeni bir oluşum içinde olduğunu farkındadır. Çabuk tepki gösterme, tedirginlik, kuruntu, duygular da iniş çıkışlar, kararsızlık, derslere ve çalışmaya ilginin azalması, zaman zaman dikkat toplayamama gibi sorunlar yaşadığını bilir. Bu dalgalanmalardan çevresi kadar kendisi de rahatsızlık duyan gence, ciddi sıkıntıya düşmeden önce karşı karşıya kalabileceği değişim ve durumlardan bahsetmek gerekir ki karmaşık ruh haline girmesine engel olunsun. Yukarıda dediğimiz gibi gencin geçirdiği bu değişim daha iyi bir kişilik kazanmasına ve kendini tanımasına yol açacak bir takım gelişmelerin başlangıcı sayılabilir. Bu dönemdeki ergenlerin asıl arayışı, kendisinin kim olduğunu, neye

inanıp neye inanmadığını, hayattan ne elde etmek istediğini belirlemeye çabalayan bir kimlik kazanma mücadelesidir.

GENÇLERİN PROBLEMLERİ

Gençlerin toplum hayatında sorumsuz, problemlili bir kesimi oluşturduğu şeklindeki olumsuz ve önyargılı hatta suçlayıcı bir düşünceyi kabul etmediğim gibi onca sıkıntılarının arasında bir de bu yükü yüklemenin ne kadar da hatalı bir tavır olduğunu söylemek isterim.

Gencin ruhî ve bedenî oluşumunun tüm hayatında değişmez bir temel oluşturacağını düşünerek hareket etmek gerekir. Ona en yakını, ailesi, 13-19 yaş aralığında irade gelişiminin oluştuğunu bilerek tavır sergilemelidir. Gencin kişiliğinin oturması öyle hemen olabilecek bir şey değildir. Kişiliğe tesir eden her tutum ve davranışın çocuklukta atılan temeller üzerine bina edilmesi, elbette zaman alacaktır. “Çocukta terbiye eğitimi 0-6 yaş döneminden de önce anne karnında iken başlar.”⁷ Bu ciddiyetle yetiştirilen bir çocuğun, gençlik dönemine iyi hazırlanmış sağlam bir zemini olursa gençlik dönemi diğerlerine göre daha az sorunlu geçecektir. Fakat yine de çocukluğunda sağlam bir karakter eğitimi aldı diye genci, öyle her etkinin biçimlendireceği ‘yoğrulmaya hazır hamur’ gibi ortada bırakamayız. Genç insanı öyle temel değer ve inanışlarla bezenmiş bir hale getirmeliyiz ki o, bu inanış çerçevesinden dı-

şarıya bakarken olayları doğru değerlendirebilsin. Ar-
dından da kendi iradesiyle kararlar alabilsin.

Elbette böyle bir duruma gelebilecek genç için aile-
sinin yanında okul yahut iş çevresinin de olumlu et-
kisinin olması şarttır. Medeni ülkelerde bir insanın
yetişmesinde toplumun da katkısı büyüktür. Zira bir
gençten toplumun da ilk beklediği, ahlakî ve fikrî ol-
gunluktur. O halde katkı sağlamak sorumluluğunu,
toplumdaki bireyler kendinde hissetmelidir.

Ülkemizde bu işleyişin zayıf olduğunu söyleyebili-
riz. Bunun sebebi; okul, çevre ve gençleri etkisi altına
alan medyanın aynı eğitim anlayışını benimsememesi-
dir. Farklı değerleri ön plana almasındandır. Birbiri-
ni tamamlayamayan bu kurumlar, gençlerin fikrî dün-
yasına olumsuz tesir etmektedirler. Ortak bir şahsiyet
modeli ve Türk kültürü veremeyen kurumlar karşısın-
da gençler, farklı prensiplerin çatışmasından doğan bir
kargaşa ortamına sürüklenmektedirler. Bu da gençle-
re vermek istediğimiz ortak ‘Türk-İslam kültürü’nün
her müessesede ve ortamda geçerli bir kişiliğinin bu-
lunmamasına yol açmaktadır. Bu durum da gençler
üzerinde köklü etkiler yapılamaması sonucunu do-
ğurmaktadır. Oysaki gençlerimizin bir kurumdan di-
ğerine geçerken kültürel ve inanış açısından uyumsuz-
luk ve olumsuzluk yaşamaması gerekmektedir. Etkili
bir eğitim ve sağlam ve bir şahsiyet için bu şarttır.

Batı’da ise bu durum tamamen farklıdır. Eğitim ve
terbiye daha çok ailelerin tasarrufundan çıkmış, okul-

lara ve bazı sosyal kurumlara devredilmiş olduğu için çocuğun-gencin eğitimi konusunda aile, çok az etkilidir.

Sanayileşmeyle birlikte Batı'da aile yapısı hızla zayıflamaya başlamıştı. Dolayısıyla toplum yapısı da tamamen değiştii. Buradan yola çıkarak şu fikir yerleştirilmeye başlandı: "İş hayatında erkekler kadar kadınlar da olsun!" İsteyen kadın çalışabilirdi fakat bu planların asıl hedefi farklıydı ve Batı'da yer alan değişimler, tüm olumsuzluklarıyla beraber Müslüman toplumlara da yayılmak isteniyordu. Belli güç ve araçlar kullanarak zaman içinde bunu başardılar.

İş hayatında kadınla erkeği eşit tutan, haklarını ve ortamlarını da eşitlemeye çalışan sistem, kadınları cezbetmeyi başardı. Bu duruma geniş planda bakamayan dar zihniyetli Batı, beraberinde kadına fazladan güç ve zaman veremeyince yetersiz kalan 'kadın', çareyi asıl görevlerinden sıyrılmakta aradı. Örneğin en temel vazifesi olan anneliğinden başladı kendini budamaya. Anneliğini bir kuruma devretti. Yahut çocuk sahibi olmayı istemedi. İş hayatına ve kariyerine mani olacaktı çünkü! Daha sonraki zamanlarda evlenmekten de vazgeçerek kadınlığını budadı kadın. Bu durum daha başka açılardan da ahlaksızlığın ortaya çıkmasını sonuç verdi.

Neticede bir zamanlar manevi olarak terk edilmiş olan çocuklar, toplumda başıboş, bunalımlı gençler olarak ortaya çıkmış oldular. Zamanla bu etkileşim,

olumsuzluklar zinciri olarak gözlerimizin önüne serildi. Batı'da, bizim eğitim anlayışımızda yeri olmayan kreşler ortaya çıktı. Huzurevleri bakımevleri ve gençlik merkezleri oluştu. O süreçte Batı bunu fark edemedi. Yani kendi dalını kestiğini farkında değildi. Oysaki toplumundan sadece bir şeyi almıştı: Anneliği! Böylece evde anne kalmayınca anaokulu, huzur kalayınca huzurevi açıldı.

Bugün durum artık maalesef bizde de çok farklı değil. Saydığımız kurumlar bizde de eksiksizce var. Demek ki bizim toplumumuzda da bazı şeyler eksildi. Bir evde anne olmayınca huzur olmuyor, maneviyat olmuyor, şefkat olmuyor... Bunlar olmayınca ruha gıda, güç olabilecek her şey sırasıyla kaybediliyor. Sosyal ve psikolojik uyumsuzluklar ortaya çıkınca da suç işleme oranları artıyor.

Batı toplumunda ebeveynin gençlere toleranslı davranmaları, onlara özgürlük hediye ediyormuşçasına iyi model çizmeye çalışmaktan öte geçememiştir. Genci başıboş bırakmak, bir anne baba için 'çocuklarını başından savmak'tan başka bir şey değildir. Bu, çocuklara can sıkıntısı gençlere de yalnızca sorumsuzluk verecektir. Bu hal içinde bulunan bir gence, ihtiyaç halinde iş buyuramaz, görevler veremez, yardım isteyemezsiniz. Hepsine alacağınız ortak cevap, ileride 'başkaldırış' olacaktır.

Bizde böyle olmamalı. Biz böyle olmamalıyız. Aile kurumunun güçlü, sağlam olması, toplum genelini olumlu yönde etkileyen bir durumdur. Tarihimiz bunun örnekleriyle doludur. Büyüklere hürmet ve saygı, küçüklere şefkat ve sevgi, sağlam aile yapısının temeliydi. Baba, ailede sözü dinlenen karar mercii, anne ise sevilen sayılan hanımefendiydi. Eski Türklerde baba sevgisi çok kuvvetli hissedilirdi, bu yüzden hürmet ve itaatte kusur olmazdı. Aile bireyleri arasında, değil Batı'daki gibi kuşak çatışmasından doğan kavgalar, aşırı hürmet ve birbirine bağlılık vardı. Gençler, evlat olmanın getirdiği sorumluluklarının bilincindeydiler.

Bu satırları gururla yazıyoruz fakat Batı'ya aldanmış günümüz Türkiye'sine baktığımızda aynı gençlerden numune dahi bulmakta zorlanıyoruz. Bunun sebebi, Batı'nın kurduğu tuzakların ortak özelliğinin kadının üzerinde olmasıdır. Kadın demek aile demektir. Aile bozulursa gençler bozulur. Ebeveyn eğitiminden

yoksun kalan gencin halinden anlıyoruz ki anne-baba çocuğuna, ahlak kazandırma konusunda yetersiz kalmıştır. Eskiye göre daha fazla diplomaya sahip olan anne-babalar, ‘insan eğitimi ve terbiyesi’ konusunda bilgisiz kalmıştır. Tüm bu tespitleri üzümlerek, donanımlı yetişememiş, belli olgunluğa erişememiş bazı gençlere bakarak yapabiliyoruz.

PEKİ, BU DURUMDA GENCİN ŞAHSİYETİ NASIL KURTULACAK?

Genç, kendi içinde zaten bir takım değişimler yaşamaktadır. Yukarıda belirttiğimiz gibi bir de kültürel karmaşanın ortasında kalmış, ailesinden de olumlu etkiler alamıyorsa belli bir sosyal yere oturamamış, kimliğini netleştirememiş vaziyette toplumda yerini bulamış halde kalacaktır. Fakat burada ‘durum çok vahim’ diyerek bu konuya son noktayı koyamıyorum. Çünkü tüm bu olanların yanında gençlerin geleceğe dair yeni ümitler taşıdığını gözlemliyorum. Aslında her gençte olumlu bir ilerleme gelişme çabası var. Bu sebeple hem kendine hem topluma en faydalı şekilde gelebilmeleri için gençlere imkânlar seferber edilmelidir. Gencine yatırım yapan toplum, aslında kendi geleceğine yatırım yapmış olur. Onları nasıl yetiştirip onlardan nasıl yararlanabiliriz konusunu düşünmek gerekir.

Bunun yerine, gençlerimize bazen ‘sorun üreten hiçbir şey bilmezler’ muamelesi yaptığımız da bir gerçek. Eskiler bir şey söylerler: “Gençler bilebilseydi, yaş-

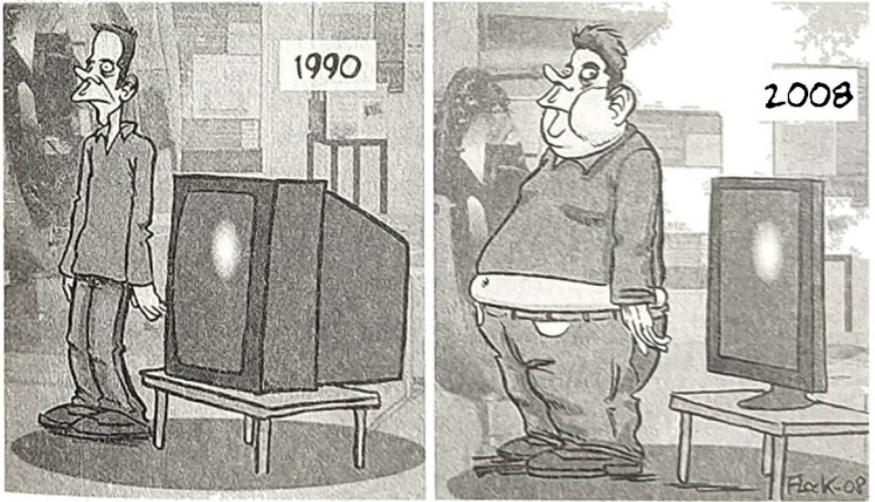
lılar yapabilseydi.” O halde gençlerin enerjisini doğru bilgiye kanalize etmek lazım gelir. Bunun en güzel yolu, kültür aktarımıdır, örnek olmaktır. Örnekleri model alan gencin şahsiyeti zaman içinde bunları uygulayarak gelişecektir.

Burada büyüklere öncelikle olgun davranmak düşmektedir. Gençler çevrelerinde kendilerine emir ve görevler yağdıran despot büyükler görmek istemezler. Bu doğru bir tutum olmadığı gibi, işe de yaramaz. Yetişkinler doğru tutum sergileyerek, gençlerin neye ihtiyacı olduğunu anlamaya çalışmalıdır. Davranışlarımızla ve değerlendirmelerimizle 20 yaşındaki bir genci, internet kafelerde zaman öldüren, canı sıkılıp parklarda oturan atıl, boş bir insana da çevirebiliriz, bir orduya kumandan da yapabiliriz.

Şu an ‘aile yapımız ve gençlerimiz’ deyince çoğu kişinin aklına ilk gelen şey ‘kuşak çatışması’ oluyor. Fakat bunun genci aileden soğutmak için abartıyla yayılan bir söylem olduğuna inanıyorum. Zira bu daha sonra genci aileden kolaylıkla koparmak için açılmış iyi bir yol. Aile içinde anlaşmazlıklar illaki olacaktır. Buna gözüümüzü tamamen kapatamayız. Ama bu söylemi genelleyen toplumun genci, zihnine şunu yerleştirecektir: “Ben zaten ailemle anlaşamıyorum. Birbirimizi anlamıyoruz. Bahsedilen kuşak çatışmasını biz de yaşıyoruz.” Ve maalesef tüm algılar, aileden dış dünyaya döner.

Bu söylemi problem olarak görmeyip şu açıdan bakalım isterim:

Eski kuşakların yaşadığı sorunlar, verdiği mücadeleler, hayata bakışları, hayattaki amaçları elbette günümüzdeki gibi değildi. Zaman değişti, şartlar değişti. Hatta dede-torun arasındaki en az 50 yıllık fark, hızlı gelişen teknoloji sayesinde bir asırlık farka tekabül etmektedir. Hızlı yaşanan çağ değişimi, elbette fazlasıyla farkları açığa çıkaracaktır. Bu durumda dünya değişiyor, hayat değişiyor. Ne eski kuşakların gençler gibi

düşünmesini bekleyebiliriz ne de gençlerin eski kuşaklar gibi yaşamasını. Eski kuşaklar hediye olarak babalarından yeni bir pantolon beklerken, günümüz gençleri oynadıkları bilgisayar oyununun yeni sürümünü beklemektedir. Eski kuşaklarda karnını doyurma, giyinme, barınma aşılması gereken en önemli sorunlar iken günümüzde giyinmenin ve yemenin kolayca çöpe dönüştüğünü görebiliyoruz. Eskiden yokluk vardı imkân

yoktu, günümüzde ise her türlü imkân var tatmin olma-doyma yok. Herkes her şeye kolayca ulaşabiliyor. Bu yüzden aşılması gereken sorunlar maddi şeylerden manevi konulara kaymış oluyor. Bu durumda yaşanan hayatlar da tamamen değişiyor. Düşünceler tamamen değişiyor.

O halde dedelerimizin bizim gibi düşüncelerini beklememiz anlamsız olur. Alışkanlıklarını da bir anda değiştiremezler ve buna gerek de yoktur. Bu durumda dedeler de gençlerin ihtiyaçlarını gereksiz görmeyip devir çok değişti diyerek anlamaya çalışmalıdır. Günümüz gençleri de, ellerindeki imkânları en iyi şekilde değerlendirmeli, yokluk görmedikleri için şükretmelidirler. Burada bir sorun yok. Karşılıklı anlayış, en temel davranış modeli olacaktır.

Yukarıda dediğimiz gibi, çok hızlı bir değişimin içindeyiz ve hepimizin bu hızdan başı dönüyor. Bu değişim bize nasıl yansıyor? Bunun dengesini ruhumuzda ve sosyal çevremizde iyi kurmalıyız. İş ki bu hızlı değişimler bizi yabancılaşmaya, yozlaşmaya, kendi özümüzden uzaklaşmaya doğru sürüklemesin.

Bu konuda bahsi geçen çoğu kavramı, tüketimi, israfı, gerçek ihtiyacın ne olduğunu, beslenme alışkanlıklarını, hırsları, “Gençlere Kurulan Tuzaklar” başlığı altında, kuşak çatışmasından başlayarak ayrıntılarıyla inceleyeceğiz.

2. Bölüm

Gençlere Kurulan Tuzaklar

KÖTÜ ZİHNİYETLİ düşünce güçleri tarafından kurulan tuzaklar en çok gençleri tehdit etmektedir. Tuzağa düşen genç için artık bambaşka bir hayat vardır! Düştüğü tuzak, genci kendisine bağımlı kıldığı an, hayatî tehlike başlar. Bir insan için en büyük tehlike, bağımlı olmaktır. Bir şeye, birine ya da nesneye bağımlı olmak, kişinin bağımsızlığını, hürriyetini elinden aldığı için artık o kişi, özgür değildir. Kendi inancına ve fikirlerine göre hareket edemiyor demektir. Kendince doğru olanı yapamıyor, bağımlı olduğu şeye, kişiye, inanca, uygun mu diye düşünmeden adım atamaz hale geliyor demektir. Her hareketi, düşüncesi, yaşam biçimi, gideceği yer, okuyacağı gazete, kitap için bile bağımlı olduğu kişiden ya da inanıştan izin almaktadır. Bu durum, ayağında pranga, elinde kelepçeyle yaşamak zorunda olmaktan başka bir şey değildir. Akli

başında ve yaşının olgunluğunu almış hür, özgür hiçbir insanoğlu bu tip bir yaşama biçimini kendine reva görmez. Ta ki tuzaklardan birine düşmüş olmasın!

Gencimizi korumak adına kullanacağımız ilk kalkan

Aile içindeki anlaşmazlıkları ve giderek kopan iletişimi fırsat bilen dış mihraklar, hemen kolları sıvayarak işe gençlerden başlamaktadır. Peki, aile içindeki anlaşmazlıkların, iletişimsizliğin hatta kuşak çatışması dediğimiz şeyin sebebi nedir? Çeşitli sebeplerin yanı sıra en büyük sebep, aile içinde kullanılan farklılaşmış ‘dil’dir. Eğer bir aile ortamında sohbet edilirken anne-baba çocuğunun kullandığı birkaç kelimeyi anlamayıp “Bu ne demek? Bu kelimeyi ne için kullanıyorsun?” gibi sorular sormaya başlıyorsa, burada farklı dil kullanımından anlaşmazlık doğmaya başlamış demektir. Yahut tam tersi de olabilir. Çocuk; anane, babaanne, dede dilinden anlamayıp “Bu ne demek? Ne demek istediğini anlamıyorum.” diyorsa orada da kuşak çatışması başlamış demektir.

Burada en az yaşanan durum, anne-babanın dilinden çocuğun anlamamasıdır. Çünkü anne-babanın kullandığı dili çocuk duyarak büyüdüğü için ona hâkimdir. En azından aşınadır. Fakat anne-baba çocuğunun dilini bilemez ve alışamaz, anlayamaz olabilir. Çünkü onunla aynı ortamda değildir, onun kullandığı teknolojiyi kullanmamaktadır ve arkadaşlarının dili-

ne aşına değildir. Aynı dili kullanmıyordur. Anne-baba “Bu gece mübarektir, kandili icra edeceğiz beraber.” derse çocuk-geç bunları anlar. Bunları duyarak büyümüşür çünkü. Fakat çocuk, annesine “Bana bi imoji yolla, en atarlısından olsun.” derse pek çok anne bunu anlayamaz. Medyanın etkisiyle yozlaştığını söylediğimiz kültürümüzün yanı sıra, hızlı gelişen teknoloji de dilimizi değiştirmiştir. Burada iletişimi ve aile ilişkilerini en kısa yoldan koparan, iletişimsizlik ve anlaşamama sorununu nasıl çözüme kavuştururuz? Önce buna bakmalıyız.

Eğer anne-babalar çocuklarının konuştuğu dili anlamıyor ve ısrarla buna tepki gösteriyorsa sorun asla çözülemez. Yalnızca kendi şablonlarıyla çocuğuna bakan ebeveyn onun isteklerini görmezden geliyor, düşüncelerini anlamaya çalışmıyor demektir.

Gençler de bir sorunun ailelerine anlatılmasının imkânsız olduğunu düşünürlerse hataya düşerler. “İstek ve ihtiyaçlarımı ben anlatamıyor olabilirim, o halde üslubumu gözden geçirmeliyim.” diyebilmelidir. “Ne olursa olsun düşüncelerimi, duygularımı, problemlerimi anlatmayı başarmalıyım.” diyebilmelidir. Çünkü anlaşabilmek böyle olur. Her iki taraf da iletişim için kendince çaba göstermek zorundadır.

Ancak henüz hayatın başında olan ve yeterince tecrübe sahibi olmayan gençlerin bu olgun davranışı yerine getirmesi daha zor olacağından burada ebeveynlere daha büyük sorumluluk düşmektedir.

Zaman değişti, devir değişti! Toplumumuzun bir kesiminde şöyle bir eğilim var: Kendinden önceki kuşak kendisine nasıl davrandıysa, o da kendinden sonraki kuşağa öyle davranıyor. İhtiyaca göre yeni anlayış biçimleri geliştirmek yerine, gördüğu, ezberlediği kalıbı uygulamak maalesef ki kolay geliyor. Yapamadıklarımızı yaptırmamak, görmediklerimizi göstermemek geleceğimiz için çok büyük haksızlıktır. İnsanın kendi hesabına da kötü sonuçlar vereceği aşıkârdır. Çünkü insan ne ekerse onu biçecektir.

“Biz gençken böyle şeyler görmedik. Bizim yoktu ve bu günlere gelebildik.” gibi cümleleri, itirazlarımıza haklılık payı vermek için söylemek, geçlerin isteklerini yalnızca öteler. İhtiyacı karşılamadığı gibi probleme dönüştürür. Bu, gençlerin her isteğini şartsızca yerine getirmeliyiz anlamına gelmiyor ama gencin her isteğine itiraz eden, anlayıp dinlemeden “Biz de görmedik zamanında.” demeyi alışkanlık haline getiren anne-babanın azımsanmayacak kadar çok olduğunu söylemeliyim.

Burada, büyükler kendi eksiklik ve yaşadığı yoksunluklarını, kendisini geliştirmeye ve bugünü için de şükre vesile aracı olarak görüp gence o şekilde yansıtmak, en iyi şey olacaktır. Bu sayede genç, ailesini anlayacak ve daha makul davranacaktır.

Büyükler de çocuklarına elinden geldiğince onların yaşadığı çağa göre imkân sağlamaya çalışacaktır. Birbirini anlamaya çalışarak konuşmak anlaşmanın müj-

decisidir. Yokluk olmasaydı varlığın, üzüntü olmasaydı mutluluğun kıymeti bilinmezdi. Genç, ailesiyle aynı durumları yaşayabileceğini kabullenecek ve sabretme, çaba gösterme sırasının kendisine geleceğini fark edecektir. Yeter ki anne-baba yaşadıklarını doğru şekilde, doğru zamanda aktarabilsin.

Yukarıda kötü zihniyetler genci ailesinden koparmayı başarmak için çok çeşitli yollar denerler demiştik. Asıl istediği, genci kültüründen ve dininden koparmaktır. Bunu Müslüman bir gence yapmanın zorluğunu yüzyıllar önce keşfeden güçler, akla gelmedik yollar uygular ve bunun bir tuzak olduğu anlaşılmasın diye süslü isimler takar. Şimdi onları sırayla inceleyelim ve anlamaya çalışalım.

1. Eşitlik, farklılık, aynılaştırma

Ülkemizde kültür ve düşünce alanlarında yabancı kaynaklardan beslendiğimiz gerçeğini göz ardı edemeyiz. Bu durum sosyal, psikolojik ve özellikle de ahlaki yapımızı sarsmakta bize uygun olmayan anlayış ve görüşleri içimize sokmaktadır. Eğitim alanında da içimizde olan bu yabancı düşünceler, hissettirmeden, yavaş yavaş bizi toplumca çok farklı yerlere taşımayı başarmıştır. Örneğin sosyolojik pozitivizm denilen anlayışa göre—ki kurucusu Durkheim'dir—eğitimin rasyonelleşmesini ve laikleşmesini ister. Bundan kastım şudur: Eğitim, her türlü dinî tesirlerden arındırılmalı ve uzak tutulmalıdır!

Dini ve ahlakî eğitimin dışında tutan Batı zihniyeti, böylece hem ailenin hem de okulların gençler üzerindeki karakter ve ahlak eğitimi engellemiştir.

Oysaki en büyük problemler iyi bir karakter eğitimi almamış olan kişilerde görülür. Karakter oluşumunda dinî ve ahlakî eğitimi nasıl ayırır tutarız? Din bilgisi ve sevgisinin kültür derslerinden ayrı verilmesi neden düşünülür ki? İnsan üzerindeki etkisini ve gerekliliğini sınıflandırmak, fen bilimlerini önceleyerek dinî bilgileri ötelemek asla doğru değildir.

Çocuklara, gençlere millî kültür terbiyesi, bütün unsurlarıyla birlikte, belli bir strateji ile verilmelidir. Bu öyle bir strateji olmalıdır ki aile, okul, çevre (medya ve diğer etki unsurları) aynı tavır ve üslupla, aynı telkini yapmalıdır. Ancak o zaman sağlam bir karakter ile irade ortaya çıkabilir. Biyoloji ya da anatomi dersini din-den soyutlayacağız diye Allah'tan bahsetmeden anlatmaya çalışmak zavallılıktan başka bir şey değildir. Bu şekilde verilen eğitim ancak kişiye kuru bilgi vermek olur. Kişiyi malumat sahibi olmaktan öteye geçiremez. Gence yüklenen bilgi ruhunda anlaşılamadığı için onu kıvrandırır durur. Burada bilgi, ilme terfi edemez. Zira bir kuşun elli çeşidinin olduğunu ve bacaklarının üç eklemlili olduğunu bilmek insana bir şey katmaz. Ancak onu öylece var eden bir üstün gücün, yaratıcının olduğunu bilmesi, Allah (cc) adı ile bilmesi kişiye çok şey katar. Örneğin, onu öyle yaratanın hikmet sahibi 'Hakim' olduğunu bilir ve ne hikmetlerle yarattı-

ğını keşfeder. Hiçbir şeyi boşuna yaratmadığını, ‘Bârî’ olduğunu bilir ve ne amaçla yaratıldığını keşfeder. O yaratıcının her şeyi bir sanatla yarattığını, ‘Musavvir’ olduğunu bilir ve sanatı, güzelliği keşfeder. En sonunda ilmin zirvelerine çıkarak hayret makamına oturur, hayranlıkla izler yaratılan şeyleri. Ve her şeyin ardındaki yüce yaratıcıyı görür. Şimdi Allah’ı (cc) bilip de dinî bilgilerle bezenmiş ilim mi daha zengin ve lezzetli yoksa haşa Allah’ı (cc) aradan çıkarmaya çalışırcasına öğretilen bilim mi daha faydalı? Her akıl sahibi buna kendisi karar versin.

“Eşitlik, farklılık, aynılaştırma” konu başlıklarında neden eğitimle ilgili satırlar okuduğunuzu şu an merak ediyor olabilirsiniz. Evet, tam da öyle! Bu hassas konularda insanları kandırabilmek için önce eğitim metotlarıyla oynamalıydı tuzak kurucular. Öyle de yaptılar. Eğitim sistemimizle oynayıp eğitim anlayışımızı, algılarımızı ve her şeyi değiştirebildiler. Bu yüzden önce eğitimden kapı açtık konuya.

Bugüne dek bizlere okullarda okutulan derslerin, yukarıda çizdiğimiz o güzel tabloyla hiç de ilgisi yoktu. Bu tarz ihraç yoluyla dışarıdan alınmış bir sistemle verilmeye çalışılan eğitim ile yapılmak istenen asıl şey, gençlere dinden uzak, şabloncu bir kültürel hayat yaşatmaktı. O şablona göre “Sen şöyle düşüneceksin, şunu yiyip şunu giyeceksin! Ancak şablonun belirlediği sınırların içinde yaşayabilirsin!” mesajı verildi. Burada gence, Batı kültürü benimsetilirken bilinçaltına

da kendi kültürünü küçümseme ve aşağılanma hisleri empoze edildi.

Bu durumda çelişkiler yaşayan genç, kendi arzu ettiği kimliğe kavuşamıyordu. Batılı olamıyor, Doğu'dan da tam olarak kopamıyordu. Hıristiyanlaşamıyor ama İslam'ı da öğrenmesine müsaade edilmiyordu. Ne kendi dünya görüşünü belirleyebiliyor ne de önüne sürüleni tam benimseyebiliyordu.

Planın çoğu tuttu. Günümüzde gençler gitgide daha da kimliksizleşiyor. Çünkü önüne sunulan yabancı kimliklerden birine dâhil olamıyor. Tam uyum sağlamıyor. Dışarıdan kendisine yüklenmeye çalışılan misyonu omuzlayamıyor. Kalıbına uymuyor ya da damarındaki kanla uyuşmuyor. Bir şeyler ters giderken çelişki yaşayan genç ziyan olup gidiyor. Bu oyuna gelenlerin içi iyice boşaltılıyor. Oyuna gelmeyenlerse bir belirsizlik içinde çırpınıyor.

İşte bu şekilde eğitim sisteminden başlayarak akıllarının içini boşalttıkları gençleri, "Kadın ve erkek eşittir." safkasıyla kolayca kandırıp birbirine düşürebiliyorlar. İşin garip yanı ise ayrı cinsler için eşitlik vurgusu yaparken "Sen diğerlerinden farklısın!" diyerek gençler arası sınıf farkı oluşturmaya çalışılması. Bunu önemli ölçüde de başardılar. Şayet bu düşünceleri tutmazsa tam tersini deneyip "Sen de diğerleriyle aynı olmalısın! Onlar gibi şunu giymelisin, bunu kullanmalısın. Onlardan ne farkın var?" uyarısı yaparak yine 'kendisi' olmasına fırsat vermiyorlar. Bu üç mesaj bi-

linçli bir şekilde kurgulanmış ve Müslüman gençlere servis edilmiştir. Alt yapısı doludur, oyun tutarsa nele-
re sebep olacağı bellidir.

Batı, eğer bizim gencimizi “Sen farklısın!” mesajıyla ait olduğu gruptan (İslam kültüründen) koparamazsa bu defa diğer plana geçerek tam tersini söyler: “Sen de onlardansın! Batı kültürünün aynısısın! Onlardan hiç farkın yok!” diyerek yine genci kendi istediği sınıfa ya da gruba dâhil etmek için onlarla aynılaştırmaya çalışır.

Türk yapımı bir TV tiyatrosunda şahit olduğum replikler, tam da bu bahsettiğim tuzağa hizmet ediyordu. Sahne şöyle: Türk genci İngiliz arkadaşına “Siz bizi hâlâ cübbeli, fesli dolaşiyor mu zannediyorsunuz? Bakın biz de sizin gibiyiz. Aynı sizin gibi giyiniyoruz.” diyordu. O genç, Türkleri tanıtırken neden fesle gezmediğimizin altını çiziyordu? Çünkü ülkemizde fesle gezildiği zamanlar, o gence kötü ve utanılacak bir şeymiş gibi öğretilmişti. Kendi tarihine ait bir sembolü kabullenmeyen, adeta tarihini reddeden bu gençlik, çok çeşitli yollarla inşa edilmeye devam ediliyor.

Aynı günlerde (Ekim 2017) ortaokul sosyal bilgiler kitapları toplatıldı. Sebebi, sonradan fark edilen, tarihimizi ve öz kültürümüzü baltalayan, bizi bize yabancılaştırıp sonra da kendimize düşman edecek mesajların ders konusuymuş gibi verilmesiydi. Kitapta bir soruda, “Hangi giyim tarzı günümüzde kullanılamaz?” şeklinde soruluyordu. Seçeneklerde mayolu kadın ve

erkek, etekli-pantolonlu kadın ve erkek ve çarşafli, sarıklı kadın ve erkek fotoğrafları yer alıyordu. Kitaba göre doğru şık, sonuncusuydu. Mesaj oldukça açık ve netti. Yani “Çevrenizde bu tarz giyinen insanlar varsa bilin ki onlar bizden değiller!” vurgusu yapılıyordu. Henüz yetişmekte olan taze zihinlere, kendi kültürü yanlış öğretiliyor, yanlış yönlendiriliyordu.

Azıcık durup düşünen her salim akıl sahibi buna itiraz eder. Hiçbir millet kendi geçmişinden kopmazken, eğrisiyle-doğrusuyla onu kabullenirken neden biz kendi geçmişimize bu kadar kötü davranalım? Örneğin en eski medeniyetlerden birisine sahip olan İran ve Hindistan, atalarının o eski dönemlerden kalan inançlarını bile bugün ‘insanlık medeniyetinin’ gelişmesinin önemli bir basamağı olarak görebilmektedir. Batıl ve ilkel düşünceleri bile benimsemekten uzak değillerdir. Aynı şekilde, karanlık ve barbar diyebileceğimiz bir maziye sahip olan Batı da kendi geçmişiyle barışıktır.

Amaç daima bellidir. Batıl aklın planları, çeşit çeşit yollarla içimize sızmaktadır. Kiminin adı yarışma, kiminin adı moda, kimininki özgürlük... Bazen de böyle okuttuğumuz ders kitaplarından direkt olarak karşımıza çıkabiliyor. Bu sinsi tuzakların çeşitlerini, sayfalar ilerledikçe maddeler halinde ayrıntılarıyla incelemeye çalışacağız.

“Ey insanlar! Bakın, Biz sizi bir erkek ve bir kadından yarattık ve sizi kavimler ve kabileler haline getirdik ki birbirinizi tanıyabilesiniz. Şüphesiz, Allah katın-

da en üstün olanınız, O'na karşı derin bir sorumluluk bilincine sahip olanınızdır (erdemli olanınızdır). Allah her şeyi bilen, her şeyden haberdar olandır.”⁸

Ayet-i kerimede iki önemli vurgu vardır: Farklılık ve eşitlik. “Ben sizi insan olarak bir erkek, bir dişi ve kavimlerden yarattım.” dediği anda Allah (cc) “farklılık” vurgusunu bizlere bariz şekilde açıklar. Ama bu farklılıklarımızın birbirimiz üzerinde bir üstünlük, ayrıcalık meselesi olamayacağı gibi, bozgunculuk için bir vesile olmadığı da açıklanır.

Diğerlerinden farklı hissettirmek yahut diğerleriyle aynılaştırmak! Bu iki konunun yanı sıra şimdi ‘eşitlik safsatası’ konusunu apayrı inceleyelim istiyorum.

EŞİTLİK

Bir tarih profesörü verdiği seminerde konusunu anlatırken birden “Kaç tane insan cinsi var?” diye sorarak bizleri şaşırtmıştı. Endişeli bakıyordu ve “İki diyeceksiniz, değil mi?” dedi. Günümüzde artık bazı internet siteleri kimlik bilgileri sorarken kadın-erkek-lgbt diye üç seçenek koyuyor. Bu durum, hissettirilmeden kurulmuş olan tuzağın, artık ciddi bir yol kat ettiğini somut bir şekilde gösteren tabloydu. “Kadın ve erkek eşittir.” diye çeşitli mecralarda yıllarca haykıran tuzak kurucular, biraz daha ileri giderek cinsiyet eşitliği adı altında ara bir cins oluşturmaya çalışıyor. Gelecek nesilleri kimliksizleştirmenin yanında bir de üçüncü bir insan türü ortaya çıkarmaya çalışılıyor. 2015 yılında

Fransa'da bir mahkeme daha önce erkek olan bir vatandaşının kimliğine ilk defa nötr cinsiyet yazılmasına karar vermişti. Belçika'nın flaman parlamentosundaki tüm tuvaletler de ortak kullanımlıdır. Batı dünyasındaki bu sapmalar bizi şaşırtırken ODTÜ'ye de hemen benzeri şekilde sapkınlık sızdırmıştı. Öğrenciler "Cinsiyetsiz tuvalet istiyoruz!" diye ortalığı ayağa kaldırmıştı.

Görüldüğü gibi kültürlerin etkileşimi de çok kısa sürede gerçekleşebiliyor. Dünyanın çeşitli ülkelerinde bilim insanları da buna katkıda bulunuyor maalesef. *Huffington Post*'ta yayımlanan bir haberde "Bilim adamları toplumsal cinsiyet kimliğine katkıda bulunan biyolojik faktörleri henüz anlamaya başlıyor. Cinsiyete bakışı artık değiştirebiliriz." diyor. Öte yandan dünyada ilk kez denenen bir teknikte üç kişiden alınan DNA ile bir insan doğumu gerçekleşmişti. Stratejist Abdullah Çiftçiye göre embrio'ya DNA müdahalesiyle iki anneli bir babalı çocuklar, artık yeni bir aile kavramı! Meksika'da biyolojik olarak iki anneli bir babalı çocuk dünyaya geldi ve nüfusa kaydedildi. Ukrayna'da üç ebeveynli bir çocuk dünyaya geldi. Dünyanın çeşitli ülkelerinde uygulanan bu korkunç projenin Türkiye'de hâlâ kadın-erkek eşitliği olarak algılandığını söyleyen Çiftçi, burada yaratılışa ciddi bir müdahale olduğunu söylüyor. Aileyi ve toplumu kökünden sarsacak büyük bir sorunla karşı karşıyayız.⁹

Dünya medyasına genel olarak bakılacak olunur-

sa kadınların hep ön planda tutulduğunu görürsünüz. Kadının her alanda özgür ve haklı gösterilmeye çalışıldığını, erkeğinse rollerinin yumuşatılarak otoritesinin bitirilmeye çalışıldığı dikkatlerden kaçmıyor. Bu durumda 'cinsiyet eşitliği' adı altında erkek kadınlaştırılıyor, kadın da erkekleştirilmeye çalışılıyor. Buna hizmet eden medya organları, sivil toplum kuruluşları ve bazı feminist guruplar, oldukça etkililer. Özellikle haberlerde sürekli kadına şiddeti işleyen, erkek cinsini daimi dayakçıymış gibi gösterenler var. Bunların kadını korumak için yapılmış masum ve objektif haberler olmadığı, abartılarından ve suçlayıcı yorumlarından bellidir.

Dikkatle düşünülerek izlenirse haberlerin, dizilerin ve magazin programlarının aslında hep aynı paydada birleştiğini rahatça görebiliriz. Cinsiyet ayrımı yapılmaması gerektiği, herkesin eşit olduğu, aslında hepimizin aynı olduğu vs. cümleleri beynimize kazınmaya çalışılıp durulmaktadır. Medya ve özellikle moda eşcinsellerin elindedir.¹⁰ Başımızda çok büyük bir küresel proje oyunu var ve bu oyunlar bizi içten içe bitirmeden bizim ciddi uyanıklık formülleri geliştirip önlem almamız lazım.

Kitabımızın en başında 'aile'den bahsettik ve kişinin sağlam karakterli olmasının öneminden bahsettik. İşte bu Avrupa menşeli küresel tuzaklar önce sahip olduğumuz geleneksel aile yapımıza, sonra da kişinin fitratına saldırmaktadır. Karakteri bozulan gencin sonra

da hisleriyle de oynayıp nihayetinde cinsiyetine müdahalede etmektedir.

Yeni nesli oluşturacak olan çocuklarımızı ve gençlerimizi bir an için olsun onların etkin oyuncaklarıyla baş başa bırakmamak gerekiyor. Oyuna gelmemeleri için onları bilinçlendirip doğru olana, doğru çaba sarf etmeliyiz. Bugün ülkece uygulanacak tutarlı bir gençlik politikasına çok ihtiyacımız var. Gençleri en çok etkileyen merciler denetlenmeli, yönlendirici etkisi fazla olan medya kontrol altına alınmalıdır.

Meselenin amacı, insanın iyi ve verimli bir şekilde topluma kazandırılması ise—ki bizim için öyledir—bu konunun ciddiyeti bir kez daha düşünülmeli, gençliğin toplumumuzda kendini bulup iyi bir yere koyabilmesi için onlara ortam açılmalıdır. Gençler, problemlerini ortaklaşa çözebilmek için bir araya gelebilmeli, ailesinden kopmamış olan genç bunu başarabilir. Kendilerine rakip olarak görmediği erişkinlerle; ilgi, sevgi, anlayış ve hoşgörü ortamı içinde işbirliğiyle hareket etmelidir. Gençler ancak bu şekilde tekâmül edebilir ve kim olduğunu görüp özüne sahip çıkabilirler.

HER BİR İNSAN NEVİ ŞAHSINA MÜNHASIRDIR!

İnsan tektir ve özeldir. Diğeriyle tamamen aynı değildir. Kopya hiç değildir. Yaratıcımız, her birimizi parmak izimiz ve dil haritamıza kadar farklı ve ince ince işleyerek yaratmıştır. İnsanın her şeyi kendine özgüdür. Yani insan tamamen nevi şahsına münhasırdır, onto-

genetiktir. Benzersiz bir varoluşa sahiptir. Yaratıldığı fitrat üzere yol alabilmeyi başaran insan, Allah'ın ahlakıyla ahlaklanmış, ahsen-i takvimdedir. Kitabımız Kur'an'da, insana dair anlatımların birçoğunun da 'insanlar' şeklinde ifade edilmesi, tek başına olduğu kadar, toplumsal bir varlık olarak da önemsendiğini gösteriyor. Diğer insanlarla etkileşim içinde olduğuna dikkat çekiliyor. "Ey iman edenler! Siz kendinizi düzeltmeye bakın. Siz doğru yolda oldukça, sapmış olanlar size zarar veremez."¹¹ Şu âna kadar bahsettiğimiz ve bundan sonra da anlatmaya devam edeceğimiz tüm tuzaklara, oyunlara kananların, yanlış fikirlerle yanlış yollara sapanların varacağı son nokta, esfel-i safilin olacaktır. İnsan, hayatı boyunca ahsen-i takvim ile esfel-i safilin arasında gider gelir.

Yeryüzünün en şerefli olarak nitelendirilmiştir insan. Nasıl olur da "Hepimiz bir birimizin aynısıyız." diyerek sıradanlaştırır, basitleştiririz kendimizi! Allah kıymet vererek, çok severek yaratmıştır bizi. Karşılığında ise 'bilinmek' ister, 'kulluk' ister. Kur'an-ı Kerim'de yaklaşık 40 yerde 'beşer', 25 yerde 'Âdem oğlu' (benî Adem), 330 yerde tekil veya çoğul ins, enasi, ünas, nas olarak 'insan'dan bahseder Rabbimiz. İnsanül'-ayn'dır! 'İnsan' kelimesinin ilk manası, gözbebeğidir. Bu, bize ne kadar kıymet verildiğini göstermez mi? Hal böyleyken, biz neden kendimizi kıymetsizleştirelim? Yahut başkalarının bizim yaratılışımıza, varoluşumuza hatta varoluş amacımıza müdahale etmesine neden müsaa-

de edelim?

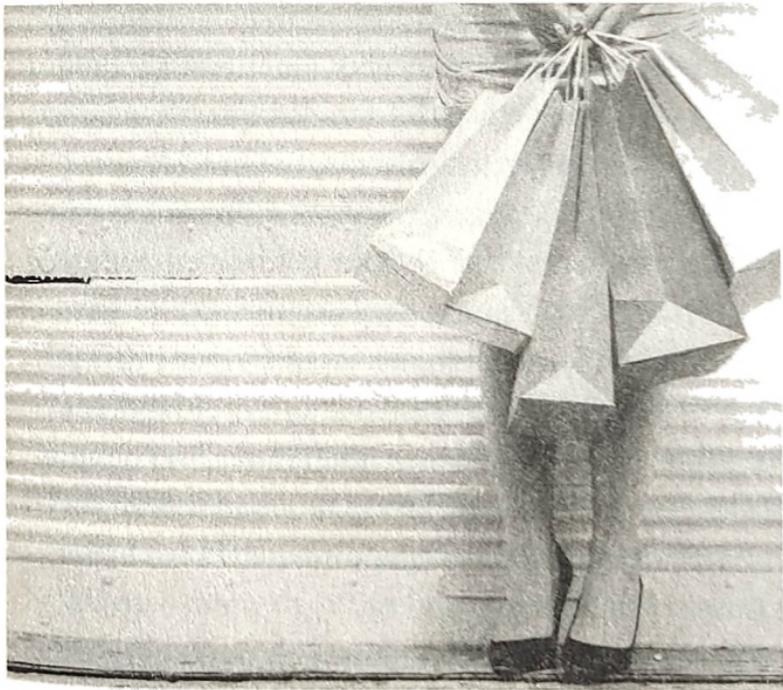
Rabbimiz “Şüphesiz, insanı en güzel şekilde, en güzel kıvamda yarattık.”¹² der. Kelime olarak ‘nisyan’la olan köken ilişkisi, ‘insan’ın unutkanlık yanına karşılık gelir. İnsan, nereden gelip nereye gittiğini unutabilecek bir tabiattadır ve hatırlatıcılara muhtaçtır. Nisyan ehli olduğu için isyana da meyyaldır. Evet, insan aynı zamanda beşerdir. Beşerlik, Rabbimizin bize sunduğu standart lütufların toplamıdır. İnsanlığımız ise bahşedilen tüm bu lütuflara rağmen menfi ya da müspet, tüm zıtlıkları kendinde toplayan ama istikameti itibarıyla ‘yaratılmış olduğumuz en güzel kıvamı’ devam ettirmek isteyen, buna çaba gösteren tarafımızdır.

2. Alışveriş

İnsanlar ihtiyaçlarını karşılamak için maddi bir öde- nek, para karşılığında, alışveriş yaparlar. Temel ihtiya- çlarımız için bunu hepimiz yapmak zorundayız. Buraya kadar her şey normal. Günümüzde ihtiyaçla- rın sınırsız, alım gücünün de sınırlı olduğu gerçeğini düşünenecek olursak burada sıkıntı başlamaması için en acil olandan gerekli olana ve faydalı olandan da zarar- sız olana doğru bir ihtiyaç listesi yapmamız gerekiyor.

Alışveriş konusu çoğu insanın kandırılmasına, is- tismar edilmesine çok müsait bir konudur. Burada ce- bindeki para kadar alışveriş yapanlar ve cebinde para olmadan alışveriş yapabilen iki tip insan karşımıza çı- kıyor. Birinci tip insanlar genelde aklı başında, hesabı

nı bilen, israf ve tasarruf kavramlarına hakim erişkinler oluyor. İkinci tip insanlar ise cebinde parası olmadan nakit borç alarak yahut kredi kartının limitine güvenerek ödeme gücünü hesaba katmadan alışveriş yapanlar oluyor. Bu tür insanlar israfa açık, tasarruf yapmak gibi bir çabası olmayan, her beğendiği şeye sahip olmak isteyenlerdir.

Yaşadığımız bu çağda artık paranın adı 'kredi kartı' olmuştur ve sorunun çoğu buradan kaynaklanır. İkinci tip insanlar çoğunlukla paranın yerini alan kredi kartı yüzünden sıkıntılar yaşarlar. Kredi kartları kişiyi, satın alırken rahatlatırmış gibi görünse de ardında çok derin bir tuzak saklar. Yine en çok gençleri içine çeken bu tuzaktan korunmanın yolları vardır elbet. Zira kişi

'korunmazsa', ileride içine düştüğü durumdan kurtulması daha zor olacaktır.

Burada insan ya ihtiyaçlarını tekrar gözden geçirip aslında çoğu şeyin ihtiyaç olmadığına, 'olmasa da olur' olduğuna karar verecek ya da alım gücünü yüksek bir seviyeye taşımaya çalışacaktır. Alım gücünü arttırmayı burada biraz açmakta fayda var.

Bunu karşılamak için kişi ek işler arayışına girecektir. Dinlenmeden, zorlayıcı bir mesai ile bulduğu her işi yapacaktır. Bu da bir müddet sonra bedensel ve ruhsal açıdan sağlıksız bir sonuç doğuracaktır.

Diğer bir yol, kazancını arttırabilmek için illegal yollara başvuracaktır. 'En kısa yoldan, en zengin olma hayali' kişiyi, çalma, başkasının hakkını gasp etme, hırsızlık, kaçakçılık gibi yasadışı, inanç dışı yollara sevk edecektir. Tüm bunların yanlış olduğunu bilen vicdanla, karşılamaya yetemediği ihtiyaçları olduğunu fısıldayan nefsi arasında kavgalar yaşanacaktır. Bu durum kişide sıkıntı oluşturduğundan depresif haller yaşanması kaçınılmaz olacaktır.

Gelelim alışveriş konusundaki bir başka grup insanlara. Bunlar ihtiyacı olsun ya da olmasın, alacak parası olsun ya da olmasın, mutlaka satın almak isterler. Alışveriş yapmadan duramazlar. İşte bu duruma alışveriş hastalığı denilir. Kişi de alışveriş tuzağına düşmüş hasta kişidir artık. Bağımlılık haline gelirse çok daha tehlikeli durumlara sebep olacağından, tedavi edilmesi önerilir. İşte bu duruma en başta yukarıda bahsettiği-

miz depresyon sebep olmaktadır. Beraberinde üzüntü, yalnızlık, kızgınlık gibi duyguların da buna sebep olduğunu ve insanları, alışverişe yönelttiğini söyleyen uzmanlar vardır.

Hastalar genellikle narsistlik, bağımlılık, umutsuzluk, yetersizlik ve boşluk duygularını gidermek için alışverişi, telafi edici bir yöntem olarak görüyorlar. Bu durum takıntı haline gelince çoğu zaman borç yapmaya, aile ilişkilerinde kopmaya ve yasal zorluklara yol açabiliyor. Kadınlarda daha fazla görüldüğü söylenen bu durum, kıyafet, kozmetik malzemeler ve mutfak eşyaları alma şeklinde görülüyor. Erkeklerde ise çeşitli elektronik eşyalar, cep telefonunun modelini sıkça değiştirme olarak ortaya çıkıyor.

Bir şeye bağımlı olmanın en temel sebebinin, hissedilen boşluk ve işe yaramazlık hissi olduğunu söylemiştik. Bununla birlikte kişi, bir şeyler satın almaya meyli yoksa bile, o gün izlediği bir reklamdan, bir TV dizisinden etkilenerek o şeyi almaya karar verebilir. Çünkü medyanın dayattığı fikir, "Alırsan rahatlırsın." şeklindedir. İnsanda bu algıyı oluşturan medya, onu izleyen beyinlere alışveriş hastalığı yüklemektedir.

Burada insan kendini iyi tanımlamalıdır. Belki de hiç ihtiyacı olmayan bir şeyi almasına sebep olan, her gün izlediği dizidir. Yahut insanın gözüne sokarcasına dakikada 3 kez aynı ürünün reklamını görmesidir. Belki de aslında hiç hoşlanmadığı halde alışverişe gidiyor dur ayakları. Dizide hayranı olduğu aktörün üzerinde-

ki gömleği ona çok yakıştırmış ve onun gibi görünmek istediği için bir gömlek alışverişine çıkmıştır. Yanında da birkaç pantolon ya da etek de almıştır. Alırken iyi hissetmiş ama eve geldiğinde kendisini hiç de hayranı olduğu kişiye benzetememiş, hatta aldığı şeylerin fazlalık olduğunu düşünmüştür. Çünkü alışveriş öncesinde beyni, kurulmuş bir makine gibiydi ve mantıklı düşünmüyordu. Elinde bir ihtiyaç listesi yerine, özentiyle birlikte alma hissi vardı.

Bunun yanında bize izletilen diziler, sosyal yaşamın sadece AVM'lerde olduğu fikrini yükler. Tıpkı bir bilgisayar programı yüklenmiş gibi buna kurgulanır bey-nimiz. Biz bunun farkında bile olmayız.

"Artık hayatımızı inançlarımız değil, gösteriş tutkumuz, ticari kaygılarımız, sosyal-siyasal kaygılarımız biçimlendiriyor."¹³ İnsan kendini düşünmeli, tartmalıdır. Kendini tanımalıdır. Hayatını aslında ailesine, gö-renek ve inancına uygun olarak mı yaşıyor yoksa baş-kalarının ona dayattığı gibi mi sürdürüyor? "Bunları neden ve niçin yapıyorum?" diye kendine sormalıdır insan.

İnsan kendini ve varlığının gerçek amacını bilip her gördüğu şeyin hevesine kapılmazsa, bu konuda da sıkıntıya düşmeyecektir. Eğer insan sıkıntıyı hissettiği an Allah'ı hatırlayacak ve bu dünyada neden var olduğunu sorgulayacak olursa ruhu huzura erecek ve hayatı dengelenecektir. Eğer bu dengeden uzaklaşırsa içindeki duygular onu rahat bırakmayacak, değişik arayışlara

ve psikolojik tatmin yollarına sürükleyecektir.

Elindekine şükretmeyi bilmeyen insan, zenginlikte hangi noktaya ulaşırsa ulaşınsın, iç huzuru bulamayacaktır. Her şeyinin tam ama tanımlayamadığı bazı şeylerin eksik olduğunu söyleyecektir. Bu belirsizlikle ruhen tatmin olmayan bir ömür sürecektir. Bu gelgitleri yaşayan kişi tasarruf etmek, tutumlu olmak gibi kavramları tanımalıdır.

İsrafa kaçmadan yaşamayı öğrenmek, alışveriş konusunu sorun olmaktan çıkaracaktır. Müsriflik yapmadan yaşanılabilir olduğunu, insanın böylece kendi kendini zora sokmadan huzurlu bir hayat sürebileceğinin mümkün olduğunu görecektir. Ayrıca dinimiz bize kanaati emreder. Bu da elindekini yeterli görmek ve mutluluğa yol açmaktır. “Kanaat bitmez tükenmez bir hazinedir.”¹⁴ hadis-i şerifi bize burada hem çareyi hem de asıl zenginliği göstermiştir. Zira maddi varlık, parayla ölçülen zenginlikler hiçbir israfın karşısında sağlam duramaz. Bitmeye, çökmeye mahkûmdur. Planlı ve akıllıca sıralanmış bir alım gerçekleştirilmeyen, heva ve hevesine kurban olan insanların varacağı nokta, zengin ve gösterişli bir hayat hırsıyla daha beter fakirliğe düşmek olacaktır.

3. Tüketim çılgınlığı

Tüketim çılgınlığının ilk adımını alışveriş yapma alışkanlıklarımıza bağlayabiliriz. ‘Almak’ fiiline ne kadar yatkınsak tüketim tuzaklarına o derece çabuk düşeriz.

Bu, bizim bireysel, ferdi duruşumuzdur.

İhtiyaçtan dolayı bir şeyi satın almak, zamanla insanları tatmin etmediğinde hastalığa dönüşür demiştik. İşte bu hastalığa yakalananların sayısı giderek artırsa ve biz toplumca üretmekten çok tüketir olduysak artık tüketim tuzağına düşmüş bir toplum olmuşuz demektir.

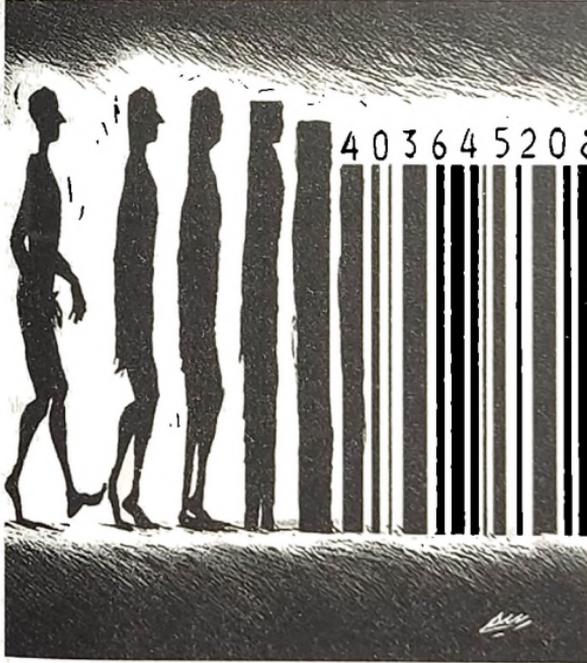
İlk adım alışverişle başlıyor... Hem de masum bir adım! Çünkü aldığımız her şeye istisnasız olarak 'ihtiyaç' diyoruz. O sebeple hepsi masumlaşıyor. Ve ardından her almalarımıza, bahaneler üretip duruyoruz. "İhtiyaç olmasa almazdık! İhtiyaç olduğu için israf sayılmaz! İhtiyaç olduğu için tüketiyoruz! Ama bu gerçekten ihtiyaç!" gibi kendinden kandırmacalı sözler sarf edip her defasında kendimize haklılık payesi veriyoruz.

Tüketim, ihtiyaçların karşılanması için yapılan harcamalar anlamında kullanılır. İnsanlığın, ihtiyaçlarını temin etme gayreti, tüketim alışkanlığını oluşturmuştur. Tüketim alışkanlıkları nefisle alakalı bir husus olması nedeniyle yönetimi zor bir konudur. Tüketim alışkanlıklarının yönetilememesi insanlığı israfa ve iflasa götürmüş, kültürleri ve inançları değiştirmiştir. İhtiyaçların sonsuzluğu ile birlikte imkânların da sınırlı olması tüketim alışkanlıklarının yönetilmesini zaruri kılmaktadır. İhtiyaçlar konusunu Üstad Bediüzzaman Said Nursî şöyle ifade etmiştir:

"İhtiyaç dairesi, nazar dairesi kadar büyüktür,

geniştir. Hatta hayal nereye gitse, ihtiyaç dairesi dahi oraya gider. Orada da hacet (ihtiyaç) vardır. Belki, her ne ki elde yok, ihtiyaçta vardır. Elde olmayan, ihtiyaçta vardır. Elde bulunmayan ise hadsizdir.”¹⁵

Bediüzzaman Hazretleri'nin tespitleriyle günümüz medeniyeti, insanlığı fakirleştirmekte, zulümlere ve haram kazançlara sevk etmektedir.

Batı medeniyetinin sınırsız tüketimi teşvik ederek israf kültürünü dünyaya yayması, insanlığın değerlerini israf etmesi sonucunda krizleri doğurmuştur. Faizli kredilerle yapılan israfların neticesinde yaşanan dünya ekonomik krizi, faizden uzak durulmasının zaruretini ve tüketim alışkanlıklarının yönetilmesinin önemini ortaya koymaktadır.

Hepsinin ihtiyaç olduğu yalanının yanı sıra bir de “Ne kadar çok Şeye sahip olursak o kadar mutlu oluruz.” algısıyla sürekli aldığımızı söyleyebiliriz. İŞte burada diyebiliriz ki tüketicim çılgınlığının başlıca sebebi, yaşanan bu ‘bahaneli doyumsuzluk’ hissidir.

Günümüzde insanların yaşadığı tüketim çılgınlığının, ilerleyen teknoloji ile üretimin aşırı artması ve her gün binlerce yeni ürünün piyasaya sürülmesiyle de çok büyük ilgisi vardır. Arzın fazla olması, ucuz ürünü alıcıya daha cazip göstermeyi başarıyor. Diğer yandan da bu ürünlerin insanlar tarafından bir ihtiyaç olarak algılanması ve tüketilmesi için sürekli reklam çalışmaları yapıyor. Milyar dolarların harcandığı bu reklamlar sayesinde kendisine sunulan hayat tarzını ve ürünleri elde etmek için kitle içğüdüleriyle bir yarışın içine sokulan insanlar, adeta başı dönercesine alışveriş yapar hale getiriliyorlar. Peki, alırken çılgına dönen bu insanlar mutlu ve mutmain mi?

Tabii ki hayır! Çünkü çok fazla Şeye sahip olunca sahip olduklarımızın farkındalığını kaybediyoruz. Daha Türkçesi, çok olduğundan bizim için kıymetli olmuyorlar. Tüketicim tuzağına düşmüş çılgın insan zaten aldığı Şeyin gerekli ya da gereksiz olduğuna bakmıyor. Fayda-zarar kıyası yapmıyor. Aldığı Şeyi iyi-kötü terazisinde tartmıyor. Hal böyle olunca “Acaba bu insanlar çoğunlukla ne satın alıyor?” sorusu akıllara takılıyor.

Yapılan araŐtırmalarda bazı temel ihtiyaçları karşı-

lamak için gerekli olan para ile lüks malzemelere ödenen rakamlar karşılaştırıldığında ortaya ilginç bir tablo çıkıyor. Buna göre, dünya genelinde kadınlar yılda 18 milyar doları makyaj malzemelerine veriyor. Avrupa ve ABD'de evde beslenen hayvanlar için harcanan para 23 milyar dolar. Dünyadaki açlığın ve yetersiz beslenmenin sona erdirilmesi için gerekli olan miktarsa 20 milyar dolar. Avrupada yalnızca dondurmaya harcanan para 13 milyar dolar. Dünyada herkesin temiz su içebilmesi için gereken para 10 milyar dolar. Karşılaştırmalar ve istatistikler oldukça ilginç, değil mi? Afrika'da 323 milyon insan günde 1 doların altında para kazanıyor. Yetersiz beslenmeden ve temiz su kıtlığından dolayı 185 milyon çocuk ölüyor. Avrupa ve ABD yıllık gelirinin sadece 0,7'sini bu kıtaya gönderse açlık ve susuzluk kalmayacak!

Durum ortada... Tüketim çılığını olmuş insanlar, açlık ve susuzluktan ölen her çocuğun vebalini üzerinde taşıyor. Bu tabloya bakınca yer altı madeni açısından dünyanın en zengin kıtası olan Afrika'yı, içecek temiz su dahi bulamaz hale getiren insanların kim oldukları açıkça ortaya çıkmış olmuyor mu?

İstatistiklere göre, ülkemizde yapılan harcamaların en başında kira-konut harcaması geliyor. Kadınlar yine en çok kozmetiğe harcama yaparken, erkekler elektronik eşyalara yöneliyor. Maalesef en düşük payı sağlık ve eğitime ayırıyoruz. Kitaba vereceğimiz parayı kırk kere hesaplıyoruz. Buradan da ortaya çıkıyor

ki ruhumuza ve maneviyatımıza değil, bedenimizle dış grnşmze yatırım-harcama yapıyoruz.

Burada sürekli olarak bedene yapılan yatırımın çeşitli ruhsal problemleri beraberinde getirdiğini söylemeliyiz. Teknolojinin baş döndürücü bir hızla geliştiği günümüzde; haberleşme, ulaşım, ticaret ve sanayideki ilerlemeler, insanların manevi varlığından ziyade, maddi varlığına hizmet ediyor. Kadınların makyaj malzemelerine en çok parayı harcıyıp ayakkabı koleksiyonu yaptığını, bir haftalık gıda harcamasını feda ederek saçlarını boyattığını düşünecek olursak elbette hizmetin (!) kadının hep dışına yapıldığını alenen görürüz. Bir toplumda manevi ve ahlaki değerler eski değerini yitirerek arka plana itildiyse, yapılan harcamalar ve teknolojik gelişmeler kadının kişiliğini değil, dişiliğini ön plana çıkarmak için çalışıyorsa o toplumun kurtarılması için acil eylem planlarına başvurmak gerekir. Zira bir toplumda kadının yeri, görevi ve mahiyeti değişirse toplumun tamamı yolunu, görevini şaşırır.

Toplumca yaşanılan tüketim çılgınlığı, tüketim toplumuna hizmet eden zihniyetlerce gayet normal karşılanacak, hatta vlecektir. Bu durum karşısında ken maneviyatımızla birlikte toplumumuzda paylaşma-yardımlaşma gibi bizi ayakta tutan değerlerimiz de kaybolan öğeler olmaktan kaamayacaktır. Zira tüketim çılgınlığı dediğimiz şey, dinimizin bize yasakladığı 'israf'ın ta kendisidir. İsrafın olduğu yerde bereket ola-

mayacağı gibi, maddi-manevi her konuda yetersizlik yaşanacaktır. İnsan, sahibi olduğu elindeki varlıktan dahi fayda göremez, lezzet alamazken, elde edemediklerinin sıkıntısını fazlaca yaşayacak, bu nefsi açlık onu her daim depresif kılacaktır. Bu vahim tablo karşısında kendine bile yetemediğini düşünen insan, başkalarına yardım etmeyi aklından dahi geçiremez. Çünkü onun halet-i ruhiyesi hep 'kendisinin yardıma ihtiyacı olduğunu' ona söyleyip durmaktadır.

DOYUMSUZLUK HİSSİNİN SEBEP OLDUKLARI

Depresyon, çağımızda en sık rastlanan ruhsal bir sıkıntı süreci olarak çoğu insanda görülüyor. Sadece kendi sıkıntı ve dertlerimizle boğuşmak yerine, yakın ya da uzak çevremizdekilerin de neler yaşadıklarını fark edip elimizden geleni yapsak kendimize de bir çeşit tedavi metodu bulmuş olacağız aslında. Aşırı tüketen toplumlarda, ekonomik problemlerin yanında zamanla ahlaki problemler de çoğalmaktadır. Alkol, sigara ve uyuşturucu gibi maddelerin tüketimi; aile ve toplum açısından hem sosyal hem ahlaki hem de ekonomik çöküntülere sebep oluyor. Sahip olduklarımız yerine sahip olmadıklarımızı sürekli gördüğümüz için ruhumuz hep aç.

İçimizdeki boşluğu doldurmanın yolu hep almak değil, bazen de karşılıksız verebilmektir. Dinimiz bu yüzden zekâtı emrediyor. Verebildiğiniz ölçüde sıklıkla sadaka verin diyor. İncamız bize vermenin azizli-

ğini yaşatmaya çalışırken biz izzetli yaşamak yerine, zillete düşürüyoruz kendimizi.

Doyumsuzluk hissinden kendimizi kurtarmak için şu maddeleri uygulamayı deneyebiliriz:

- Ailenizle ve dostlarınızla daha çok vakit geçirmeye çalışın. Ama elinizde cep telefonu varken, gözleriniz ekrandayken değil!

- Sosyal etkinliklere katılın, sósyal projelerde yer alın. Bu durum sizin hayata bakış açınızı değiştirecektir. STK'lara dâhil olmak, birlikte hareket etmek sizin iyilik duygularınızı besleyecek, birlikten gelen kuvvetle daha güçlü olduğunuzu hissettirecektir.

- Yürüyüşe çıkarak sakın düşüncelerle yaşadığınız sorunları düşünüp ne olduğunu anladığınızda bu sorun hakkında konuşup destek almak da iyi gelecektir.

- Aşırı ve düzensiz uykulardan kaçınmalıdır.

- Hobiler edinin. Elişı yapın. Çeşitli sanatsal aktivitelere katılın. Fakat düzenli olarak yapmaya gayret edin. Tüm bunlar açlık ve tüketim düşüncesi ile baş edebilmek için sizi oyalayacaktır.

- Karnınız açken alışveriş yapmayın.

- Zihinsel aktiviteler de zararlı alışkanlıklardan bizi alıkoymak için oldukça iyi uğraşlardır. Bulmaca çözmek, kitap okumak gibi... Ama asla internette takılmak şeklinde olmamalı.

Tuzaklar ve bağımlılıklar derken incelediğimiz her konunun ne kadar da birbirine bağlı olduğu burada da ortaya çıkıyor. Geriye dönük sıralayalım: Alışveriş der-

ken önü alınamayıp tüketim çılgınlığına-israfa dönüştü. Oradan da önce ahlaki, sonra manevi çöküntüye sebep oldu. Birbirinden ayrıymış gibi görünen konular, aslında birinin kontrolünü kaybedince çorap söküğü gibi peş peşe gelip bize musallat olan konulardır. İpin ucunu kaçırmaya görelim.

Ülkemizin tanınan işadamlarından biri olan, doğaya yaptığı faydalı çalışmalarından dolayı “Toprak Dedede” denen Hayrettin Karaca'nın çok dikkat çeken bir özelliği var: Sürekli olarak giydiği kırmızı süveteri. Hatta çocuklar bile onu bu süveteriyle tanırlar. Çünkü o, yıllardır kendisine yeni bir giysi almamıştır. Karaca, “Param var ama tüketmeye hakkım yok!” diyerek “Al, tüket ve yok et!” diyen tüketim toplumuna karşı çıkmış, hatta savaş açmıştır. Dünyada herkesi doyuracak kadar yiyecek olduğunu ama gözü aç olanları doyuracak bir şeyin olmadığını söyleyen Karaca, çocukluk günlerinin ‘komşuyu aç bırakmayan’ kültürünün yeniden dirilmesiyle açlıkla savaşılabilceği inancında. Karaca, kültürel anlamda bağımsız bir ülke olmadığımızı, dilimizin ve kültürümüzün elden gittiğini söylüyor. Çocukluk yıllarından edindiği bir tecrübesini şöyle paylaşıyor:

“Akşam olduğu zaman annem seslenirdi. Avucuma bir kap sıcak yemek koyarlardı. Kulağıma eğilip ‘komşu anneye götür’ derdi. Etrafımızda bizi duyacak kimse yoktu ama bu bana verilen ‘Aman kimse görmesin Hayrettin!’ mesajıydı. Komşu annenin yağını, odunu-

nu kim alır, kimse bilmezdi. Paylaşma düzeni vardı, o kültüdü. Savaştan çıkmış bir Türkiye’de ‘fakirim’ diyen çoktu ama ‘açım’ diyen yoktu. Oradan aldım bu kültürü. Kaybolan budur, giden budur. Ama Anadolu’yu gezerken görüyorum ki bu değerleri hala yaşatanlar var.”¹⁶

Tüketim çılgınlığına sebep olan farklı unsurlar da var:

Kapitalizme köle olmuş zihniyetlerin amacının, ticaret yapmak olmaktan çok farklı boyutlara geçmiş olduğunu mağazaların büyük harflerle ‘indirim’, ‘damping’, ‘sale’ yazmalarından anlıyoruz. Zira şişirdikleri fiyatları geri çekip indirim yazmaları, ürünün yine aynı değerden satıldığı, akıl sahiplerince görülüyor. İndirimlerin müşteri çekmek için kurulan tuzaklar olduğu, yalanlara giydirilen masum kılıflar olduğu gayet iyi bildiğimiz konular... Fakat son zamanlarda, yıllardır alışageldiğimiz ‘indirim günleri’ ifadesi, masum görünmekten vazgeçerek Black Friday ifadesiyle resmen hortladı. Kara Cuma diye adlandırıldı ve batıl, tüm korkutucu yüzüyle mağazaların vitrinlerinde patladı.

Batı’nın çıldırması sadece alışverişle sınırlı değil elbette.

Alışveriş yapmayı peyderpey hastalığa dönüştüren faaliyetlerin ilki, uydurulan günlerdi. Özel addedilen her günde birbirine pahalı hediyeler alma şartı vardı. Yılbaşı, Noel, Cadılar Bayramı, Sevgililer Günü, Anneler Günü, Babalar Günü, Dünya Kadınlar Günü vs...

Dikkat ediniz ki bu günlere hep bir masumiyet yüklenmiştir. Aralarında en masum gösterileni Anneler Günü'dür. Çabuk kanan kalabalık kesimin yanında o gün biz annemize hediye almazsak 'annemizi önemsemiyormuşuz' gibi hissettirildik ve hemen o güne biz de dâhil olduk. Artık birileri tarafından özel ilan edilen tarihleri biz de kutlamadan geçemiyoruz ve aldığımız hediyelerle o birileri, kesesini dolduruyor.

Bizim Müslümanlar olarak kutlayacak ve birbirimize hediyeler alacak günlerimiz yokmuşçasına hemen tüm günleri benimsedik. Oysaki hediyeleşmenin sünnet olduğu bir dine mensuptuk ve hediye almak için bahaneye ihtiyacımız yoktu. Bol bol 'tüketmeye' odaklı kurgulanmış olan bu günler aslında derin kültürel tuzaklar barındırıyor içinde. Maddi olarak tükettikçe bir gün maneviyatının da, kültürünün de tükenmiş olduğunu fark edecek insan!

O halde biz Batı'dan ihraç ettiğimiz, taklit ettiğimiz bu günleri hangi eksikliğimizi doldurmak için alıyoruz? Hangi zayıf noktamızdan yakalanıyoruz bu Batı tuzaklarına? Bir düşünmek lazım...

Ülkemizde ilk defa 1955'te kutlanan Anneler Günü, Anna Jarvis isimli kadının annesinin ölüm günüdür. Annelerimize, öf demeyi bile yasaklayacak kadar değer veren bir dinimiz varken, uydurulmuş böylesi bir günle, ayakları altına cennet verilmiş olan kıymetli annelerimizi kutlamak ne kadar sığdır, değer bilmezliktir. Gereksiz para harcamaya yönlendiren, kapitalizme

hizmet eden ve bize “Ne kadar pahalı hediye alırsan sevdiğine o kadar çok değer veriyorsundur!” mesajını veren bu günlerin sadece bazılarını zengin ettiği gerçeği önümüzde dururken bu günleri nasıl olur da masum görürüz?

Anne, baba, sevgili diyerek en sevdiğimizden başlayan, bununla sınırlı kalmayıp yılbaşı, Noel gibi daha birçok günün kutlamalarını içimize kadar sokmayı başaran Batı, geçtiğimiz yıllarda bazı okullarda Cadılar Bayramı'nı da kutlatmayı başardı. Bu, bizim eğitim yuvalarımız adına çok ürkütücü bir durum. Evet, belki bazıları “O okullar bizim okullarımız değil, özel teşebbüs.” diyecek ve itiraz edecek. Fakat şunu göz ardı edemeyiz: Bu okullar bizim ülkemizde, bizim topraklarımızda ve sadece kendi milletinden ve kültüründen olan çocuklara hizmet vermiyor. Türk milletinin çocukları da bilerek veya bilmeyerek çeşitli sebeplerle o okullarda okuyorlar.

Kurgu büyük! Yeni dünya düzeni isteyen Batı; çoğunluğun kendi dininden olan kontrol edilebilir sayıdaki insanla, tek millet olarak yaşamayı hedeflerken her türlü yolu kullanıyor. Fotoğrafa biraz geriden genişçe bakacak olursak tüm dünyanın karıştığı tek bir savaş içinde olduğumuzu görürüz. Ama bu savaşta topla-tüfekle, silahla-bombayla değil, en fazla kültürleri çatıştırarak saldırmaktadır. Elbette Batı bizimle de yalnızca ekonomimiz ve askerimizle savaş halinde değildir. İncancımızla da savaş halindedir. İslamî düs-

turları bozmanın peşindedir. Zira yeryüzünde bugün bozulmamış, tahrif edilmemiş tek din İslam'dır! Asıl savaş, kültürler ve milletler üzerinden yürütülen İslam savaşıdır.

Batı zihniyeti İslam karşısında delirmiş durumdadır! Kendi delirmişliklerini bize bu çeşitli yollarla buluşturmaya çalışıyorlar.

4. Batı'ya, Batılılaşmaya özendirme

İlk önce şunu bilelim. Batı'da gençler ne eğitimlerini ne alışkanlıklarını ne de terbiyelerini ailelerinden alıyorlar. 3 yaşında kreşe verilen, 5 yaşında oyun grubuna gönderilen, sonra da okul hayatı 17 yaşına kadar devam eden genç, ailesinden kopuk olarak eğitildiği (!) binaların içinde, 18 yaşına gelince ayrı eve çıkması gerektiğini öğrenmiş olarak mezun oluyor. Anne-babasının karşısına dikiliyor ve evvelce ailesinden kopuk yaşamaya alışan genç, ailesiyle paylaşacak bir şeyinin olmadığını bilerek ayrı eve çıkmak istediğini söylüyor. Böylece daha rahat, daha özgür olacağını düşünüyor. Çünkü Batı bu duruma havalı bir isim takıyor: Özgürleşerek kendi ayakları üzerinde durma.

Bu duruma anlayış (!) gösteren medeni (!) Batı ailesinin çocuğu, nihayetinde evinden ayrılarak tamamen yalnızlaşmış oluyor. Müsait oldukça ziyarete giden anne-baba ve genç, bir aile olmaktan uzaklaştığı için birbirlerini yadırgıyorlar. Zamanla birbirlerine tamamen yabancı oluyorlar. Sonra ortaya şöyle tablolar çıktığı-

na hepimiz şahit oluyoruz: Burnundaki halkayla kendi fotoğrafını çekip “Bugün de çok güzeliz!” mesajıyla kendini kandıran gençler, aldığı beğenilerle egosunu suni tatminlerle şişirip mutluluk oyunu oynamaya çalışıyorlar.

Bu gençler bir zaman sonra sanal olan her şeyden sıkılacak ve asıl mutsuzluğunun “sevgisizlik ve gerçeğe sahip olamamak” olduğunu anlayacaktır. Sahip olduğu her şeyin sahte olduğunu fark ettiği gün, infilak edercesine bir ruh patlaması yaşayacaktır. Bu ruh patlamasının nelere mal olacağını ve kendi dışında daha kimlere zarar vereceğini iyi tespit etmek lazım... Ortaya ağır bilançolar çıkacağı yüksek ihtimaldir. İki ihtimal var. Biz iyisi için çaba gösterelim ve dua edelim. Bu manevi patlama sonucu kaybedilen değerler ya bir sarsıntı ile hakikate rücu edecek ya da bedbaht bir yok

oluşla son bulacaktır. Burada üçüncü bir ihtimalin olmayışı en gerçek şeydir.

2012 yılında Sultanahmet semtinde güpegündüz zombi kılığına girmiş kalabalık bir grup gençle karşılaştığımda da gençlerimiz adına aynı dehşete düşmüştüm. Adına moonwalk dedikleri Michael Jackson dansı yapan gençlerin 30 ülkeyle aynı anda yaptıkları bu aynene benzer kutlama, acaba neye, kime hizmet ediyordu? Türk gençleriyle ne ilgisi olabilirdi? İşte az önce bahsettiğimiz okullar, küçük ayrıntılar olarak gördüğümüz kutlamalarla bu gençleri bu günlere hazırlıyorlar. Henüz akılları tazecikken Batı öğretilerine kardeş, kendi kültürüne yabancı, hatta düşman olarak yetişiyorlar. Kendilerini korkunç şekillere sokmanın adına eğlence deyip, kendine yabancı boş beyinlerle ortalıkta geziyorlar.

Kendini korkunç şekillere sokmanın adı ne zamandan beri eğlence oldu? Bunu düşünemiyorlar. Bizim zihniyetimize ve kültürümüze aykırı olduğu her çirkinliğinden belli olan bu kutlamanın, yoldan geçen vatandaşları korkutmaya çalışmanın, neresi hoş karşılanabilir? Bu sadece bir eğlenceyse onları gören vatandaşlar niye eğlenemiyor da kızgın ifadelerle tepki veriyordu? İnternette haberleşerek gerçekleştirdikleri bu eğlenceci (!) kutlamaya katılan gençlere üzülüyor, onlara zavallı gözüyle bakıyorum. Bu oyunun bir parçası olan gençler, mantıklı düşünemiyorlar. Bu kurgunun köklerinin nerelere dayandığını idrak edemiyorlar. Çünkü düşüncelerinin yolları kapatılmış durumda.

1. Dogmalar, peşin hükümler ve şartlanmalarla,
2. Reklam ve propagandalarla,
3. Mantık zincirinin bir yerde aniden kesilmesiyle,
4. Yanlış duyguların etkisi altında kalınmasıyla düşünemiyorlar.

O halde biz Batı'dan ihraç ettiğimiz, taklit ettiğimiz bu 'gün'leri hangi eksikliğimizi doldurmak için alıyoruz? Hangi zayıf noktamızdan yakalanıyoruz bu Batı tuzaklarına?

Burada yaşanan olay, kültür emperyalizminden başka bir şey değildir. Yabancıların anlayışını ve yaşayışını Türk gençlerinden başlayarak zamanla tüm millete beğendirmeye ve benimsetmeye hareketidir kültür emperyalizmi. Burada anlattığımız tüm tuzakların sebebi de budur.

Gençlerini siyasi-sosyal, millî, manevi ve kültürel alanlarda yetiştirmeyi başaran milletler, tarihin her döneminde payidar olmuşlardır. Yetiştiremeyen milletler de yok olmuşlardır. Biz toplum olarak merhum Cemil Meriç'e "Ne Batı'yı tanıyoruz ne Doğu'yu. En az tanıdığımızı kendimiziz. Biz Müslümanlığından, Doğululuğundan, Türklüğünden utanan, dilinden utanan şuursuz bir yığın haline geldik." yorumunu yaptırdıysak eğer, bugün bu Batı meselesine karşı çok daha dikkatli olmalıyız, demektir.

Batı'nın kendi toplumunun en zayıf halkası olarak gördüğü gençler, bizim için sağlam birer gelecektir. Bizim için gençlerimiz zenginliğimizdir. Ancak, insan-

lar arasında en fazla acınacak olanı da yine, imandan mahrum kalmış olan gencimizdir. Çünkü çeşitli tuzaklara düşmüş olan gençlerin ortak noktası bu. İmandan uzak olmak yahut tamamen mahrum kalmak!

Burada sorulacak olan soru şudur: O genci imandan mahrum bırakan batıl şeyler nelerdir? Kafasını neyle doldurdular ki kalbinde imana yer kalmadı? Kültürü ve inanışı kendinden olmayan gence benzemeye çalışan, ondanmış gibi görünen genç, onların kendisine hakiki dost olacaklarını mı zannediyor. Hayır!

Zihnimde sürekli aynı ayet yankılanıyor: “Sen onların milletinden olmadıkça Yahudiler de Hıristiyanlar da senden asla hoşnut ve razı olmayacaklar. De ki gerçekten de Allah’ın hidayeti hidayetin ta kendisidir. Şanım hakkı için sana vahiyyle gelen bu kadar bilgiden sonra, onların arzu ve heveslerine uyacak olursan sana Allah’tan ne bir dost ne de bir yardımcı bulunur.”¹⁷

Ülkemizdeki görüntüler, Batı’ya–sorgulamadan–uymaya çalışmaktan başka bir şey değildir. Bu ifade hafif kalır. Resmen Batı’yı taklit etme ve özenmedir. Önündeki yemeğini yemeyen genç, karşısındakinin yemeğine göz dikmiştir. Onu yer gibi yapmaktadır. Hiçbir zaman Batı’dan gördüklerini tam anlamıyla yemeyecektir yese de hazmedemeyecektir. Çünkü metabolizmalarımız, fitratlarımız tamamıyla farklıdır. Zorla ve ısrarla özentisi içerisinde yemeğe devam edenlerde ise çeşitli ruhî ve bedenî hastalıklar baş gösterecektir.

Bu durumların geçtiği yol, aileden kopukluk ve eğitimsizliktir. Eğitimin amacı, herkes bilir ve ister ki fikri ve vicdanı hür, millî-manevi değerlere sahip çıkan nesiller yetiştirmektir. Bu da evvela ailede temellenir ve sağlanır. Fakat bugün, tam olarak bu amaca istenilen seviyede biz de ulaşmış değiliz. Bizim sokaklarımızda da boynu, kolları, hatta tüm vücudu dövme desenlerinden görünmeyen gençler var. Diğerlerini tenzih ederek söyleyelim, bu gençlik sabah vakitlerine kadar eğlence mekânlarında, arkadaş eğlencesinde hoplayıp zıplamayla veya sanal dünyanın başında zamanını tüketmektedir. Biz ertesi gün ancak ikindi vakti uyanabilen bir gençten gelecek adına ne bekleyebiliriz?

İşte bu tablo, Batılıların ‘özgürce kendi ayakları üzerinde durabilen’ gencinin tablosudur. Bizdeki yansımaları da aynıyla vakidir. Sırf moda diye diline taktığı boncukla (pirsing), var olan konuşma yetisini bozan bir genç, kendisini nasıl da niteliksizleştirdiğini hiç düşünmez, görmez mi?

Batı zihniyetine uymuş bu gençler moda ve özentî uğruna sağlığını da riske atmaktadır. Kim durup dururken ağzını enfeksiyona açar ki? Gün gelip de pişman olup vazgeçeceği kuvvetle muhtemel olan bir simgeyi ya da resmi asla çıkaramayacağı bir yolla neden deri altına kazıyarak dövme yaptırır ki? Düşünülmeden bir anlık özentî ve onlardan olma cehaletiyle yapılan çoğu şeyin neticesi elbette pişmanlık olacaktır.

Bu durumdaki gençlerimiz için amacımız, onların

gözünü açmak, düşünmeye sevk ederek bilinç kazandırmak olmalıdır. Genç, ancak kendini tanırsa, farkındalığa varabilir. Gerçeği de tuzağı da ayırabilir. Akılını ve iradesini azıcık kullanabilen genç, düşünecek olsa gecenin karanlığında eğlenip gündüzün aydınlığına gözlerini kapatmanın nasıl bir aldanmışlık olduğunu görebilir. Böyle bir karmaşada nasıl bir hayat sürecektir ki? Belki de artık istemediği bu yaşam tarzına, onu hangi kirli sel suyunun sürüklediğini tespit edecektir. O kirli akıntıya kapılıp karanlığa gömülmekten kurtulmaya çalışacaktır.

Bizim toplumumuzda genç, tutunacak bir dal aradığında ilk olarak ailesine koşar. Çünkü onu ilk yıllarında sıkı bir sevgi bağıyla hayata bağlayan ailesi olmuştur.

Kitabımızın başında aile konusunu işlerken burada detaylı olarak ele alacağımızı söylemiştik. Şimdi daha bir dikkat kesilerek şu bilgiye kulak verelim:

“Ahde vefa, ahlak ve fazilet, dirlik ve düzenlilik, asalet ve sadakat ancak karşılıklı saygı ve sevgiyle mümkündür. Kadının sosyal hayatta moda, modernlik, çağdaşlık zihniyetiyle güzelliklerini başkalarına teşhir etmesi, aile yuvasında kıskançlık, güvensizlik, stres ve huzursuzluklara sebep olmaktadır. Batı kültürünün etkisi altında kalan ateist bir genç bile hayat arkadaşının güzelliklerini, ziynetlerini açık saçık olarak başkalarına teşhirini kabul etmemektedir. Bu nedenle örtünme konusu özel hayatla ilgili bir iffet ve inanç mesele-

si olarak düşünülmemelidir. Batı kültür ve medeniyeti, kadını açık saçık dolaşmasını çağdaşlık, modernlik ve meziyet olarak kabul etmekte, hatta onu reklam aracı olarak kullanmakta beis görmemektedir. Hakikatte kadının reklam ya da teşhir aracı değil; hayâ, iffet ve fazilet sembolü, yuvanın temeli ve teminatı olarak ömür boyu devam edecek mutlu bir hayat için yaratılmış mübarek bir varlıktır. Öyle de kabul görmelidir.”¹⁸

Bugün sinema ve medya dünyası (istisnalar hariç) mukaddes aile hayatına büyük darbeler vurarak yıpratmaktadır. Kadını asıl ve temel görevinden uzaklaştırıp değişik alanlara yönlendirmektedir. Kadınların erkeklerle anlamsız ve dengesiz bir yarışa girmesini sağlayarak başta annelik olmak üzere fitratındaki özelliklerini olumsuz yönde etkilemektedir. Böylece yuvalarda dengelerin bozulmasına, nihayetinde de yıkılmasına sebep olmaktadır.

Bu tür yanlış inanış ve sapmaların önlenmesi için millî ve manevi değerlerimizin ışığında yürümeliyiz. Nesillerimizin ruh sağlığının korunması için, sağlam bir gençlik oluşturmak için etkin tedbirler almalıyız. Ve annenin yarınki Türkiye'nin teminatı olması sebebiyle sonsuz şefkatinin ve etkin görevinin devamını sağlamak zorundayız. Bundan dolayı, başta devlet olmak üzere bütün kurum ve kuruluşların temel görevi bu olmalıdır.

Bugüne kadar etki alanı en geniş olan materyal, TV olarak kabul edilmekteydi. Günümüzde ise TV'nin ar-

tık yanında bir de güçlü bir destekçisi var. O da internet. TV ve interneti, görsel-işitsel ve çabuk ulaşılabilirliği açısından onları en etkili olarak kabul etmekteyiz. İnsan üzerinde en etkili şey olmasının yanı sıra kitleleri de kısa sürede kendine inandırabiliyor. Asıl tehlike burada başlıyor. Etkisi altına alanın (TV) zihniyeti ne ise, çoğunluğun bir anda ona dönüştüğünü düşünmek gerçekten korkutucu. O halde saydığımız tuzaklar arasında en büyüğü bu olsa gerek. Hatta bize en yakın duranı... TV'nin beyin uyuşturan dizilerine de maruz kalıyoruz, kışkırtan reklamlarına da. En kötü tarafından seçilip gösterilen art niyetlerle yorumlanan haberleri de görüyoruz, insanların aşağılandığı sözüm ona yarışma programlarını da. Herkesin gözünde o, vazgeçilmez! Çünkü en zengininden en fakirine, gencinden yaşlısına herkes çok kolay ulaşıyor ona.

Batı Batı diye en çok özendirilen konuya gelelim tekrar:

“Kadın açık olursa o toplum çağdaştır, ilericidir, moderndir ve kurtulmuştur tezi, batıl ve materyalist bir varsayımdır. Açıklık çağdaşlığın bir sebebi olsa idi Afrika'daki çıplak kabileler dünyanın en çağdaş ve modern toplumu olurdu. Batı'nın Rönesans'ı, keşif ve sanayileşmesi açık kadınların çalışması ile yapılmamıştır. Kapitalizmde kadınların çalıştırılması düşük ücrete razı oldukları içindir. Bu ise sömürü ve istismardan başka bir şey değildir.”¹⁹

Kadınları ailesinden koparıp bu haksızlıkların ya-

pıldığı iş hayatına sokmayı “eve kapanma, eve tıklma” söylemleriyle başarmışlardır. Batı her konuda tuzaklı cümleler kurup onu klişeleştirerek insanlar arasında yaymış ve özellikle gençleri kandırmayı başarmıştır. Bu yanlış uygulamaların girdabında dönüp duran

genç, yolun sonu geldiğinde çöplerle tıkanmış kuytu köşelerde ömrünü heba etmiş olamaz. Öyle olursa bu genç hangi amaç uğruna yaşamış, yaşadığından ne an-

lamış olacaktır? Ortaya koca bir ZİYAN çıkar. Halbuki insan hayatı ve kendini azıcık sorgulasa hemen bir toparlanma sürecine gireceğinden hiç şüphe yok.

BATI'YI ÖVME

Ey Gençler! Batı Batı diye övmeyin. Batı Batı diye ölmeyin.

Hani aydınlarını, sanatlarını, sanatçılarını, müzisyenlerini övüyorsunuz ya! Övüp hayran oluyorsunuz ya! Hayran olmadan önce tanıyın. Mesela *Emile* adındaki kitabında anne-babalara öğütler veren, yere göğe sığdırılamayan J. J. Rousseau 5 çocuğunu yetimhane-ye vermiş biridir. Batı'nın en ünlü sosyologları intihar ederek yaşamlarına son vermiştir. Yine ünlü bir psikanalist olan Stekel, "Olgunlaşmamış insanın özelliği, bir dava uğruna soylu bir biçimde ölmek istemesidir. Olgun insanın özelliği ise bir dava uğruna gösterişsiz bir biçimde yaşamak istemesidir." sözünün sahibidir. Lakin kendisi de intihar etmeyi tercih etmiştir. Batı aydınları, insanları aydınlatmak adına yaptığı araştırmalarla önce kendini aydınlatmayı başaramamış hatta daha çok ömrünün son demlerinde karanlığa gömülmüştür.

Övdüğünüz Batı sizin düşüncelerinizi-sizi kendinizden utandırarak-ele geçirmiştir. "Senin renginde leke var." diye küçümserken kendi karasına hayran bırakmıştır. Zihinleri ele geçirilen toplumlar kendilerinden, kültürlerinden utanır hale getirilerek Batı'ya

özenmeleri sağlanmıştır. Bugün kendi geçmişi hakkında iki satır yazı okumayanlar “Cambaza bak, ne güzel hareketler yapıyor.” diyenlere çabuk inanıyor. Cambazın yanlış ve ahlaksız hareketlerine bakar kör oluyor. “Batı diyorsa doğrudur, Batı beğeniyorsa güzeldir.” Tekrar edilen bu cümleler oldukça, akıl denen âciz de, nefis denen hain de bu söylemlere alıştığı için artık normal olduğunu kabul ediyor. İmanı da zayıfsa bir insanın, tüm bunların karşısında nasıl dik durabilecek ki?

İnsanın elindeki savunması ya bilgisidir ya imanı. Onlara sahip değilse geriye kendisini koruması için tek bir şey kalıyor o da, silahı. Bu yolu tercih etmeyi asla istemeyiz. Zira Batı'dan en çok şikâyet ettiğimiz konulardan biri silahları ve savaşlarıdır. Biz milletçe “İstiklal Savaşı'nda, Batı'nın silahlı saldırısını püskürtmüştük ama Batılılaşma sevdasından kurtulamamıştık.”²⁰ Avrupa avından asla vazgeçmez. Bugün av olmak istemiyorsak boş hayranlıkları bırakıp kendi tarih ve kültürümüze bakmalı, bilincimize geri dönmeliyiz.

Benzer kısır döngülerin içinde sıkışmış nice aydınları var Batı'nın. Ruhi bunalım sanayi toplumunu ve Batı'yı öyle bir sarımsı ki insan ilişkileri altüst olmuş. Adına modern denen dünyada ‘insan’ gerçekten ölüyor...

Yanlış inanışların içinde ve yanlış uygulamaların peşinde kendi varlığını tanımlamaya dahi fırsat bulamamış insanlar, gençler huzursuz ve çaresiz hissederek ölümü çıkar yol sanarak intihar ediyor. Aslında pey-

derpey ettiriliyor. Batı'nın övdüğü, örnek aldığı bir sanatçı düşünür olan Nietzsche bir ateistti ve "Tanrı öldü!" diyerek akıllarda hâlâ çözülememiş birçok soru bırakarak o da intihar yolunu seçti. İnsanın bilgisi, ilmi önce kendini aydınlatmalı ki hayatını karanlığa gömülerek sonlandırmasın!

Batı, önce aileyi parçaladı. Anne şefkatinden yoksun, ilgiden uzak yetişen bir genç kuşak oluşturdu. Bunun peşinden depresyon, anarşi ve terörizm ortaya çıktı. Sonuç, bunalımlı intiharı tek çıkar yol sayan gençlik!

Bu durum en çok Avrupa ülkelerinde görülse de aslında tüm dünyaya pahalıya mal olmuştur. İnsan için en değerli olan iki şey üzerinde oynanmıştır oyun: İnanç ve aile. Bu ikisi sinsice insanlığın elinden alınınca ortaya çıkan manzara bu oluyor.

Söylediklerimizden özellikle inanca, İslam'a saldırı kısmını doğrulayan cümleleri inceleyelim:

*Vatikan ve Tapınak Şövalyeleri*²¹ kitabının çeşitli bölümlerinden alınan bilgiler, kurulan tuzaklarla ilgili birçok şeyi ispatlar niteliktedir:

1. Müslümanların Hıristiyanlığa geçmesi için fazla ısrar etmeyin. Oldukları dinde kalsınlar ama bir Müslüman gibi değil, Hıristiyan gibi düşünsünler. En önemlisi Hıristiyan gibi yaşasınlar. Bu arada kendilerini Müslüman zannetsinler.

2. Hayatlarında camiye asla girmesinler. Cansız bedenleri taşın (musalla) üzerinde kalabilir.

3. Kur'an-ı Kerim'deki sözler günlük hayatta kullanılmayacak şekilde halk üzerinde çalışma yapılsın. (Çeşitli kelime oyunları ile İslam dininin aşığılanması...)

4. "İslamiyet yeniden yorumlanmalı ve çağa ayak uydurmalıdır." düşüncesi halka yayılsın.

5. Hangi dine inanırsa inansın ölen herkesin cennete gideceği bilinci insanlara verilmeli ki insanların Hıristiyanlığa geçişi kolay olsun. (Rahatlıkla din değiştiren gençler türemedi mi?)

Bu maddeler bana şunu hatırlattı: Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in (asm) etrafında Müslüman olan ilk 40 kişinin 32'si 23 yaşın altındaydı. Yani taze-cik gençler, belki de çocuk yaştakiler hak dini kabul etmiş, peygamberimizin etrafında pervane olmuşlardı. Emirleri bir bir uyguluyorlardı. Peki, bugün ne oldu da camiler emekliler lokaline döndü? Gençler nerede? Peygamber Efendimiz (asm) ne yapıyordu da bu kadar genci etrafında şevkle toplayabiliyordu? Bizler neden gençlerimizde camiye gidecek ruhu oluşturamıyoruz?

BİZDE BATI HAYRANLIĞI UYANDIRAN SEBEPLER

Burada şu acı tablo ortaya çıkıyor. Biz gençlerimizi gereğince önemsememiş, onlarla ilgilenmemişiz. Onlar da bugün Batı'nın ve Batılın tuzakları içinde debelenip duruyorlar. Onların işi ve uğraşı (!) çok... Camiye gidecek zamanları yok. Çoğunun en kıymetli zamanları bilgisayar oyunlarının başında geçiyor. Ya da amaçsız

eğlencelerdeler. Bu durumda Batı kirli oyununu üzerimizde tutturmuş gibi duruyor. Yani alınan kararlar, kurulan planlar onlar için tıkr tıkr işliyor. Kenardan seyredenler, kendilerini mutlu eden bu hizmetler için kadehlerini kaldırıyorlar. Çok mutlular; çünkü bunları çok da emek vererek kendileri yapmıyor. Kendilerine benzettikleri Müslümanlar yapıyor.

Uyanık ol ey Müslüman Türk genci! Asıl hedeflerine odaklan. Tüm insanlığın, beşeriyetin kurtuluşu ve iki cihan mutluluğu, insanların yaratılış amacına uygun yaşamasına bağlıdır. Ey genç! Bu hakikati yaşama hakkının elinden alınmasına göz yumma! Cemil Meriç'in dediği gibi, "Genç Batı'nın her nazına, her cilvesine katlanan ihtiyar birer âşık" olmak zorunda değiliz.

BATI HAYRANLIĞIMIZIN BAŞLANGICI

Peki, biz milletçe ve düşünce olarak Batı'ya ilk ne zaman, nasıl yeşil ışık yaktık?

Bir Batı uygulaması olan 'güzellik yarışması'nı biz de ilk defa 1929 yılında ülkemizde uygulamıştık. Bu, Türk-Müslüman halkının inancıyla asla örtüşen bir durum değildi. Böyle olduğu halde bu yarışmayı yapmak, Batı'nın medeniyetine yeşil ışık yakmak, "Biz de sizin gibi ve sizden olabiliriz." mesajı vermek demektir.

Şubat 1929'da, *Cumhuriyet* gazetesi yarışmaları düzenleme işini hevesle üstlendi. 4 Şubat tarihli gazetede "Bütün dünyada güzel kadınlar seçilir ve memleketin güzellik kraliçesi intihap edilirken [seçilirken], bizim

böyle bir kraliçemiz niçin olmasın? Türkiye'nin en güzel kadını acaba kimdir?" diye soruluyordu. Ertesi gün Başyazar Yunus Nadi (sadeleştirilmiş Türkçe ile) "Bizim kadınlarımız bu müsabakaya niçin iştirak etmesinler, bizim ne kusurumuz var? Hâlbuki Türk kadını, dünyanın en güzel kadınlarından sayılmıştır. Hatta Avrupa'da Şark güzeli diye dillere destan olmaktadır. Avrupa'da imal edilen birçok kremlerin, losyonların ve tuvalete ait ilaçların üzerine reklam için 'Şarkın güzellik tılsımı' cümlelerini daima görmekteyiz. O halde Türk kadını niçin Amerika ve Avrupa'da kendi milletinin güzelliğini göstermesin?" diye işin felsefesini ilan ederken güzellerin mayo ile jüri önüne çıkmalarının 'gayriahlakî' olduğu yolundaki eleştirilere cevap vermeyi de ihmal etmemiştir.

1932 yılında Belçika'da yapılan güzellik yarışmasına gönderdiğimiz adayın, birinci olarak geri gelmesi, Batı'nın da bizi onların medeniyetine kabul ettiği anlamına gelmişti. Batılılaşmaya başladığımızın ilk fiili kanıtı olarak kabul edilen bu yarışmanın sonunda, jüri başkanı şöyle bir konuşma yapar:

"Sayın jüri üyeleri! Bugün Avrupa'nın ve Hristiyanlığın zaferini kutluyoruz. 1400 senedir dünya üzerinde hakimiyetini sürdüren İslamiyet artık bitmiştir. Onu Avrupa Hristiyanları bitirmiştir. Elbette Amerika'nın ve Rusya'nın da hakkını inkâr edemeyiz. Neticede bu, Hristiyanlığın zaferidir. Müslüman kadınların temsilcisi Türk güzeli Keriman, mayo ile aramızdadır. Bu kı-

zı zaferimizin tacı kabul edeceğiz. Onu kraliçe seçeceğiz. Ondan daha güzeli varmış yokmuş bu hiç önemli değil. Bu sene güzellik kraliçesi seçmiyoruz. Bu sene Hıristiyanlığın zaferini kutluyoruz. Bir zamanlar Fransa'da oynanan dansa müdahale eden Kanuni Sultan Süleyman'ın torunu, işte mayo ve sutyenle önümüzde-

CUMHURİYET GAZETESİ

31.03.1929

Güzellik Müsabakamız

Gönderilen resimler nasıl olmalıdır?

Bugün resimci dercettigimiz hanım kız. Ankaradan Ümit Hanım. Hanım resminde de görüldüğü üzere 15 yaşına henüz girmiş bir hanım kızdır.

Gönderilen resimler nasıl olmalıdır

Müسابakamıza iştirak etmek için gönderilen resimlerin çoğu matliha muvafık değildir. Bu resimlerin bazıları Sepya denilen kabze ren- gi kâğıtlara ba-

sılmıştır, bir kısmı çok siyah, bazıları ise pek siliktir. Bu çeşit resimler gazetedeki hiç iyi çıkmamaktadır. Diğer bazı fotoğraflarda ise bay pek küçük- tür. Binaenaleyh gönderilen resimler siyah kâğıda basılmış

23 — Ümit Hanım

olmalı, ne çok siyah, ne de çok açık renkte olmamalı, başlar büyükçe çıkarılmamalıdır. Müsabakamıza iştirak eden hanım kızların resimlerini çektirirken bu noktalara dikkat etmelerini rica ederiz.

dir. Kendisini bizlere beğendirmek istemektedir. Biz de bize uyan bu kızı beğendik. Müslümanların geleceğinin böyle olması temennisi ile Türk güzelini dünya güzeli olarak seçiyoruz.”²²

5. TV, medya

Bugün dünyanın tamamına hakim olarak devam edegelen soğuk savaşın esasını 'kültür savaşı' teşkil etmektedir. Kültür emperyalizminin en etkili silahı medyadır ve psikolojik savaşın diğer elemanlarıdır. TV başta olmak üzere, diğer destekçi organlarıyla birlikte insana ve onun inançlarına sürekli saldırmaktadır. Ayakta duranı düşürmekte, düşene bir darbe daha vurmaktadır.

Gün içinde TV karşısında zaman geçirme ortalaması ülkemizde 6-7 saat. Televizyon karşısında en çok zaman geçirenlerin de sırasıyla çocuklar, gençler ve ev hanımları olduğunu düşünecek olursak durumun ne kadar da vahim olduğunu görmüş oluruz.

Toplum içinde 'kadın' en önemli mihenk taşıdır ve çocuklar da o toplumun geleceğidir. O nedenle, öncelikle anne olan ev hanımlarının burada biraz durup düşünmesi ve şu soruları kendine sorması lazım: Her gün üçer dizi izleyerek mi kaliteli bir hayat süreceğiz? Hayırlı, verimli evlatları, bir gözümüz bu dizilerdeyken mi yetiştireceğiz? En kıymetli sermayemiz olan zamanımızı ve gençliğimizi bu kanallara bakarak mı tüketeceğiz? Güzel zaman geçirmekten anladığımız bu mu?

Evinde huzur isteyen kadın ve bereket isteyen erkek, asla bu yolla bu kıymetli şeylere ulaşamayacaktır. Ne iş yerindeki sorunlar ne de eşiyile ilgili sıkıntılar TV karşısında geçirilen zamanla çözülebilir. Sadece TV'yi izlediğiniz o anlarda, sizi kendi hayatınızdan kopardığı

için dertlerinizi geri plana atar. Asıl hedeflerinizi size unutturur; çünkü sizi uyuşturur. Düşünmenizi engeller. Zaten Batı'nın tuzak kurucularının amacı bu! İnsanın düşünmesine, tefekkür etmesine mani olmak... Magazin ya da yemek programına takılı kalmak sizin bir gününüzü alt üst etmekten başka işe yaramaz. TV'yi kapatıp kendinize geldiğinizde gördüğünüz manzara, yetişmeyen işlerinizle ihmal edilmiş çocuklarınız olur. Çevrenize mahcup olur, önemli işlerinizi sürekli ertelemek zorunda kalırsınız. Programlarda gördüğünüz her şey aklınızda 'sahip olma hevesi' olarak kalacağından, TV'niz kapandığında, kendinizi ve evinizi yetersiz görürsünüz. Bu da sizi huzursuz eder ve sıkar. Gördükleriniz sizi anlamsız bir hırsla da sürükleyebilir. "İçerisinde Kur'an okunan evin hayrı ve bereketi artar. O ev, içinde yaşayanları sıkımsız. Böyle evlere melekler toplanır, şeytanlar uzaklaşır. İçerisinde Kur'an okunmayan ev ise oturanlara dar gelir. Böyle evlerin hayır ve bereketi az olur. Melekler uzaklaşır, şeytanlar üşüşür. İçinde Kur'an okunan ev, yıldızların yeryüzünü aydınlattığı gibi sema ehli için aydınlatılır."²³

Evinizden Kur'an sesi yerine sürekli TV sesi yükseliyorsa, o evde Allah'ın zikrine zaman ayıramıyorsa, manen ölü evinden farkı yoktur. "İçerisinde Allah zikredilen evlerin misali ile Allah zikredilmeyen evlerin misali, diri ile ölü'nün misali gibidir."²⁴

Gelelim çocuklara... ABD pediatri akademisinin yaptığı araştırmaya göre TV'yi en dikkatli izleyen grup

5 yaşı kadar olmalıdır. Gençlerin ve erişkinlerin dikkatini çekmeyen şeyler, onların dikkatinden kaçmadığı gibi zihnine kazınır. Sinema-TV sektörünün hakka, adalete, ahlaka hizmet etmediği, gün gibi ortadadır. Günümüzde ahlaksız sahnelerin alenen gösterildiği en masum sanılan çizgi filmlerde bile sansürlenmeyen görüntülerin, bir de çocuklar için özel hazırlanmış şekli var. “Erişkinler sakıncalı gördükleri sahneleri açıktan görürse, evladının izlemesine izin vermez.” ihtimaline karşılık kurulan kumpasın adı, 25. kare denilen subliminal mesajların verildiği gizlenmiş görüntülerdir. İzleyen çocukların direk zihnine kaydedilen bu görüntü ve semboller o an çocuğun başında hazır bulunan ebeveynin anlamayacağı düzeyde kurgulanmaktadır. Bu tuzaklar çok derin!

Sevgili anne-babalar işte bu yüzden azami dikkat gerekiyor. Çocuklarımızın tertemiz zihinlerini teslim ettiğimiz TV, bildiğimiz kadar suçlu değil. Bilmediğimiz yönleri de var. Her geçen gün suç listesi kabarıyor. TV; insanların, öncelikle de çocukların, karakterine, kararlarına, huylarına, sergilediği davranışlara, ahlakına, dinine, inancına kadar her türlü konuya müdahil oluyor. Durum hem çok ciddi hem de vahim.

Peki, ne yapacağız?

21. yüzyılda yaşıyoruz. Alınacak önlemler; saat sınırı koymak, güzel programları seçip izletmek gibi şeyleri artık aşmak zorunda. Kültür emperyalizmine en çok hizmet eden televizyona şeytan kutusu dersek yeridir.

Madem öyle, onu olabildiğince evlerimizden uzaklaştırmak, en sağlıklı en pratik en acil, korunma yolu olacaktır. Zira şiddete meyilli olan çocukların da, dikkat eksikliği olan çocukların da, ahlaki sorunlar, hatta cinsî sorunlar yaşayan gençlerin de sorumlusu, televizyon yayınlarıdır.

Özenle ve binbir emek sarf ederek inşa etmeye çalıştığımız çocuklarımızın ruh ve akıl dünyası, televizyon karşısında geçirdikleri 15 dakika içinde tamamen yerle bir olabilmektedir. Yakın zamanda bizzat yaşadığım bir olay bu durumun ne kadar gerçek ve hızlı sonuçlar verdiğini ortaya koyuyordu. Ailecek izlenen bir çocuk filmi sonrası, 8 yaşındaki çocuk şunları söyler:

“Ölünce ahirete gidecek ve orada sonsuz hayat sürecektik. Ama bu filmde ölenler bu dünyada unutuldukları için, gittikleri öteki dünyada tekrar ölüyorlar ve sonsuza dek yok oluyorlar. Yok olmak çok kötü bir şey!”

Demek ki filmlerin insanlar üzerindeki etki alanlarına bir şey daha eklememiz gerekecek: Bu tür filmler, insandaki ahiret inancını da etkiliyor. Çocuklarda yeni yeni oluşan ahiret algısını bozuyor. Bilinçli Müslüman aileler çocuklarıyla izledikleri her program sonrasında eğri-doğru tartışması yapabilir. Böyle ailelerin çocukları şanslıdır. Peki ya aile de bilmiyorsa ve program sonrası doğru bir kritik yapamıyorsa?

Müslüman aileler ve evleri için kısaca durum bu iken aslında tüm dünya toplumları adım adım sosyal

bir felakete doğru gidiyor. Aileler çatırıyor. Televizyon ile yayılan popüler kültür, dünyanın her yerinde benzer cümleler kurarak kitleleri kapitalizm adına ve onun amaçları doğrultusunda güdüyor. Robert Menzies, 1942 yılında yaptığı konuşmasında şöyle bir tespitte bulunuyor: “Ev, aklı başındalığın ve itidalin temelidir; evin sağlık durumu bir bütün olarak toplumun sağlık durumunu belirler.”²⁵

Bu yüzden aile çok önemlidir. Anne o evin dengesidir. Denge bozulur ya da hassasiyeti kaybolursa aile dağılır. İçinde ailenin dağıldığı bir toplumu bir daha toparlayamayız.

“60’lı yıllara kadar ev ve aile ile ilgili kanaatler hemen hemen hiç değişmeden bu şekilde gelir. Ancak 60’larda belirgin bir kırılma yaşanır. Bir şey, aileyi bir arada tutan bağları besbelli ki sarsmıştır. Aile ile ilgi-

li müspet değerler düşmeye, menfi değerler yükselmeye başlar. Önce boşanma oranlarında gözle görülür bir artış yaşanır. Ardından evlenme oranları düşer. (...) Ancak evlilik oranlarının düşmesinden ve boşanmaların artmasından daha ilginç bir sonuç başka bir istatistikte ortaya çıkar. Evlilik dışı çocuklar...

1960 senesine gelindiğinde Amerika başta olmak üzere Avrupa'da gayri meşru çocuk sayılarında patlama yaşanır. Her ne kadar Hollywood'a ev sahipliği yapsa da zamanın Amerika'sı oldukça muhafazakârdır. Hatta Elvis Presley'in yaptığı dansın Amerikan ulusal kanalında sansür edilmesi bile gündeme gelir. 1950'lere kadar %3-4 seviyelerinde olan evlilik dışı çocuk oranı Beatles'in Amerikan televizyonlarındaki ilk canlı icrasını yaptığı 9 Şubat 1967'ye gelindiğinde %10'lara (...) ulaşır. 2000'lerde bu oran, evlilik dışı doğan çocukların evlilikle dünyaya gelmiş çocuklardan daha fazla olmasıyla sonuçlanır.”²⁶

Televizyon yayınlarının aile düzenine ve anlayışına kısa sürede yaptığı etkileri bu tabloyla görmüş olduk. Küçümsenmeyecek derecede ciddi olduğu aşikârdır. Bir program ya da sadece bir film deyip geçmemek gerekiyor. Avrupa'da da durum pek farklı değildir o yıllarda. Kıtanın en müreffeh ülkelerinden sayılan Finlandiya'da 1960'larda %7,4 olan evlilik dışı çocuk oranı, 2011'de %40,9 seviyesine yükselir.

Böylece istatistikler ve sosyoloji ilmi, 1950'li yılların sonlarında 'gizli bir milat yaşandığı' fikrinde bir-

leşmektedir. Elbette hiçbir sosyolojik vakanın tek bir sebebi yoktur. Ancak veriler gösteriyor ki evlilik dışı çocuk oranlarında tüm dünyada yaşanan artışla televizyonun yaygınlaşması aynı zaman dilimine denk geliyor. Televizyon nerede yaygın bir kitle eğlencesine dönüşmüşse orada aileler parçalanmaya başlamıştır.²⁷

Popüler kültür yaygınlaşıp toplumlar tarafından içselleştirilince bireysel değerler topluma karşı zaferini ilan etmiştir. Bireyselliğin yüceltilmesi, aile değerlerine olan bağlılık ve saygıyı bitirmiştir. Bu da Avrupa'da neredeyse doğan her iki çocuktan birinin bekâr anne ve babalardan dünyaya geldiğini göstermektedir. Bir insan için bu hayattaki en büyük hediye ailesidir demiştik. Hayata geldiğinden itibaren bunu yanında bulamayan çocuk ne kadar talihsizce başlamıştır hayatına. Bunun sorumluları kim ve kimlerdir?

TELEVİZYONUN ETKİLİ OLMASININ SEBEBİ

Televizyon denen şey, Amerika'da 1940'lı yıllarda barlarda toplanan işçi sınıfını eğlendiren bir kutuydu. 1950'lerde hızla yaygınlaşarak, artık ülkenin üçte ikisi bu sihirli kutuyu seyreder olmuştu. Yayınladığı dizilerle tüm ülkede büyük ilgi ve heyecan uyandırmaya başlamıştı. Ülkemizde ise televizyon 1968 yılında TRT Ankara Televizyonu'nun deneme yayınlarıyla hayatımıza girmeye başladı. 1980'lere doğru TRT kanal sayısının artmasıyla birçok eve televizyon girişi hızla yayıldı. Bu süreç o kadar hızlı gelişti ki her on yılda bir teknolo-

ji adına inanılmaz derecede değişikliklere şahit olduk. İşte aile yapılarımızın kültür ve inanışlarımızın da değişmesi o denli hızlı oldu.

Popüler kültürün sözcülüğünü yapan televizyon bu-
gün internetle birlikte tartışmasız en büyük propagan-
da aracıdır. Televizyon, dizilerle toplumları istila etme-
ye başladığı 60'lardan beri en etkili ve yaygın iletişim
aygıtı olma özelliğini hiçbir teknolojik alete kaptırma-
mıştır. 60'lı yıllarda evlilik dışı çocukların sayısında
neden patlama yaşanmıştır sizce? Çünkü o yıllarda ya-
bancu TV dizileriyle televizyon karşısında büyümüş bir
kuşak ortaya çıkmıştır. Bu kuşak tamamen televizyo-
nun, yani popüler kültürün "Hayatını özgürce yaşa!"
mesajlarıyla büyümüştür. 1980'lerden sonra bu kl-
tür iyice oturmuş ve televizyon toplumlar üzerindeki
'mutlak belirleyiciliğini' ilan etmiştir. Tüm insan de-
ęerleri de, toplumsal ahlakı da yine televizyon belirle-
miştir.

Televizyon, toplumlarda aynı anda modayı belirle-
miş, tüketim kültürünü hakim kılmış, geleneği yıka-
rak yeni alışkanlıklar aşılamıştır. Bir kültür var etmek
konusunda televizyon kendince usullere sahiptir. Tele-
vizyon, kitleye ne yapacağını doğrudan söylemez. Bu-
nun yerine daha akıllıca bir yöntem izler. O, kitleyi ne
hale sokmak istiyorsa, kitle için nasıl bir yaşam modeli
uygun görüyorsa bunu dizilerle sunar. Bu nedenle, bu-
gün yayınlanan dizilerin yansıtığı değerlere bakalım
ve gelecekte bizi nasıl bir toplumun beklediğini çıplak

gözlerle seyredelim. Kitle hangi inanç ve geleneklere sahip olursa olsun televizyon kendi ideolojisini en tanınmış yüzlerle hissettirmeden, azar azar ama sürekli bir biçimde telkin eder. Yeteri kadar tekrar edilen her telkin, iradeyi de elde edecektir. Bu kural toplum ve televizyon ilişkisinde değişmez.

Televizyonlarda sunulan renkli eğlencelerin arkasındaki korkunç planları da görmek gerekiyor. Çünkü her film ya da dizide aile, kötülüğün kuluçkası gibi gösteriliyor. Gayrimeşru ilişkilerle, bekâr anne ve babalar dizilerde övülüyor. Aslında kötü olan her şey televizyonlarda allanıp pullanıyor. Evlenip ayrılınca bile tarafların sıfatı yine bekâr oluyor. Evlenip çocuk sahibi olduktan sonra eşinden ayrılan kişi bekâr olamaz, ancak dul olur. Boşanan taraflara ısrarla bu ismin verilmesi, boşanmayı gayet normal bir fiil olarak göstermek içindir. Yani evlilik sonrasında ayrılık, insanın hayatında hiçbir değişiklik yapmaz algısı oluşturulur. Evlilik bu denli önemsiz ve gereksizdir!

Aileleri ve toplumları çökerten “Hayatını özgürce yaşa!” felsefesi dizilerde baş tacı ediliyor. İçtimai değil, ferdi değerlerle özgürlük öne sürülüyor. Örf ve âdete, dinî değerlere ters olan ne varsa bu dizilerde yüceltiliyor.

Toplum bir felakete sürükleniyor. Bütün bu oyunlar, televizyon ve popüler kültür üzerinden tüm dünyada sahnelenen oyunun aynısıdır. Amerika ve Avrupa'nın bu anlamda ne hale geldiği ortadadır. Ülkemizde du-

rum henüz bu ölçülerde değil ancak bütün kanalları sahaya sürerek aileye karşı yapılan bu savaş, kazanılmak isteniyor. Dizilerde toplum ve ahlak dışı karakterler kahraman gibi sunulurken aileler dağılsın, insanlar daha da yalnızlaşsın isteniyor. Araştırmalara göre yalnız kişiler, ailelerden daha çok tüketiyor ve popüler kültür propagandasına karşı daha savunmasız hale geliyorlar.

O halde tüm gizli saldırıların karşısında sağlam durabilmek için bir arada olmamız, birbirimizden güç almamız şart! Dizilerin saldırılarına karşı her an teyakkuzda olmalıyız. Başta kendi ailemiz olmak üzere çevremizi ekran başından mümkün olduğunca uzak tutma kararı almalıyız. Hem de hemen! Unutmayalım, aile olmazsa bizler de olmayız. Gelecekte aile diye bir şey olmayacaksa ülkemiz, vatanımız da olmayacak demektir.

TELEVİZYONUN BÜNYEMİZE VERDİĞİ ZARARLAR

Sevgili gençler! Bir televizyonu fazla abarttığımı düşünenler olursa diye bir de şu tespiti paylaşalım isterim: Sadece bir aksiyon filmi izlemek için oturduğunuz televizyon karşısından kalktığınızda, beyninizde nelerin değişmiş olduğunu biliyor musunuz?

Terminatör ve *Matrix* filmlerini herkes bilir. Zaman içinde değişik versiyonlarını gördük. Filmin adının ne olduğu önemli değil. Hepsinin ortak bir özelliği ve amacı vardı: Gelecekte dünyayı bilgisayarların ve ma-

kinelerin yönetmesi! Bu filmlerde geleceğin dünyasını makinelerin istila ettiği fantezisi işleniyordu.

Şimdi daha dehşet verici tarafından bahsedelim: Zaman içinde gördük ki bu bir yanılgıymış! İşin gerçeği, bu hayallerin daha da ötesi varmış. Gelecekte insanlığı bekleyen trajedi, robotların insan hayatını istilasını değil, bizatihi insanların robotlaştırılması imiş. Hayal gücünü zorlayıp bu filmleri piyasaya sürenler için hedef kısa sürede 'dünyayı yarı insan olan robotların yönetmesi' şekline dönüşmüş.

Mikroway News dergisinin yazarlarından Luis Sli-zen insan beynindeki elektromanyetik dalgalara müdahale edilmesi halinde insanın davranışlarının değiştirilebileceği, bunun da insanı zamanla biyorobot haline getireceğini söylüyor. Her mekanik alet gibi insan da robotlaşınca programlanmaya açık hale gelebilecek. O zaman insan ırkını yönetmek, olduğundan daha kolay hale gelecek. Şu an bunu, televizyon karşısında oturup film izleyenlere hipnoz yoluyla kısmî olarak yapıyorlar. İlk önce dizilerle insanları bu fikre alıştırmaları gerekiyordu tabii.

Ülkemizde, fabrikalardaki makinelerin zamanla insan iş gücünü saf dışı bıraktığını düşünürsek üretimde insana gerek kalmaması bu büyük planın ilk adımı! İnsanı üretimde saf dışı bırakan zihniyet ve teknoloji, az ileride insanı yönetmeye de başlayacak elbette. Bu vahim durum işte o sinema filmlerinde işleniyor ve bir adım daha ileri gidildikçe, insanoğlu için bir ön-

ceki safha artık normalleşmiş ve kabul görmüş oluyor. İnsan beynindeki elektromanyetik dalgalara müdahale edilerek, uzaktan kumandalı bir oyuncak araba gibi insanın davranışlarının kontrol edilecek, bu durum insanı zamanla biyrobot haline getirebilecektir. Her mekanik alet gibi insan da robotlaşınca programlanmaya açık hale gelebilecek. Bunun ne kadar tehlikeli olabileceğini hayal edebiliyor musunuz? O zaman kim olduğu belli olmayan güçler insan ırkını yönetebilecek! İşte bunun insanı biyonik bir robota dönüştürmeden önceki 'yönetme' şekli popüler kültür adıyla tek bir kültürü dünyaya yaymak, araç olarak da televizyon ve interneti kullanmaktır. Şu an bu aşamayı yaşıyoruz ve henüz robotlaşmadık.

TV VE KADIN

Toplumumuzun kadınlarına TV dizileriyle öyle bir 'kadın kalıbı' sunuluyor ki geleneğinden bihaber, popüler kültürün öğrettiğinden başka bir şey bilmeyen, internet bilgileriyle büyümüş, zayıflık modasıyla sürekli perhizde olduğu için kendi mutfak kültürünü bile bilmeyen bir kadın modeli ve hatta anne... "Kadın dediğin böyle olur!" algısı... Dişiliğini kullanarak terfi edebilen başarılı bir kadın... Yanındaki eşinin, yegane görevi de "Para kazanmak için her yol mubahtır." cümlesini düstur edinerek şişirdiği servetiyle karısının şımarıkça hayatını finanse etmiş gibi gösteriliyor. Kadının bedeni her alanda haz nesnesi gibi gösterilip

“Bedeninin keyfini çıkar!” mesajı veriliyor. Bu tip dizilerle ilişkilerde vefa, sabır, emek verme gibi değerler hafızalardan iyice silinmek isteniyor. Bilirkişiler çoğunlukla buna ‘kıyamet projesi’ diyorlar. Bu durumda TV’yi rahatlıkla bir torna tezgahı olarak görebilirsiniz. Zira karşısına oturduğunuz an sizi, fikirlerinizi ve inanışlarınızı yontuyor. Size yeni şekiller veriyor. Bunu yalnızca TV dizileriyle değil müzik klipleriyle, magazin haberleriyle, hatta reklamlarıyla yapıyor. Sizi sizden alıyor. Çocuğunuzu, gencinizi sizden alıyor. Sizi ailenizden koparıyor. Bu şeytanî getto, her evde son hızla çalışıyor!

TELEVİZYONUN DİKTE ETTİĞİ KAHRAMANLAR

Televizyon karşısında büyüyen çocuklarımız, biz iyi bir şahsiyet ortaya koymak için uğraşırken, hamurunu kiminle yoğuruyor, kimi örnek alıyor? Aynı yaş grubu çocuklara sorun, hepsinden aynı cevabı alacaksınız. Onların örnek aldıkları, olmak istedikleri kahramanlar hep aynı. Batman, Süpermen... Halbuki çocuklarımız olma-yan kahraman Süpermen’i öğreteceğimize, Bedir Savaşı’na katılabilmek için güreşe tutuşan çocuk kahraman Rafi’yi anlatmalıyız. Batı’nın hayal gücüyle uydurduğu çakma kahramanlarına hiç ihtiyacımız yok! Çocuklarımız gerçek kahramanları tanısal- onlar hiç ihtiyaç da duymazlar zaten. Seyit Onbaşı’yi, Battal Gazi’yi, Malkoçoğlu’nu, Ulubatlı Hasan’ı, Nene Hatun’u, Sütçü İmam’ı, Ertuğrul’u, Osman Gazi’yi.

Fatih Sultan Mehmet'i anlatmak varken niçin Batı'nın uygun gördüğü, sığ hayal gücüyle uydurduğu kahramanları örnek almalarına müsaade edelim ki?

“Çocuklarımıza yüzyıl uyuduktan sonra bir prensin öpücüğüyle uyanan kızı değil, üç yüz yıl uyuyup ancak Allah'ın inayetiyle uyanan Ashab-ı Kehf'i anlatmalıyız. Külkedisi'nin üvey ailesiyle mücadelesini değil, Hz. Asiyе'nin örnek hayatını anlatmalıyız. Tanımadığı bir erkeğe saçını uzatarak yanına alan Rapunzel'i değil, if-feti ile övülen kadın Hz. Meryem'i anlatmalıyız.”²⁸

Televizyon karşısında sadece çocuklar değil, gençler de kendilerine örnek alacak doğru insanı bulamıyor. Çünkü televizyon, insanları ancak artist, popçu, futbolcu oluşuyla ön plana çıkartır. Örnek şahsiyet oldukları için değil, şöhret oldukları için bunu yapar. Zenginlikleriyle yaşadıkları lüks yaşantıyı sergiler. Fakat şöhretten sıkılmış sakin ve huzurlu bir aile hayatına hasret kalan taraflarını asla göstermez. Hal böyle olunca, gençler mutluluğun parada ve şöhrette olduğunu zannederek onların janjanlı dünyasına girmek isterler. Onları kendisine örnek ve ölçü alırlar. Kendi yaşadığı hayatı beğenmez ve kısa yoldan zengin ve şöhret olma hayallerine kapılırlar. Yanlışın peşinden sürüklenen gencin, hayatına dair ne akla uygun bir hedefi oluşmuştur ne de tatmin edici bir iş koyabilmiştir ortaya. Boş hayallerle günleri geçip gider.

Gençlerimize kurulan tuzaklardan birisi, televizyondur. Televizyonun içindeki en büyük tuzak da şöh-

rettir. Şöhreti televizyon ekranlarından, başkalarının hayatlarından gören gençler, yirmi dört saat şeker tadında yaşadıklarını zannettiği için bu onların hoşuna gider. Herkesin şöhret olan kişiye hayran olması, peşinden gitmesi cezbedicidir. İnsanların fitratında beğenilme arzusu olduğu için insanlar, özellikle de gençler, bu tuzağa çabuk düşerler.

Halbuki beğenilmek, peşinden kıskançlığı getirir. Hayran gibi görünen insanlar kendisini kıskandığı için husumet besler, düşmanlık gelişir. Ayrıca hayran olunmak, peşinden insanları sürüklemek büyük sorumluluktur. Nihayetinde oturup kalkışınız, yediğiniz içtiğiniz, giydiğiniz ve konuştuğunuz taklit edilerek aynen uygulanır. Bu da şöhret olup yakın takibe alınan kişinin, hata yapma hakkını elinden alır. O artık rahat ve özgür değildir. “Şöhret ayn-ı riyadır (riyanın ta kendisidir) ve kalbi öldüren zehirli bir baldır.” Öyle ki insanı diğer insanlara köle yapar. Bir müddet sonra kendisi olamamaktan bunalan şöhretli insan, kendisiyle dünya arasında kalın bir cam duvar olduğunu hissederek bunalımlar yaşar.

Birçok ünlü artist, bir zaman sonra fotoğraflarının çekilmesinden, röportaj vermekten, tanınır kişi olmaktan sıkıldığını itiraf etmiştir. “Şöhreti gelirken taşımak, giderken de bırakmak zordur.” derler.

Geçtiğimiz yıllarda birden bire şöhret olan 18 yaşındaki Justin Bieber adındaki genç de şöhretini taşıyamamış ve uyuşturucu partilerinden kurtulamamış-

tı. Ülkemizde de benzer örnekler yaşanmıştı. Genç oyuncu Arda Kural, yıldızı aniden parlarken psikolojik sorunlar yaşamış ve ciddi psikolojik tedavi görmüştü. Sonra da sahil kenarlarında sefil bir hayat yaşadığı televizyon ekranlarından gösterilmişti. Geçmişte buna benzer çok örnekler yaşandı.

Baş etmesi zor olan bu konuyla ilgili gelecekte de kaybolan hayatlar olmasın diyedir tüm uyarılarımız ve çabamız. Şöhret konusunda Erich Fromm çok ciddi bir tespitte bulunur ve modern insanın şöhret tutkusunu, öbür âleme olan inancın kaybedilmesiyle alakalı olduğunu söyler. Sağlam bir ahiret inancı olan gençlerimiz, asıl beğenilmenin, tanınmanın ve razı olunmanın, kim tarafından olursa daha kıymetli ve sonsuz olacağını bilirler.

Özetlemek gerekirse televizyon, insanı içi boş şeylerin peşinden sürükler hep. Sonu hüsrana olacak şeyleri, güzel göstererek yapar bunu. Karşısına 'öylesine bir bakmak' için oturur, en az iki saat kaybedersiniz. Zamanınızı çalar. Sadece bir dizi izlemek için oturursunuz değerlerinizi, düşüncelerinizi değiştirir, ahlakınızı çalar. TV size "Kaç yaşında olursan ol, bir sevgilin olmalı." anlayışını yükler. Olmazsa eziksindir!

"Hayatta en önemli olan şey aşktır. Aşk için evlilik, namus, anne-baba, hatta her şey feda edilebilir."

"Nikah olmadan da sevdiğin kişiyle birlikte olabilirsin. Çünkü sevgi kutsaldır."

"Güzel olmak 34 bedene mini etek giymektir. Er-

keksen kaslı vücudun olmalıdır.”

“Terbiyeli, ağırbaşlı olursan herkes seni kullanır. Hırslı ve zeki olmalısın ve zekanı diğerinin kuyusunu kazmak için kullanmalısın.”

Hiç abartmadan söyleyebiliriz ki televizyon karşısında büyüyen çocuklar ve gelişen gençler bu fikirlere sahip olarak yaşıyorlar.

6. Moda ve marka tuzakları

Günümüz insanlarına bakacak olursak birçoğu, hiç şüphesiz, gelecek günlerde neyin moda olacağını araştırarak zamanlarını geçiriyorlar ve kendilerini ona göre hazırlamaya çalışıyorlar. Vakti ya da mevsimi gelmeden önce moda olacak şeyleri araştırmaya üşenmeyen insanlar, tamamen moda denen şeyin boyunduruğu altına girmiş kabul ediliyor. Bu tip insanlar modaya sormadan hareket edemez, ondan fikir almadan giyemez halde yaşıyorlar.

Peki, nedir bu moda? Neden çoğu kişiler kendini ona göre ayarlamak ister? Neden sık sık adını duyuyoruz? Neden gazete, dergi ve televizyonlarda hep ondan bahsedilir? Moda bizim neyiz olur? Veya moda herkesin rağbet ettiği şey ya da hiç kimsede olmayanı bulup elde etmek midir?

NEDİR MODA DENEN ŞEY?

Moda kelimesi, Orta Çağ Fransa'sında ortaya çıkmış,

oradan tüm dünyaya İngilizce 'fashion' adıyla yayılmıştır. Türkçemizde ise moda kelimesi, Batılılaşmayla birlikte kullanılmaya başlanmıştır. Toplum hayatımıza giren moda kavramı önceleri 'geçici yenilik' olarak görülmüştü. Değişiklik ihtiyacı, süslenme özentisi gibi sebeplerle giderek her alanda kendisini göstererek yayılmıştır. Moda ileride toplumun sosyal, politik ve kültürel durumuna da yansımıştır.

Moda, Fransız imparatoriçesi Eugenie'nin 1936 yılında Süveyş Kanalı'nın açılışına yanında 250 kıyafetle gitmesine neden olan şeydir. Moda, XIX yüzyılda 27 Paris terzisini 100 metrelik kumaştan 11 gün balo kıyafeti dikmeye zorlayan şeydir. Bu gibi ilginç uygulamalarla moda denen şey oluşmaya başlamıştı. Tarih boyunca çeşitli halklar çeşitli giysiler, takılar, boyalar kullanarak kendilerine farklı tarzlar üretmişlerdir. İlk başta o, oranın modasıyken küreselleşmenin etkisiyle, artık tüm ülkeler için ortak esen bir rüzgâr olmuştur. Günümüzde en çok giyim-kuşam konusunda etkisini gösteren moda, aslında her alana kolunu uzatmaktadır. Mobilyanın da modası var, dinlediğimiz müziğin de; saçımızın da modası var, sosyalleşme şeklimizin de...

GIYİNME MODASI

İngiliz moda araştırmacısı Levier'in şöyle bir tespiti var:

"Bugün moda olan bir giysi, 10 yıl sonra itici, 30 yıl

sonra ilginç, 50 yıl sonra ise müthiş kabul edilecektir.”

Modanın köleleşmiş beyinleri dün giydiklerini bugün giymekten, dün yaptıklarını bugün yapmaktan utanır duruma gelmişlerdir. Daima yeni ve son moda olana uymak gerektiğine inanırlar. Eskiye atıp yeni diye sunulanı alarak ve sürekli satın alıp tüketerek yaşamaktadırlar. Moda ile giyim, içim, yiyim, kısaca insanların günlük yaşam faaliyetleri, insanın insanca gereksinmelerini karşılaması olayından öte giderek fetişist, putlaştırılmış bir hal almıştır. Yani gerçek değer ve kullanımın ötesinde, yeni bir anlama bürünmüştür. Bu anlam, moda tarafından beyinlerde oluşturulur ve maddeye atfedilir. Böylece malların fiyatları gerçek değerlerinin ötesinde kat kat yükseltilir.

Moda algısı ile insanlar, ihtiyaç olmayan bir şeyi ihtiyaçmış gibi yanında taşıyabilir. Çoğu zaman boynundaki fulara, belindeki kemere yahut pantolon askısına ihtiyacı yoktur ama moda olduğu için aksesuar olarak üzerinde taşır. Bazen kullanmadığı halde bir kol saati dahi yalnızca gösteriş aracı haline dönüştürülebilir. Bu tür algı tuzakları özellikle kadınlarda işler. Çoğu kadın, belki de hiç ihtiyacı olmadığı halde parfüm kullanır. Moda dayatmasıyla, topuklu bir ayakkabı, yürüme aracı olmaktan çıkar ve kadınlar için işkence aracı olur. Dar ve yüksek topuk ayakkabılarla geçirilen bir gün, moda adına zehir edilir kadına. Moda diye benimsenilen şeyler genellikle sağlıksız şeylerdir: Dar ya da düşük bel pantolon; beli ve karnı açıkta tutan tişört-

ler; yüksek topuk, sivri topuk ayakkabılar; ağır küpeler; ciltte alerji yapan metal bilezikler; cilde zararlı kozmetik ürünler...

Modanın kendisi ne kadar da sağlıksızlaştıran bir şey olduğunu farkındadır ve bunu örtbas etmek için spor yapmayı moda ilan eder! Burada hemen kapitalist amaçlar devreye girerek yüksek fiyatlarla markalı spor

kıyafetleri ve ayakkabıları satarlar. Moda sağlıksız şeyler üretir ve sağlığa hizmet ediyormuş gibi maske takar. Moda dayatması, zamanında Avrupa'da o kadar ileri gitmiştir ki dar kotlar moda olduğunda, kan dolaşımını kestiği için hastanelik olanlar olmuştur. Bu sah-

te ve hasta imajlarla sömürsünü yapan modanın hakim olduğu kültür düzeni kendini ve birbirini kandırmayla kurulan bir baskı düzenidir. Moda, giyimle fiyaka satarak, “Ben senden farklıyım, hatta üstünüm!” diyerek başkalarını psikolojik bakımdan ezmeye çalışmaktır. Olmadığı bir insan şekline girmeye çalışarak hem sıkıntıya girer hem de komik duruma düşebilir ve sağlığını da kaybeder.

Kentli insan, kırsal insanına göre her şeyden biraz daha sıkılmış ve kendini kanıtlama eğiliminde olan bir akılcıdır. Modaya uyma çabasıyla kendini ‘bir nimet’ sanan insan, uyduğu modayla bir ‘değeri’ olduğunu sürekli ispatlama çabası içine girer. Bunu sürekli değişen yeni modaya yetişmeye çalışarak yapan kişi, sürekli satın alır ve sonunda kendini tüketir. Kısaca tüketim endüstrisinin ve o endüstriyi besleyen eğlence ve müzik endüstrilerinin oyuncağı, kuklası olur. Yenilik ve moda adı altında yutturulan ‘zamana uyma ve geçmişi hor görme, geçmişten utanç duyma modası’, insanları bu endüstrilerin maymunu yapmıştır.

Peki, moda olmasaydı daha mı özgür olurdu insanlar?

Bir kalıbın içerisindeyiz, bir rotasyonun içerisindeyiz. Biz seçmiyoruz aslında, moda seçiyor giysilerimizi. Mesaj şu aslında: “Tüketin!” Evet, biz tüketelim diye var moda.

Olmasaydı tüketmeyecek miydik?

Tabii ki tüketecektik ama bu kadar hızlı olmayacaktı. Hızı arttıran etken sezon kelimesine yüklediği-

miz anlam ve moda ya içten içe uyma zorunluluğu hissi olmayacaktı. Bir düşünün! Sezonun giysisi, aksesuarı, ıvır zıvırı, adı her neyse neden bir sonraki sezonda kullanılası halde olamıyor? Dünyanın parasını verdiğimiz şeyleri sırf demode etiketi yapıştırdıkları için giymediğimiz olmuyor mu? Marka etkeni, moda ya uymuş olmanın verdiği hoş-nefsî his, birçoğumuzu az ya da çok şımartmış durumda değil mi? Ünlülerin bir oda dolusu kıyafet, aksesuar, çanta ve ayakkabılarını maharetmiş gibi göğüslerini gere gere televizyonlarda göstermeleri toplumun gençlerini de özenti delisi yapmış durumda. Bu duruma, akli başında bilirkişiler “Eşek gibi çalışıp at gibi yemekten başka bir şey değil.” diyorlar.

İnsan bir şey satın alırken onu gerçekten neden satın aldığını bilmelidir. Kendini tatmin etmek için mi, desinler için mi, çok beğendiği ya da ona hakikaten ihtiyacı olduğu için mi, bütün bunları tahlil etmeli. İnsan bunu düşünürse, belki de elindeki beş üründen sadece birini satın alacaktır.

Alma hissine ucuzluk, indirim, fırsat reyonu, bonus gibi kavramsal bir psikoloji de eklenince, iyice gereksiz tüketimin içinde boğuluyoruz. Almamak için adeta bahanesi kalmayan insan, başı dönercesine alışveriş yapıyor. Kurulan reklam cümleleriyle kampanyalara kanarlarsa israf batağında boğuluyorlar. Almanın sonu yok! Ama insanın imkânlarının bir sınırı var.

Kim yapıyor bu yeni ve moda olan şeyi? Yeninin ve modanın hatta çağdaşın ne olacağına kim karar veri-

yor? Neye göre karar veriyor? Sen ve beğenilerin, fikir ve inanışların bunun neresinde duruyorsun?

Moda bir tuzak... Bu, seçim ya da masum bir model belirlemesi değil, tamamen kandırmaca. Madem moda diye bir şey var, o halde aldığınızı az alın. Çünkü bir yıl sonra o aldığınız şeyi büyük bir ihtimalle kullanmayacaksınız. Çünkü bugün onu almanız için övenler, yarın sizi ondan iğrendirerek başkasını önünüze sunacaklar. “Ben moda ya hiç bakmam.” diyen bir grup insan da mevcut. Gerçekten öyle misiniz, kendinizi test edin. Geçen sezon aldığınız ama giymediğiniz şeyler neden dolabınızda duruyor öyleyse? Düşünüp dürüstçe bunun cevabını kendinize vermeniz gerekir.

Kabul edelim, seçimlerimizde özgür değiliz! Moda az çok hepimizi etkisi altına alıyor. “Önceleri bilmem ne marka ayakkabıları hiç beğenmezdim. Moda olunca beğenmeye başladım. Belki de herkeste aynı şeyi göre göre gözüm alıştı ve güzel gelmeye başladı.” diyorsanız moda sizi de etkisi altına almış demektir. Bilinçli olup bilinçli alırsak bu tuzaktan da en az zararla sıyrılmış oluruz.

KİM GİBİ GİYİNİYORSAN ‘O’SUN!

Kişilerin giyim anlayışı; estetik, zevk ve beğenilerini, ekonomik durumlarını, mensubu oldukları ya da olmak istedikleri sınıfın ipuçlarını verir. Yani giyim, sahip olunan zihniyetin sembolleşmiş şeklidir. Giysilerimiz bazı rollerimizi de belirler. Herkes kendi yaşına, cinsiyetine toplumun içindeki durumuna ve işine uy-

gun olanı giymelidir. Kıyafet, sahip olunan dünya görüşünün aynasıdır. Ayrıca kişinin ruh dünyasına da ayna tuttuğu görüşü kabul edilmiştir. O halde neye inanıyorsanız ona uygun olanını seçiniz. Elbiseniz, inancınız gibi olsun!

Burada şu önemli tespiti de gözler önüne sermek zorundayız: Moda, değişiklik yapma amacına dayandığı için kutsal olanın 'değişmez' özelliğiyle çatışma halindedir. Tüm dinler kendi inananlarına, nasıl ve ne tip giyinecekleri konusunda bir takım müeyyideler sunmuştur. Bu dinî kurallar, modanın 'cinsi cazibe oluşturma' özelliğine de ters düşmektedir. Bu da modanın kendi etrafında kutsal bir alan oluşturma çabasına işaret eder. Yani insana maddi zarar vermesinin yanı sıra manevi zarar da vermektedir. Daha da ötesi, dinî inanışlarına müdahale etmektedir.

Giyinme konusunda kime benzersek ondan olacağımız hakkında bazı hadis-i şerifler: "Yahudi ve Hıristiyanlara benzemeyin. Bizden başkasına benzemeye çalışanlar bizden değildir."²⁹

"Bir kişi diğer bir kişinin ameline, yoluna ve âdetine razı olursa, muhakkak ki o, onlardandır."³⁰

"Kimde bir kavmin özelliği galipse o da onlardandır."³¹

SAÇ MODASI

Zamana göre değişen—moda tarafından değiştirilen—şeylerden biri de saçtır. Tıraş olmanın ya da saçı top-

lamanın dahi modasını oluşturan zihniyetin, asla insanın faydasına çalışmadığını görüyoruz. Ya insanı tiksindirecek şekilde uzun birbirine karışmış, saç ve sakal modası görüyoruz. Ya da kafa derisini güneşte cilalatacak kadar saçsız. Yahut kafasına saçlarla değişik semboller kazıtan moda anlayışları. Onlara ekledikleri çok sayıda küpeler, kaş ve dil pirsingleri. Ve erkek olduğu halde tüm bunlara eklenen makyajlar... Tüm bunlar pırıl pırıl bir gencin, yalnızca kendine has olan karakteristik özelliği olamaz. İçine düştüğü moda uygulamaları onun temiz, fitri özelliğine bir şey katmazken, yavaş yavaş fitratını öldürmektir. Moda tuzağına düşmüş, bir türlü kendi olamayan genç, neyi nasıl yaşayacağına kendisi karar veremeyince, bir gün hayatından lezzet alamadığını fark ederek boşluğa düşecektir. Her şey anlamsızlaşacak ve sanki diri meyyitler gibi ortalıkta gezineceklerdir.

ZAYIFLIK MODASI

Moda denen zihniyet, birkaç konuyla sınırlı kalmamıştır. Adeta İnsanların ruh ve beden sağlığını bozmak için çalışır. Giydireyormuş gibi yapıp gençleri soyarken öte yandan da zayıf olmayı güzellikle kıyaslar. “Ne kadar zayıflarsan o kadar güzelleşirsin.” anlayışını dayatır. Bu çok tehlikeli durumlara sebep olmuş bir modadır.

Moda, genç kızlarımıza “Dilediğince ye, iç ama sıfır beden ol.” der. Bu fizyolojik olarak mümkün değildir. Son yıllarda modanın ortaya koyduğu bu hedefe

ulaşmaya çalışan zavallı kızlar, çareyi her yemek yedik-ten sonra kusmakta bulmuşlardır. Geçtiğimiz yıllarda dünyada her 200 kadından birinin anoreksiya hastası olduğu tespit edilmişti.

Moda denen şeyin insana eziyet ettiği, zarar verdiği gözle görüldüğü halde neden hâlâ peşinden srklenilir? Çünkü insan bedeniyle ilgili değişim yapmaya meraklıdır ve zentiyle moda öğretilerinin peşinden gider. Dünyanın bir tarafında yiyecek bulamayıp açlıktan ölen insanlar varken öte yandan, insanların moda adına yiyeceği olduğu halde yememe hastalığına tutulması ne kadar da düşündürücüdür. Aklı başında bir ge için bedeniyle sürekli uğraşıp durması hiç de mantıklı bir yaşam tarzı gibi durmuyor. Bir gün saçını değiştiren, diğer gün kilosuna kafayı takan, sonra burnunu beğenmeyip depresyona giren bir gencin kendisine faydası beklenemez. Bu denli şekilci bir anlayışla yaşamaya çalışan ge, mutluluğu, estetik cerrahlarının kapısında arayacaktır. Buna ne maddi gücü yetecek ne de sağlığı elverecektir. şekilci anlayış dünyada o derece ileri gitmiştir ki güzelliği ile ünlü olan oyuncak, Barbie bebeğe benzemek için defalarca operasyon geçiren kadınlar vardır. Yaşamına böyle bir hedefi oturtan insan başına gelecek ola en ufak bir aksiliğe tahammül edemeyecektir. Bu tip değişim modası, insanlarda takıntı haline gelmiş, birçok defa da ölümlle sonuçlanmıştır.

MODANIN CİNSİYET SAPTIRICI TUZAĞINA ÖRNEKLER...

Vogue dergisi 2016 ocak ayında ‘nötr cinsiyetler kuşağı’nu konu edinmişti. Dergi şöyle bir yazı paylaşmıştı:

“Son zamanlarda çiçek desenleri, şifon ve dantel kumaşlar da erkek giyiminde görülmeye başlandı. Nötr cinsiyet artık bir aykırılık değil, modadır.” Dergi, bu cümlelerle bu durumu insanların gözünde normalleştirilmeye çalışmıştı.

Time dergisi 2017 Mart’ında “Beyond he or she” kapağıyla çıktı. Buradaki mesaj algıya göre değişir. Ama net olan bir şey var ki “Mesele kadın ya da erkek hissetmek değil, onun ötesinde bir şey.” diyor. “Bir yerlerde var ol ama kendini kadın ya da erkek olarak sınırlama!” mesajını da bilinçaltında oluşturuyor.

National Geographic dergisi 2017 Ocak’ta “Cinsiyet devrimi” (Gender revolution) başlığı ile çıktı. Kapağında kız elbiseleri giydirilmiş erkek çocuğu fotoğrafı vardı.

3M, yani moda, marka, medya işbirliği içinde küresel tuzaklar, tabir yerindeyse tıklar tıklar işlemektedir. Dergilerin fikirlerine destek verdiğini belli eden Angelina Jolie ve Brad Pitt de evlat edindikleri kız çocuğunu erkek elbiseleri giydirerek büyütüyorlardı. Buradan topluma verilen mesaj açıktır: Biz cinsiyet ayrımı yapmıyor, çocuğumuzu nötr cinsiyetli yetiştiriyoruz!

Böyle bir şey nasıl mümkün olabilir? İnsan, cinsiyeti belirlenmiş olarak doğar. Sonradan keyfine göre seçebileceği bir şey değildir ki? Yahut sıkıldıkça değiş-

tirebileceği... İnsanın tabiatına ne kadar da zıt zihniyetlerdir bunlar. İnsanlığın sürüklendiği tehlikenin bir kez daha farkında olmamız lazımdır.

Gençlerimizi, özellikle modanın cinsiyeti değiştirmeyi hedefleyen tarafından uzak tutmalıyız. Ülkemizde de magazin haberciliği ile azımsanmayacak derecede algı çalışmaları yapılmaktadır. Batı'nın kültürü ve de yaşam tarzı bize asla uymaz ve bizce kabul edilemez. Fakat bu tür haberlerin yayılmasıyla toplumumuza da sıçramalar başlamıştır. Hiç etkilenmiyor değiliz. Türk gençlerinde de sonradan cinsiyet değiştirmeler ve giyim tarzıyla, tavrıyla buna meyli olduğunu belli edenler görmeye başladık.

Medya ve özellikle de moda, eşcinsellerin elindedir.³² Bu oyunlar bizi içten içe bitirmeden bizim bir B planı bulmamız şarttır.

Ne demiştik? Batı, eğer genci, "Sen farklısın!" mesajıyla ait olduğu gruptan (İslam kültüründen) çıkarmazsa bu defa hemen diğer taktiğe geçer. "Sen onlarla (Batı kültürüyle) aynısın!" Yahut "Öyle olmalısın." Kendi Müslüman toplumu içerisinde farklılaştırarak koparamadığı genci, daha acımasız bir yöntem olan "Aynısın!" mesajıyla direk kendi kültürünün içine vakumlayan Batı, bunu hep hissettirmeden oyunlarla başarıyor. "Moda olan bu, herkes bunu giyiyor, sen de giy!" diyerek İslam'ın önerdiğinin tam tersini gençlerimize giydiriyor. Saçma, çirkin ve sağlıksız olan giysi ve davranış varsa onların 'moda' olması, mübahlaşmala-

rına yetiyor. “Kendini niçin bu derece siyaha boyuyor ve çirkinleştiriyorsun?” diye bir gence bizzat sorduğumda aldığım tek cevap “Moda olduğu için...” olmuştu. Akılcı ve mantıklı bir açıklaması yok. Sadece moda!

Örneğin: Osmanlı’da erkekler şalvar denilen bol giysiler giyerken pantolon modası ile zamanla tüm erkeklerle giydirilmiştir. Batı boş durmaz, Batı asla doymaz. Daima oyununu kademe kademe ileri götürür. Batı, ürettiği o pantolonu, 1880’lerde strece çevirerek Osmanlı askerlerine dahi giydirmeye çalışmıştır. Günümüzde ise adı tayttır ki erkeklerin giydiği pantolonların darlığı buna yakındır. Bu denli dar giysilerin erkeklerde kısırlaştırıcı etkisi olduğu gerçeğini düşünecek olursak bu modanın bu amaçla geliştirildiğine kanaat getirebiliriz. Genç kızlar ve olgun hanımlar dahi giyimlerini bir tayt bir tişörte indirgeyerek dışarıya çıkabilmektedirler. Oysa kendilerine takılan Batı gözlüğünü çıkarıp bir baksalar, külotlu çorabın üzerine etek giymeyi unutmuş kız çocuğundan farkları olmadığını görecektir ve düşükleri komik durumu anlayacaklardır. Maalesef tesettürlü kızlarımızda dahi bu manzarayı görüyoruz.

DÖVME MODASI

Dövme modası ile vücuduna çeşitli resimler, semboller çizdirmeye toplumumuza sonradan giren, geri dönüşü olmayan bir uygulamadır. Batının icatları, kapital düşünceler süzgecinden geçtiği için genelde insana hizmet ve fayda hedeflemez! Dövmenin sağlığa ne de-

rece zararlı olduğu çeşitli kaynaklarda vardır ve bilinir. Kalıcı dövmeleerde kullanılan siyah boyanın gözde iltihaplanmalara yol açarak hastalığa sebep olacağı ile ilgili bilimsel araştırmalar vardır. Adına üveit denen bu hastalık tedavi edilmezse kalıcı görme kaybına yol açabilmektedir.³³

İslam, insanı her türlü emri ve uygulamasıyla şerefli kılar. Batı'ysa insanları önce komik duruma düşürüp insanlık onurunu elinden alarak mümkün olduğu en aşağı seviyeye çekmektedir. Daha sonra da acımasızca sağlığını elinden aldığını somut bir şekilde gösterir bize. Búğüne kadar bu hep böyle olmuştur. Batı'nın Müslümanlar üzerinde oyunları çok ve çeşitlidir. Gençler üzerinde tutan en iyi planlarının ise moda olduğunu söyleyebiliriz.

Canlılar içinde yalnızca insana özgü bir davranış olan giyinmenin örtünme, korunma ve güzel görünme amacı vardır. Dinimize göre örtünme de, süslenme de insanî birer ihtiyaçtır. Ancak insana değer katan, her bir emriyle yücelten dinimiz, bizleri giyim kuşam konusunda yanlışlara ve aşırılıklara düşmememiz konusunda uyarır. Bunun için bazı ölçüler koymuştur:

Bedeni ortaya çıkaracak kadar ince ve dar giyilmemelidir. Bunun dışında insanların zevklerine ve kültürlerine göre giyinmelerine müsaade edilmiştir. İnsanı sağlıksız, çaresiz, bazen de komik duruma düşüren batıl zihniyet karşısında dinimizin ne kadar hassas ve nahif olduğunu bize verdiği değerden anlayabiliyoruz.

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (sav) “Güzel ve temizce giyinip kuşanınız, kılık kıyafetinizi düzeltiniz. Ta ki insanlar arasında pırıl pırıl görünesiniz.” buyurmuştur.³⁴

Oysa dinimizin karşısında ona cephe almış olarak duran Batı, moda tuzağı sayesinde, giyinme konusu ‘sürekli beğenilme arzusu’ şekline bürünmüştür. Adına giyinme modası denilen şey, aslında kadını soymaktadır. “Çevre ne der?” anlayışından kurtulup “Ben ne düşünüyorum, ben ne istiyorum, ben neye inanıyorum?” diyerek karar vermek lazımdır. Rabbimiz buyuruyor: “Dinlerine uymadıkça Yahudiler de Hıristiyanlar da asla senden razı olmayacaklardır. De ki: Doğru yol, ancak Allah’ın yoludur. Sana gelen ilimden sonra onların arzularına uyacak olursan, andolsun ki Allah’tan sana ne bir dost ne de bir yardımcı vardır.”³⁵

7. Beslenme tuzağı

Müslüman toplumlar üzerinde oynanan oyunlardan biri de beslenmemizle ilgili olanıdır. ‘Yemek’le nasıl tuzak kurulacağını bir an tuhaf bulup merak edenlere hemen şunu hatırlatayım:

İzlediğimiz filmlerden, insanı öldürmenin en kolay yolunun ‘yemeğe zehir katmak’ olduğunu toplumca öğrenmiş bulunmaktayız. Veya yemeğe katılan bir miktar zehir, insanı öldürmese de onu hasta ederek kolayca tuzaklara düşürmenin yoludur... O halde yemek, yaşantımızda hayati bir konu olmaktadır.

Konumuzun ele alacağımız ciheti elbette yemeklerin, filmlere konu olan somut zehir kısmı değil. Bakınız, kendi ellerimizle pişirdiğimiz yemeklerimizle dahi bizi nasıl zehirliyor ve nasıl tuzaklara düşürüyorlar?

Batıl zihniyet, zaman içerisinde hem yediğimiz yiyecekleri hem de yemek yeme şeklimizi, alışkanlıklarımızı bozmuştur. Bugün, Batı'nın kültür dayatmasına, yemek yeme kültürümüzü de kurban vermiş durumdayız. Bu konuda, hassasiyetlerini kaybetmemiş olanları tenzih ederek konumuza başlayalım.

İnsanın mevcut kimyasını, fıtratında getirdiği özellikleri ve hatta DNA yapısını bozan, katkılı yiyecekleri ilk üreten batıl zihniyettir. Yiyeceklerin ve tohumların doğal yapısını bozarak bizi GDO'lu yiyeceklerle ilk kez tanıştıran Batılı bilim insanlarıdır!

Bazen hayatta cismen küçük gördüğümüz şeyleri ve bazı ayrıntıları gerektiği kadar dikkate almayız. Mevzubahis olan şey ne kadar küçük olursa olsun o bir yiyecekse ve ağız yoluyla bedenimize geçecekse, o, cüssesinden daha büyük derecede bizi etkileyecektir. Yediğimiz o şey bizi biz yapacak, bizim biz olmamıza hizmet edecektir. Zira büyüklerimiz "Ne yersen, onun!" demişler. İlk defa bir dergide karşıma çıkan bir hadis-i şerif bana çok manidar gelmişti. Özellikle hamilelerin dikkatini çekmesini istediğim hadis şöyleydi:

"Yedikleriniz helal ve temiz olsun. Çünkü çocuklarınız, yediklerinizden hâsıl olur."

O halde maddi-manevi sağlıklı evlatlar yetiştirme-

nin ilk şartı, ona yedirdiklerimizin helal olmasıdır, diyebiliriz.

GDO'lu olmasıyla en çok ünlenen besin olan mısırın da tanesi küçüktür ama insana zararı çok büyük olmuştur. En sağlıklı yiyeceklerimizi elimizden alıp yerine ne kadar sentetik kimyasal varsa onları bize verdiler. Örneğin tereyağımızda kalbe zarar veren şeyler olduğunu söyleyerek elimize sentetik oranlarını ayarlayarak ürettikleri margarini verdiler. İnsan genetiğine en uygun, en sağlıklı olan zeytinyağımızysa üretimin çoğunu elimizden alarak sofralarımızdan çaldılar.

1948 yılında ikinci dünya savaşından etkilenmiş birçok ülke gibi biz de Amerika'dan yardım almış, zararını o günlerde hiç anlamadığımız süttozu darbesine uğramıştık. Amerika bize yardım (!) yaptığını söyleyerek süttozu satmıştı. Yardım diyordu çünkü süt fiyatlarının çok altında 'ucuza' satıyordu. Amerika'nın 1960'lara kadar okullardaki öğrencilere içirilmesini 'mecbur' kılmış olması, sonraları düşündürmeye başlamıştı bizi. O yıllarda hayvancılığın yaygın olarak yapıldığı ülkemizde çocuklar hakiki süt içmek yerine suya karıştırılan bu süttozuyla beslenerek büyümüşür.

İlerleyen süreçte Türkiye'de çocuk felci vakaları görülmeye başlanmıştı. Kısa zamanda salgın haline gelen felç için Amerika bize bir iyilik daha yapmıştı. Milyon dolarlar karşılığında bize 'çocuk felci aşısı' satmıştı.

Silah ve bomba dışında Müslümanları öldüren şeylerin en çok yiyecek-içecek ve aşılarla olduğunu fark

etmezsek daha çok aldanacağız, yavaş yavaş öldürülmeye devam edileceğiz, demektir.

Bunların yanında ülkemiz bisküvi ile de tanışmıştı. Raf ömrü uzun olduğu için çabuk bayatlamayan hazır bisküviler ve süttten çok ucuz olan süttozu, kısa sürede halkımızda hayranlık yaratmıştı. Bundan böyle yurt dışından gelen her şey kıymetli olmuştu. Ülkemizin kapısı bir kez dışarı açılmıştı ve halk oyuna gelerek kanmış, artık yerli malına değil, Avrupa malına güveniyordu.

HAZIR VE PAKET GIDALAR

Bugün ev usulü besleyici ve temiz eriştemizin yerine makarnayı ürettiler ve artık kimse evde erişte kesmiyor. Yapılması en kolay şey olan keki bile yudumluk olarak hazır alıyoruz. Patatesi dilimlenmiş olarak paketlenmiş, ıspanak yapraklarını yıkanmış halde vakumlu alıyoruz. Böylece içlerine konulan koruyucu maddeleri de (raf ömrü uzatıcılar, nem tutucular) satın alıyoruz. Çocuklarımıza renkli resimli güzel paketler satın alıyoruz içindeki yiyeceğin ne olduğuna bakmadan! Ben söyleyeyim, çoğunda glikozla ve MSG ile tatlandırılmış sentetikten üretilmiş acayip şeyler var. Aslında onlar yiyecek değil. Gıda hiç değil, çünkü besleyici değil. Aksine, şişirici ve ciddi anlamda alerjen... O halde çocuklarımız paketini çöpe attığı şeyden niye vazgeçemiyor? Çünkü tadı şekerli ve MSG denen katkı maddesi, çocuğun beynine onun lezzetli olduğu hissi-

ni göndererek “Bir daha ye!” emrini veriyor. Yani yediği şey onu bir robot gibi yönetiyor.

Ayet-i kerimede “İş başına geçtiğinde yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak, ekini ve nesli helak etmek için çalışır.”³⁶ buyurulduğu gibi ekini de, sağlıklı nesli de bozdular. Tababet ilmini, eski ve doğru hekimlik bilgisini yok ederek iyice hazırcılığa alıştırdılar bizi. Onlar ne veriyorsa elimize, ne sürüyorsa önümüze, onu kabullenir olduk. Halbuki bizlerin her önümüze konulanı yeme gibi bir inancımız, kültürümüz yoktu! Dinimiz bize hassas olmayı, şüpheli olan şeyden sakınmayı emretmişti. Zararlı üretilmiş olan her şeyden anında haberdar olmamız mümkün değil elbette. Ama en azından Sünnet’e uygun yaşayarak onu kalkan edinebilir, çoğu şeyden kendimizi koruyabiliriz.

Bildiğimiz ve bilemediğimiz yiyeceklerin genelinden bir tek şey yaparak korunabiliriz. O da haftalık ya da aylık tutulan oruçlardır. Peygamber Efendimiz’in (sav) tavsiyesine göre, ister pazartesi-perşembe oruçlarını isterseniz de (hicri) ayın 13, 14 ve 15. günleri oruçlarını tercih edin. Alışkanlık haline getireceğiniz bu oruçlar sizi hem gün içinde fazla yemekten hem de zararlı yiyeceklerle karşılaşmaktan koruyacaktır. Bu oruçların vücuda detoks etkisi yapması, vücutu arındırması da ayrıca faydalarındandır.

Modern yaşantının hayatımıza getirdiği çok çeşitli ve şekilli yeme içme alışkanlıkları beraberinde çok sayıda hastalığı da getirmiştir. İşte burada her önüne ge-

leni yemek, her aklına geleni satın almak, abur cubur tarzı tüketmek, her an yemeye hizmet eden 'atıştırma' kavramı gibi şeylerin hiçbirisi aslında bizim dinimizin tavsiyelerine uygun değildir. Sürekli bir şeyler yemek, doyusya yemek, dinimizce asla tasvip edilmeyen şeylerdir. Bizim inancımız, aksine aç kalmanın fayda ve faziletlerinden bahseder. Ama maalesef bu çağ bize maymun iştahlı mideler ve iyice şişirilmiş nefisler ha-

zırladı. Öyle ki bir an bile aç kalamıyoruz. Aç kalma korkusuyla yaşıyor, aç kalırsak bir an bile yaşayamayacağımızı zannediyoruz. Buna inandırılmış gençlerimiz, bunu kabullenmiş bilinçaltılarımız var bizim! Halbuki insan açlıktan ölmez. Onu ancak 'alıştığı tokluk duygusu' öldürür. Tokluğa olan inancı öldürür.

“Bir zaman gelir, insanları yediklerinin içtiklerinin haramdan mı, helalden mi olduğunu önemsemez olurlar.”³⁷ buyurmuştur Peygamber Efendimiz (sav). Modern hayatın yeni ve çeşitli hastalıklarına sahip olmak istemiyorsak hadisteki ‘önemsemez olurlar’ ikazını dikkate almak zorundayız. “Helal belli, haram bellidir. Aralarında şüpheli durumda olan şeyler vardır. İnsanların çoğu bunları bilmez (önemsemez) kim şüpheli şeylerden sakınır uzak durursa, dinini ve namusunu güvene almış olur. Dikkat edin! Kim şüpheli şeyleri yapmaya düşerse harama düşmüş olur.”³⁸ buyurarak ısrarla bizi bu durumdan sakındırmıştır.

Elbette biz Müslümanların dinimizin öngördüğü şekilde, sünnete uygun bir beslenme şeklimiz var. Bu, geleneksel olarak da kültürümüze iyice yerleşmiş ve toplumumuzca da öteden beri benimsenmiştir. Örneğin yemeğimizi ailecek ve oturarak yeriz. Yiyeceklerimizi temiz ve helal olanından seçeriz. Yemeğe besmeleyle başlarız. Toplumumuzda bunun sünnet olduğunu bilmeden uygulayan ailelerin olması; kültürümüzü ve alışkanlıklarımızı inancımızın yapılandırmış olmasındandır. Bu, sosyolojik bağlarımız adına çok önemli bir kazanımdır.

Türk milleti ne zaman ki köyden kente göçü hızlandırdı, işte o zaman doğal beslenmeden koptu. Beslenme konusunda aldığımız ilk darbe buydu. İkinci darbemizi ise daha sert aldık. O da televizyonlardan görüp tanıdığımız ambalajlı yiyeceklere özenmemiz, hazır gıdaların pratikliğine kanmamızla oldu. Sonrası malum. Evimi-

ze gelsin GDO'su değişmiş yiyecekler, gitsin koruyucu katkı maddeli besinler. Reklamların da etkisiyle biz bu tuzaklara çabuk düştük ve çabucak da alıştık. Örneğin Batı'nın fast food dediği ayakta yemek yeme kültürü bizim inancımıza ve alışkanlıklarımıza tamamen terstir. Ama zaman içinde bizi, gençlerimizden başlayarak bu kültüre alıştırdılar. Artık bu durum bize sakıncalı gelmiyor. Çünkü gözümüzde normalleştirildi.

Peygamber Efendimiz'in (sav) hiç hastalanmadığını ve oldukça sağlıklı bir hayat sürdüğünü ve onun beslenme önerilerinin herkes için koruyucu hekimlik değerinde olduğunu biliyoruz. O halde bizim-besleme konusunda-hiç kimsenin önerisine ve yeniliğine ihtiyacımız yok. İslam dini evrensel bir din olduğu için tüm insanlığın aynı anda sağlıklı ve mutlu olmasını ister. Bu durumda herkesin İslamî düsturlara ihtiyacı vardır. İnançımız yararlanmak isteyen herkese açıktır. Bundan istifade etmek için Müslüman olmak zorunluluğu da yoktur. Nasıl ki bugün Batı bilimi, orucun beden için çok büyük bir tedavi etkisi olduğunu söyleyip Müslüman olmayanlara da öneriyorsa herkes İslam'ın önerilerinden kendi sağlığı için yararlanabilir. Burada dikkat çeken, bizi endüstriyel gıdaları ve deterjanlarıyla en çok tuzağına düşüren Yahudi milletinin, Sünnet'e uygun yaşamasıdır! Sünnet'imize uyarlar fakat dinleri farklıdır. Adına kosher (koşer) dedikleri helal uygulama sayesinde, o millette kanser hastalığı yok denecek kadar azdır.

Allah Teâlâ yeryüzündeki her şeyi dünyanın kendisiyle birlikte, insanlar için yarattığını beyan eder. Müslümanlara ‘her nevi kan, domuza ait her şey, sarhoş ediciler, yırtıcı hayvanlar, Müslüman biri tarafından Allah adı anılarak kesilmeden ölmüş hayvanlar’ dışındaki her şeyi temiz olmaları ve israf etmemek koşuluyla yiyebileceklerini belirtir. Yani yasaklar istisnadır ve sayıca çok azdırlar.

Dinimizdeki her bir yasağın ve emrin bir hikmeti vardır. Örneğin besmeleyle kesilen hayvan etinin 4 gün boyunca toksin barındırmadığı ve kanının kararmadığı tespit edilmiştir. Bizim için beslenme konusunda emredilen asıl esas yiyeceğin ‘temiz’ olmasıdır. Ayrıca “İnsanoğlu helal ve temiz olan şeylere ticarî ve siyasî amaçlarla kirli olan şeyler katabilir.” düşüncesiyle bir de dikkatli olma şartımız vardır. Günümüzde yaşadığımız asıl sorun da tam budur. Uyanık olup savaşmamız gereken tuzaklar işte bunlardır. Bazen ne markalardan ne de aldığımız herhangi bir açık yiyecekten emin olabiliyoruz. Kötü ve pis olan şeyler çok güzel süslerle kamufle edilerek bizlere sunuluyor. Bu durumda bize, şüpheli olan şeyden uzaklaşarak korunmak düşüyor. “Sana şüphe veren şeyi bırak, şüphe etmediğini (al) yap.”³⁹

Peygamber Efendimiz, Kur’an-ı Kerim’in ilkelerini hayatında uygulamış ve ashabına da öğütlemiştir. Efendimiz, besmelesiz ve ayakta hiçbir şey yiyip içmez, acıkmadan yemez, midesini tıka basa doldurmazdı. Hz. Peygamber’in “Âdemoğlu, mideden daha şerli bir

kap doldurmaz. Âdemoğluna belini doğrultacak birkaç lokma yeterlidir. Ancak ille de mideyi dolduracaksa en azından onu üçe ayırsın: Üçte birini yemeğe, üçte birini suya, üçte birini de nefesine.”⁴⁰ şeklindeki hadis-i şerifi, beslenme konusundaki her şeyi özetlemeye yeter.

Aslında eğitim biçimindeki yanlışlar ve ticarî kaygılar olmasa modern tıp, Hz. Peygamber’e tümüyle teslim olacak durumdadır. Çünkü onun önerilerinin hiçbiri tıpça eleştirilebilir değildir. En doğru bilgi Allah’ındır ve ana kaynağı da vahiydir. İnsan yanılabilir ama peygamberler asla yanılmazlar. Modern tıbbın doğruları, İslam’a aykırı olmadığı sürece, bizim için de doğrudur ve uygulanabilir. Her konudaki ilim ve bilimsel araştırma, hakka giden yolun aracıdır.

Günümüzde yemek yeme meselesi amacını fazlasıyla aşmış durumdadır. Yemek yemenin ilk baştaki amacı aç kalmamaktır. Daha sonra, bize emanet verilen sağlıklı bedenimizi korumak ve sıhhatini muhafaza etmektir. Ama biz tam tersi, yediğimiz modern çağ yemekleri ve yeni düzen alışkanlıklarıyla bedenimizi hasta ediyoruz! İçinde bulunduğumuz çağda yiyecekler arttı fakat besin değerleri azaldı. Her mevsimde her tür yiyecek bulunuyor ama hiç birinde tat yok. Besin değeri de olmadığı gibi hormonlu da. Açık büfe menülerimiz, bir tek kuş sütü eksik olan masalarımız derken, bu ziyafet sofralarında yemek yemeğe alışan bizler, “Acaba Peygamber Efendimiz (sav) nasıl yemek yedi?” sorusunu aklımıza getiriyor muyuz?

Her haliyle insanlığa örnek olan Efendimiz'in (sav) yemek konusundaki hassasiyetini, onun Sünnet'ine büyük önem veren ecdadımızın nasıl yemek yediğine bakarak da görebiliriz.

Bizlere her konuda ışık tutabilen tarihimizin örnek şahsiyetlerinin hayatlarını incelediğimizde, mesela Yavuz Sultan Selim, Kanuni Sultan Süleyman, Abdülhamit Han gibi büyüklerin üç çeşit yemeğin olduğu sofralara oturmadığını öğreniyoruz. Bu da bir Sünnet geleneğidir. (Osmanlıdaki zenginlik ve ihtişamı örnek göstererek buna itiraz edenler olacaktır. Devletlerarası görüşmelerde verilen yemekleri hariç tutuyorum. Orada ihtişam iktidar ve gücümüzü göstermek amacıyla, siyasî misafirlerimiz son derece çeşitli hazırlanmış sofralarda ağırlanırdı.)

Türklerin yüzyıllardır yemeğe çorba ile başladıkları biliniyor, zira buda Sünnet'tir. Türk sofralarında pilav ve hoşaf da eksik olmazdı. Tarihimizde gıdaların yenilme miktarı kadar sırasına da önem verilmiştir. Mesela yemeğe tuz ile başlanır. Meyve ya da çay yemekten en az iki saat sonra yenilirdi. Bugün tıp, yemeğe tuzla başlamanın mideyi yemek için uyararak hazırladığını ispatlamıştır. Tok karınla meyve yemenin de midede asit ve gaz üreterek rahatsızlık verdiği hekimlerce söylenir.

İnsanlığın iftihar tablosu olan Peygamber Efendimiz (sav) 63 yıllık hayatında midesini tamamen doldurarak sofradan kalkmamıştır. Efendimiz, kimi zaman

ise yiyecek hiç bir şey bulamamıştır. Oysaki bizler bugün, Batı'nın gösterişine özentiyile kapılarak 'az yeme' düsturunu unutmuşuz. Tika basa yemek yemeyi, asitli içecekler olmadan sofraya oturmamayı Batı'dan öğrendik biz. Onların paketli cipsleri, hamburgerleri, jelatinli şekerlemeleri keşke bizim kültürümüze hiç girmeseydi. Batı icadı olan bu tür abur cubur ürünler, Türk malı olarak ülkemizde üretilse dahi, formülü ve hammaddesi Batı kaynaklıdır. Bu durumda bir Müslümanın İslam mutfağından karnını doyurmaktan başka bir yolu olmadığı açıkça görülüyor. Yani bizler Batı'yı bırakıp Peygamber Efendimiz'in (asm) davranışlarını örnek alırsak her açıdan kârda olacağız. Hem Sünnet sevabı alacak hem de genel bir garanti içinde korunarak yaşamış olacağız.

Peygamber Efendimiz'in davranışlarındaki hikmetler, yüzyıllar sonra bilim insanlarıncı teker teker tasdik edilmiştir. Yemek öncesi ve sonrası elleri yıkamayı şiar edinen Peygamberimiz'in (sav) aynı zamanda ayakta bir şey yiyip içtiği de görülmemiştir. Her zaman sağ elle yemek yenilmesini tavsiye etmiş, hiçbir zaman acıkmadan yememiştir. Çok iyi çiğnemedi lokma yutmamış ve sofradan midesini doldurarak kalkmamıştır. Yeni yeni keşfedilen tüm bu doğruları asırlar önce, Allah Resulü hadislerle biz ümmetine öğretmiştir. Ayakta su içmenin zararını tıp dünyası "Ayakta içilen su mide asidiyle buluşmadan direk on iki parmak bağırsağına indiği için bu durum birçok hastalığı sebep olabilir."

şeklinde açıklama getirmiştir. Sağ elle bir şey yemenin hikmetini ise günümüz modern anlayışı, sağ elde pozitif enerjinin varlığını keşfetmesiyle açıklar. Lokmayı çok çiğnemenin de hikmetleri vardır. Ağızdaki enzimlerle buluşan yiyecek, midede daha kolay sindirilir ve tokluk hissini artırır. Dinî öğretilerimiz bizi uyumamızdan yemek yememize kadar en güzel şekilde uyar- mış ve doğru yolu göstererek planlamıştır.

EN DENGELİ BESLENME ŞEKLİ NASILDIR?

Kafalarımızın karıştırıldığı bir diğer meselemiz de gün- de kaç öğün yemek yememiz gerektiği ile ilgili. Bu so- ruyu kaç kişiye sorarsak soralım hepsinden de 3 öğün yememiz gerektiği cevabını alırız. Çünkü bu, bizler için bir doğru olarak kabul görmüş ve alışkanlık hali- ne gelmiştir. Öğle saatleri geldiğinde açlık hissetmesek bile kendimizi yemek yemek 'zorunda' hissettiğimiz doğrudur. Peygamber Efendimiz'in (asm) öğleyn ye- mek yediğine dair hiçbir bilgi olmadığını burada söy- lemek gerekir. Günün iki vazgeçilmez öğününü, sabah kahvaltısı ve akşam yemeği olarak belirtmiştir.

Kimyasal olmayan tüm ürünlere sabah kahvaltı- mızda yer verebiliriz ve alışılanın aksine kahvaltıda çe- rez ve meyve tüketebiliriz.

Peygamber Efendimiz'in (asm) ikinci öğünü akşam yemeğidir ve bu öğünün önemini "Akşam yemeğinin terki ihtiyarlık sebebidir."⁴¹ şeklinde hadis-i şerifiyle açıklamıştır. Araştırdığımızda görüyoruz ki öğle ye-

meği Tanzimat döneminden sonra kültürümüze girmiştir. Günümüzde bilirkişilerin beslenme tablosunda gereksiz olarak değerlendiriliyor. Gerekli ve sağlıklı olan bu iki öğünde bile az yemek ve midenin üçte birini boş bırakmaya dikkat etmek en önemli husustur.

Fazla yememenin üzerinde fazlasıyla duran dinimiz, Batı'nın bu konuda içine düştüğü obezite tuzağından bizi korur.

Hissedilen her açlık duygusu açlık kaynaklı olmayıp bunların bir bölümü susuzluğun açlık zannedilmesidir. Bunu anlamanın en iyi yolu, açlık hissedilince bir veya iki bardak su içip 21 dakika beklemektir. İki bardak su içmemize rağmen hâlâ açlık hissimiz varsa ve yediğimiz güçlü yemeğin üzerinden de en az 4 saat geçmiş ise gerçek bir açlıktan söz edebiliriz. Bütün veriler gösteriyor ki çok yiyenler, sık sık yiyenler ve az su içenler daha çabuk acıkıyorlar.⁴²

Haz eksenli tüketim biçiminin ve kirletilmiş gıdaların, şişmanlık, obezite ve diğer hastalıklara yol açtığını bir kez daha hatırlatalım. İnsanların sağlıksız olmaktan, rahatsız edici şişmanlıktan ve mutsuzluktan kurtulmaları için 'temiz ve sağlıklı' bir beslenme modeli uygulaması şarttır. Nefsimizi az, öz ve temiz, yani helal yemeye ikna etmek zorundayız.

Bunu başardık ve alışkanlık haline getirdik diyelim, Batı'nın beslenme konusundaki tuzakları bitmiyor. Tuzak kurma konusunda sizin üzerinizde bir yolu uygulayamazsa onun tam tersi uygulaması olan B planını

hazırda beklettiğini daha önceki konularda da söylemiştik.

Batı'ya uyarsan seni ya obez yapar ya anoreksiya!¹³

Batı'nın bir moda akımı olarak başlattığı 'sıfır beden olma' saçmalığı insanları anoreksiya hastalığına düşürerek hayatlarına mal olmaktadır. Yemek yeme zevkinden geri duramayan sıfır beden çılgınları, çareyi yiyip yiyip kusmakta bulmuştur.

Batı zihniyeti, insanlığı her konuda ifrat ve tefrit uçurumlarında gezdirip durmaktadır. Dinimiz ise her konuda itidalli olmayı, orta yolu seçmeyi bize emreder. Ne aşırı yiyip obez olmak ne de aç kalarak hastalanmak. Her ikisi de ölümlle sonuçlanan durumlardır. Rabbimiz bize sağlıklı ve şerefli bir hayat lütfetmiştir. Şöyle buyurur bize: "Ey inananlar! Allah'ın size helal kıldığı güzel ve temiz şeyleri (kendinize) haram etmeyin, sınırı aşmayın. Çünkü Allah sınırı aşanları sevmez."⁴⁴

Dünyadaki sosyokültürel duruma şöyle ana hatlarıyla bir göz atacak olursak bir grubun giyinmeyi, diğer grubun da yemeyi sürekli hedeflediğini görürüz. İnternette haber siteleri dışında en çok giyim, moda ve yemek tarifi sitelerinin varlığını fark etmişsinizdir. İşte bu sitelerde gezerken insanlar hedeflerini şaşıyorlar. Ne yiyecek, ne kadar yiyecek, hangi tabakla yiyecek, nereye giderken ne giyecek? Buna ya web siteleri karar veriyor ya da bunu televizyonlardaki yarışma programları belirliyor.

Batı'nın bir tarafında insanlar obezite hastalığına yar

kalanmışken diğer tarafındaysa bu durumun zıddı olan anoreksiya hastalığıyla mücadele ediyorlar. Batı insanı ve onlara özenen diğer toplumlar, bu hazin noktaya varmadan önce acaba hangi tuzaklara düşmüşlerdir ve hangi değerlerini yitirmişlerdir, bir düşünmek lazım.

Bir de dünyanın batısının dışında kalan ülkelerini düşünelim. Dünya Batı'dan ibaret değil! Varken yiyip ölenlerin ya da varken yemeyip ölenlerin karşısında birde yokluktan, açlıktan ölenler var!

'İnsan'a sonsuz kez değer veren İslam dini, her türlü beslenme tuzaklarının ve dengesizliklerinin karşısında orucu tavsiye eder. Vücudu dinlendiren temizleyip detoks etkisi yapan oruç, beden için en güzel mola, dinlenme şeklidir.

Unutmayalım! Gençlerimize kazandırılan her türlü yanlış alışkanlık, onların elinden sağlıklarını, çevikliğini, dolayısıyla her türlü aktivitelerini alıyor. Amaçları insanı atıl bırakıp tamamen edilgen varlıklar haline getirmek. Böylece onları istedikleri gibi kolayca yönlendirebilmek...

8. Sınırsız özgürlük kandırmacası

Her insan hür, özgür doğar. Önce özgürce ağlar, büyüdükçe kuralsız davranışlar sergiler; ama bunlar belli bir yaşa kadar sürer. Çünkü daha fazlasına müsaade edilemez. Gerek ailesi gerek sosyal çevresi tarafından, davranışlarına bir çeki düzen getirmesi gerektiği kendisine hissettirilir. Bu mesajı alan çocuk, artık yaşına göre da-

ha akıllıca davranması gerektiğine karar verir. Yaşanan bu süreç fitri bir durumdur. Baskıdan uzaktır ve sert bir yaptırım değildir. Olağan şekilde gelişen davranışlar insanda belli bir kanuna göre yaşamayı ortaya çıkarır. Kurallar ona göre özgürlüğü belirleyen şeydir.

Günümüzde gözler önünde yaşananlar ise bundan çok farklı cereyan eder. Ya da öyle olması istenilir. Çoğu alanda özellikle gençler ve kadınlar 'sınırsız özgürlük' vaadiyle cezp edilirler. Bu şekilde kendi alanlarına çekmeyi başardıkları kişileri, istedikleri gibi isyana sürüklerler. Özgürlük duygusuna kapılan gençler, bu hissiyatı aldıkça daha fazlasını isterler. Bu da toplumu kaosa sürükler.

Her insan özgür olduğuna göre herkes her istediğini yapabilir. Peki ya birinin yaptığı özgür davranış, ötekinin özgürlüğüne engel olur ya da zarar verir? Sahiden her dilediğini yapabilir mi insan? Ya da yapmalı mı?

İşte burada bazı kurallar devreye girmek zorunda gibi durmuyor mu? İnsanın fitratında akıl, öfke, şehvet gibi duygularda sınır yoktur. Fakat insanı var eden Allah (cc), hangi sınırlarda hareket edeceğini 'din' ile belirlemiştir. İnsanı özgürleştirecek, tüm insanlığı birlik içerisinde yaşatacak, İlahî kanunlar, kurallar koymuştur. Hiçbir özgürlük sınırsız değildir! İnsanın hayatında bir 'usul' olmalı ki 'asıl'a ulaşabilsin.

Çevreye baktığımızda gençleri özgürlük vaatleriyle sürekli kandıranların, onları (modayla-markayla-rek-

İamla) kendi anlayışları içinde sıkıştırarak, kendi öz fikirlerini uygulamalarına fırsat vermemektedirler. Bu kaskaca sıkışmış olan gençleri kurtarmak lazım gelir. Dizilerle ve reklamlarla gençlerin zihinlerine sürekli aynı mesaj verilmektedir: “Sen özgürsün, bu hayat senin, sürekli haz peşinde ol!” Elbette amaçları gençleri hayatla barıştırmak değil, onların zihinlerini bulandırmaktır. Kim olursa olsun bu söylemin ucunda kapitalist hedefler vardır ve bu fikri kullanan kişi ya da kurumların cebi dolmaktadır. Örneğin sınırsız konuş, sınırsız internete sahip ol, sınırsız kredi al gibi reklam cümlelerine nasıl kanar ki insan? İnsanın ömrü sınırlıyken her şeyi nasıl sınırsız olabilir? Kendini bilen genç, bu tür kandırmacaların peşinden gitmez.

Gençler, bağımsız olma yolunda ilerlerken karşılaştıkları ‘özgürlük’ kavramının tuzağına düşmemelidirler. Özgürlük diye ileri sürdükleri çoğu zaman sadece ‘akıllı’ bir telefon olmuyor mu? Her yeni modelle akıl seviyesini arttırdıkları telefonla gençlerin eline özgürlük verdiklerini söylüyorlar. Oysaki o akıllı telefonları kullanan bizler, zamanla kendi hafızamızı kullanma özgürlüğümüzü bile kaybettik. Bana kaç kişinin telefon numarasını ezberlediğinizi söyler misiniz? 10 mu? 15 mi? Hiç mi? Akıllı telefon bizim için aklında tutuyor tüm numaraları. Bizim aklımıza ihtiyaç yok! Zaten her hamlede asıl amaç, akıl dışı insan! Yönetilebilir insan!

Gencin bağımsız bir kişilik kazanma çabası, aile ve

diğer yönlendirici çevre etkilerinden kurtulması şeklinde anlaşılmalıdır. Böyle bir bağımsızlık gencin bunalımını daha çok artırır ve onu yalnızlığa iter. İşte tam da bu noktada “Sen özgürsün, kendi başına hareket et, kendi kararlarını kendin ver!” gibi mesajları algılayan genç, kolayca sınırsız özgür olma tuzağına düşmektedir.

Elbette insanoğlunun özünde özgürlüğü tanımlayan kuş misali olmak vardır. Fakat bu his, sınırsız, kuralsız özgürlüğe sahip olmak değil, ezeli ve ebedi olan yaratıcısının ona vaat ettiği sonsuzluk âlemine (ahirete) olan özlemindedir. İnsan ruhu yok olmayacağını ve bu dünyadan sonra sonsuz bir hayatın onu beklediğini bilir. Mümin kişinin, uçsuz bucaksız bir âlemde, sonsuzca yaşayacağına olan inancındandır özgür olma arzusu. Yoksa batıl zihniyetin vaat ettiği “Kimseyi karıştırmadan, bencilce alınmış kararlarla kurulmuş hayatını, dilediğince yaşa!” anlayışı değildir.

9. Tembellik ya da hırs

Batıl zihniyet, daima uçurumun ifrat ve tefrit uçlarında gezinir demiştik. Yine çok önemli, birbirine zıt iki tuzak konusunu inceleyelim: Hırs ve tembellik.

Gençlerin tüm hayatlarını olumsuz etkileyecek olan bu iki davranış modelinden birine çekilmeye çalışıldığını görüyoruz. Çok ince planlarla gençleri ya tatminsiz bir hırs delisi ya da tam tersi her şeyden vazgeçmiş bir tembel suretine sokmaya çalışıyorlar. Küresel üst

akıllar, bunlardan birini başaramazsa hemen başka bir yöntemle genci diğerine iter.

İslam'ın hoş görmediği ne varsa bizim için 'batıl'dır. Batı dünyasının ve küresel güç odaklarının, İslam'ı, kendi kültür ve medeniyetleri karşısında bir tehdit unsuru olarak görmelerinin bir tezahürüdür bu planlı tuzaklar.

Hayatı anlamlı kılan ne varsa gençlerin ellerinden bir bir alarak tatminsizliğe iten Batı'nın yönetici beyni, sonucun amaçsızlık ve rehavet olmasını amaçlıyor. Kitabımızda buraya kadar işlediğimiz her konuda bunu gözler önüne serdik. Batı, gençlerin var olan enerjilerini anlamsız, sağlıksız hatta ahlaksız yollarda harcamaları için kanalize ederek, asıl yapması ve yaşaması gereken şeylere enerjisinin kalmamasını amaçlıyor. Mesela çalışmak gibi, düşünmek, üretmek gibi...

Modern dünyanın bugün geldiği noktada zaten hazırcılığa alışmış olan gençler, öte yandan internetin, sanal dünyanın içine dalarak iyice amaçsızlaşan bir hayat sürmeye başlamıştır. Sabah uyandığında yapacak bir işi, anlamlı bir hedefi olmayan gençler, iyice rehavete kapılarak tembelleşmiş, kişisel işlerini dahi ücret karşılığında başkalarına yaptırmaya başlamıştır. Maalesef ki toplumumuzda böyle bir sınıfın varlığı gerçektir.

Genç, halledilen işleri karşısında ödeyecek parası yoksa kardeşlerini, arkadaşlarını hatta aile büyüklerini kullanmaya başlıyor. Bu durum aile içi çatışmayı ve saygısızlığı beraberinde getiriyor. Tembelliğe yakala-

nan genç, bir elinde çayı bir elinde tabletiyle, internetin renkli sayfalarında dolaşırken ahkâm kesebiliyor. Bu duruma o kadar alışıyor ki anlatacağım şu örnek, durumun vahametini sizlere fazlasıyla ispatlayacaktır:

Yakinen tanıdığım bir ailede, delikanlı ve genç kız, ailesiyle birlikte mütevazı bir hayat sürmektedirler. Abi, piyasada iş olmadığından yakınır, çalışsa da hak ettiği parayı alamadığından şikâyet eder ve işsizdir. Çeşitli bahanelerle evlenmez de. Zaten evde anne ve kız kardeşi her ihtiyacını ve hizmetini karşılamaktadırlar. Baba da iyi kötü evi geçindirmektedir. Ona göre evlenip karı dırdırı çekeceğine, işlerini kardeşine gördürmek daha sorunsuzdur.

Bir gün kız kardeşini istemeye gelecekleri haberini alır ve buna asla izin vermez. Şiddetle karşı çıkar. Ailenin delikanlısı o kadar rahat bir hayat sürmektedir ki bu durum onu tembelleğe iyice alıştırmış ve bencil yapmıştır. Ailesi kendine evlenmesi için baskı yapmadıklarını ama kız kardeşinin istediği takdirde evlenebileceğini söylediklerinde verdiği cevap tamamen benmerkezci, bencil bir hayat sürmek istediğini gösterir: “Biz böyle bir arada iyiyiz. Kız kardeşim evlenirse bana kim hizmet edecek? Ben izin vermiyorum.”

Bu cümle, çağın hastalıklarına açıkça bir delil niteliğindedir.

Tüm dünya gençlerinde var olan, dolayısıyla bizim gençlerimize de sıçramış olan bu tembellik hastalığı, son zamanlarda fazlasıyla gündemimize gelmektedir.

Önü alınmaz ve bilinç yolu açılmazsa kısa zamanda toplumun tamamına yayılması an meselesidir. “Hiç bir şeyden zevk alamama, sürekli bir can sıkıntısı ile rehavette olma” hastalığı. İşte bu, tembelliğin ruhta iyice yer etmiş halidir.

Özetle; buna temel teşkil eden şeyin eldeki tablet, cepteki telefon olduğunu söyleyebiliriz.

Z Kuşağı

Bu arada oluşan bir Z Kuşağı gerçeği var. İleri teknolojiyle üretilen her makineye ve imkâna, hırs yapıp bir anda kısa yoldan sahip olmaya çalışan gençlerle, tamamen kendini salmış, tembellikte tavan yapmış gençlerin kaosunu yaşamaktayız.

2000 yılından itibaren dünyaya gelenlerin, bugün bambaşka bir teknolojiyle karşı karşıya oldukları, kendilerini dijital bir dünyanın içinde hazır buldukları için bu kuşağa Z Kuşağı denilmektedir. Doğdukları andan itibaren akıllı telefonlara tanık olan bu kuşak için teknoloji, bilgisayardan çok öte bir şey. Bu çağın çocukları okul okumadan meslek sahibi olup para kazanmaya başlıyorlar. Şaşırtıcı ama gerçek!

Bugün 18 yaşında olan Z Kuşağı gençlerinin çoğunun uğraşısı, hatta mesleği ‘YouTuber’lık. Fenomen olan parayı kazanıyor... Bu durum geçlere uzun vadede nasıl bir gelecek sağlar, bilinmez. Az çabayla çok şeye sahip olmak gibi görünen teknolojik çağ, ne kadar tatmin eder bu gençliği, bilmiyoruz. Kendisinden sonra-

ki nesli nasıl adlandıracağımız da meçhul. Fakat şunu söyleyebiliriz ki tuşların dünyasında eline hiç kalem almadan katip olanlar ve kitap okumadan âlim olanlar göreceğiz.

Haz ve hız odaklı olma

Kitabımızın genelinde altını çizmeye çalıştığımız tuşaklar, çarpık düşünceler, gençlere verilen eğitimin ve terbiyenin aksaklığı, düzensiz ve plansız yaşama sonucu geçirilen verimsiz günler, dünyayı hızlandıran teknoloji ve daha birçok etken sayesinde bugün ‘haz için ve hız odaklı’ yaşandığını söyleyebiliriz.

İşte bu haz ve hız girdabında yaşamaya çalışırken başı dönen gençlik, artık hiç bir şeyden tat ve zevk alamaz olduğunu söylüyor. Her zaman bir fazlasının peşine düşen genç, onda da doyumu, tatmini bulamıyor. Sonunda yorgun düşerek tamamen rehavete kapılıyor. Halbuki yaşamamanın amacı, ne haz almaktır ne de mutlu olmak! Yaşadığımız her şeyden haz alacağız diye bir şey yok. Öyle bir şart da yok. Bize verilmiş bir vaat de yok. O halde nedir bu her şeyden illa tatmin olacağız, mutlu olacağız diye tepinmeler?

Unutmayalım! Bu dünyada yaşıyor, yaşatılıyor olmamızın temel amacı mutlu olmak değil, kul olmaktır. Yok, eğer siz bu yolu seçmiyorsanız, kısacık ömür yolunuzu haz peşinde hızla koşarak harcayabilirsiniz. Ama şunu da bilin ki ne kadar hızlı koşarsanız, yolunuz o kadar çabuk bitecektir. Ama acele etmeden, iti-

dallı yürüyecek ve dikkat düzeyi ve farkındalığı yüksek şekilde yaşayacaksınız, işte asıl o zaman en derin manaların saklı olduğu ayrıntıları fark eder, haz peşinde hızla koşanların fark edemediklerini keşfeder, lezzet duyarsınız. Asıl mutluluk da o zaman başlar!

İşin aslı şu ki: Ruhsal ve bedensel olarak sağlıklı kabul edilen hiçbir insanda 'hiçbir şeyden tatmin olamama' diye bir genelleme söz konusu olamaz. Böyle bir durum olsa olsa gencin çevrenin etkisiyle 'asıl benliğini bulamamış olması'dır. Bunu söyleyen gencin asıl meselesi budur. Aileden aldığı kültürü, onunla örtüşen okul eğitimini, elde ettiği güzel bir meslek ve kendisini geçindirebilecek bir iş ile bütünleştirememiş, kendisine düzgün giden bir hayat kuramamıştır. Kendisine gerilen tüm okları inancıyla bertaraf edememiştir. Tüm bu sebeplerle hissettikleri, onu her konuda tatminsiz kılmıştır.

Aynı anda hayatındaki hiçbir şeyden tatmin olamama durumunu ifade eden gencin halini tespit etmiş olduk. Sebepleri bilirsek sonuca kolay ulaşırız. Sebepleri bulduk ve doğru sonuçlara ulaşacağız inşallah. Burada gencin, içinde bulunduğu durumu beğenmemesini fırsata çevirmek en akıllıca şey olacaktır. Genç, madem kendisini tatminsiz hissediyor, o halde memnun olmadığı mevcut şartlarını düzeltmeye, iyileştirmeye çalışmalıdır. Bu mesajı alan genç, tembellik etmeyerek küçük bir çaba ile ortam ve karar değiştirmeye işe başlayabilir. İlgileneceği yeni meşgaleler ve yapacağı değişiklikler, onun hayata bakışını değiştirecektir. 3T'den

biraz uzaklaşarak, en azından hayatın amacı değil, aracı olarak görüp 'televizyon-teknoloji-tuzaklar'dan biraz sıyrılıp kendisi için yeni şeyler bulduğunda ve işlerini çaba karşılığı kendisi halletmeye başladığında hayattan lezzet alacaktır.

Gençlerin hepsi olmasa da çoğunluğu bahsettiğimiz tür tatminsizliği dile getirir. Ancak bu daha çok hayata karşı ilgisizlik, boş vermişlik hatta tembelliktir. Tembelliğini kendisine itiraf edemeyen genç, hayattan lezzet almadığını, hiçbir şeyin onu tatmin etmediğini söyler.

Hırs insana "Yalnızca sende olsun, yalnızca sen başar!" gibi telkinlerde bulunan, hissiyattır. Azimle karıştırılmamalıdır. Hırs, nefret ile doluyken; azim, tahammül ile doludur. Hırs, başkalarını ezmeyi öğütlerken; azim, hayata sabır ile yaklaşılması gerektiği tavsiyesini verir.

İslam dinimizin tüm inananlara bir emri var. Peygamber Efendimiz'in (sav) "Saçlarımı beyazlattı, beni ihtiyarlattı." dediği sureden bir ayeti burada gençliğe yönelteyim istedim. Ayet-i kerimenin şöyle bir sesi var:

"Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!"⁴⁵

3. Bölüm

Bağımlılıklar

GÜNÜMÜZDE BAĞIMLILIK denince eskiden olduğu gibi sadece alkol ve madde bağımlılığı akla gelmiyor. Her gün çeşitlerine bir yenisinin eklendiği uyuşturucunun yanında, internete, sanal oyunlara, cinselliğe olan bağımlılıklar da fazlasıyla gündemimizde yer alıyorlar. Bunların ne olduğunu, çeşitlerini, çocuklarımıza ve gençlerimize verdiği zararları, çarelerini, ilerleyen sayfalarda ayrıntılarıyla ele alacağız.

Bir çocuğun ya da erişkinin yaşadığı ortamda, alışık olduğu belli standartları vardır. Kendi ortamında gördüğü davranışları kendisinin de yapmaya başlamasına 'alışkanlık edinmek' denilir. Bunlar kendine ve çevresine fayda sağlıyorsa 'yararlı alışkanlıklar', zarar sağlıyorsa 'zararlı alışkanlıklar'dır. Bir insan zarar gördüğü halde bir alışkanlığını devam ettiriyor ve bundan vazgeçemiyorsa buna artık 'bağımlılık' diyoruz. Bağımlı-

lık, insanın içinden gelen dürtülerini kontrol edememesi karşısında bir 'şey'e aşırı muhtaçlık hissetmesidir. Kişi bu nesnelere gözünde o kadar büyütür ki onlarsız yaşayamayacağını zanneder. O varsa hayat vardır. Sonu nasıl olursa olsun o anını mutlu ettiği için bağımlıdır ona. O anını haz dolu, mutlu geçirdiği için ondan vazgeçemez. Oysaki 'o an' mutluluk hissi veren şey gerçek midir ve her defasında ona mutluluk verecek midir? Bunları hiç düşünmez.

Çoğunlukla kısa vadede zevk, haz, mutluluk verici gibi görünen şeyler, uzun vadede kalıcı zarar veren şeylere dönüşebilirler.

Bağımlılıkların en temel sebepleri şöyledir:

• Aile içindeki şiddet, çatışmalar ve genel huzursuzluk hali

- Arkadaş çevresi, gruplar
- Çıkar amaçlı örgütler
- Başboşluk

Bunların yanında şunları da sebepler arasında sayabiliriz:

- Ruhsal çöküntüler
- Toplumsal özenti
- Reklamlar

Kitabımızın en başında ne demiştik: Ailesinden ilgi, alaka, sevgi görmeyen gençlerin yanı sıra kandırılması en kolay olan diğer grup, işi gücü olmayan, boş kalan gençlerdir. Gençler, bir meşguliyeti olmadığından, bağımlılık yapan tuzaklara daha çabuk düşeceklerdir.

O halde “Bağımlılıklar bir meşguliyet arayışından da doğabilirler.” diyerek bunu da sebepler arasına ekleyebiliriz.

Buradan, kitabımızın başında neden önce aileyi ele aldığımız ortaya çıkmaktadır. Aile yapısı sağlam temellere dayanırsa, aile fertleri de o derece sağlıklı ve birbirine bağlı olacağından, huzuru başka şeylerde aramayacaktır. Karşılıklarına çıkan sorunlarla ve karşılaştığı tuzaklarla, ailesiyle birlikte başa çıkacaktır.

Gençlerimize kurulan tuzaklar irili ufaklı ve çok çeşitlidir. Tuzak kurucuların kullandığı en kalıcı yöntem, bağımlı yapmaktır. Bir insanı bağımlı yaptıktan sonra diğer tüm tuzaklar için de kestirme yollar açılmış demektir. Amaç kurbanı–genci–bir şeye bağımlı kılmaktır!

Biz burada bağımlılıkları ikiye ayırarak inceleyeceğiz: Sanal ve gerçek bağımlılıklar.

Sanal bağımlılıklar

Gençlerimizin hatta çocuklarımızın tehdit altında olduğu, önlenmesi en zor olan zararlı alışkanlık, sanal bağımlılıktır. Sanal; gerçek olmayan, sahte demektir. TV ya da bilgisayar camının arkası...

Günümüzde bilgisayar; iletişim, hesaplama ve araştırmalar için bir ihtiyaçtır. İnternet, yerine göre gerekliliktir. Fakat bir obezite hastalığı, nasıl ki yemek yeme ihtiyacıyla başlayarak ortaya çıkıyorsa sanal bağımlılık da bilgi ve iletişim aracı olan bilgisayarla ortaya çıkı-

yor! Burada, her şeyde olduğu gibi, interneti de faydalı olan tarafıyla, iradî bir şekilde kullanmak gerekmektedir. Herkesçe bilinen bıçak örneğinde olduğu gibi.

Bıçak, meyve dilimlediğinizde faydalı bir araç olurken adam kestiğinizde en kötü araç olur. Yahut yudum yudum içtiğiniz su size fayda sağlarken aşırıya kaçtığı-
nızda sizi boğacaktır. Mesela teknoloji... İnsanlığa en faydalı icatları yapmak için kullananlar varken atom bombası üreterek insanlığı yok etmek için kullananlar da olmuştur teknolojiyi. Örnekler çoğaltılabilir...

1. OYUN BAĞIMLILIĞI

Teknoloji, internet ve oyun bağımlılığı aslında bağımlılıklar arasında en tehlikeli ve yaygın olanıdır. Çünkü sanal değil de gerçek bir bağımlılıktan bahsetmemiz için çocuğumuzun mekan ve sosyal ortam değiştirmesi gerekir. Maddeye ulaşmak için çaba sarf etmesi, arayıya girmesi gerekir. Oysa teknoloji ya da oyun bağımlılığı için buna hiç gerek yok. Hani dizimin dibinde yetiştirdim derlerdi ya eskiden büyüklerimiz, şimdi o söz o kadar da güven vermiyor evlatlarımızı yetiştirmemiz konusunda. Evinde güvende hatta sürekli odasında olan evlatlarımız daha çok tehlikede. Hele ki kontrolü bırakmış bir ailede yetişiyorsa genç, tuzaklar onun için daha bir yakın kuruludur. Elinde, cebinde her daim internet taşıyan bir genç için bağımlılık tehlikesi sürekli aktiftir. Tehlike 'online'dır!

Oyun oynamak çocuklar için hayati önem taşıyor de-

sek abartmış olınayız. Çocuğu geliştiren, bilmediği şeyi öğreten en önemli vasıtalarından biri oyundur. Arkadaşlarının ve oyuncaklarının yanı sıra teknolojik oyunlar da oynayabilirler elbette. Fakat burada tehlike arz eden şeyin bilgisayar oyunu değil, 'karşısında geçirilen zaman' olduğu unutulmamalıdır.

a. Bilgisayar oyunları

Yakın geçmiş zamana kadar bilgisayar oyunu oynamak için internet kafelere gitmek gerekirdi. Oyunlar saat başına parayla oynanırdı ki bu da oyunu kısıtlı yapıyordu. Yani oynayan herkesin bağımlı olma gibi bir tehlikesi yoktu. Günümüzde ise gençlerimizi, hatta çocuklarımızı bağımlı yapan bilgisayar oyunlarından bahsedecek kadar herkesin bilgisi var. Çünkü artık bu oyunlar sınırsız şekilde evlerimizin içinde. Hatta çantamızda, her yere

taşıyoruz. Daha ötesi, oyunlarımız, anahtarımız kadar vazgeçilmez hale geldi ki pantolonlarımızın cebinde taşıyoruz onları. Durum böyle olunca oyun oynamada sınır tanımazlık başlıyor. Çocuklar için en iyi öğrenme yönteminin 'eğlenirken öğrenme' olduğunu da düşünecek olursak evlatlarımızın en çok oynadığı bu oyunları ve tehlikelerini tanımak zorunda olduğumuz ortaya çıkıyor. Şimdi onlardan birkaçını ele alalım.

Mavi Balina

Ülkemizde giderek yaygınlaşan Rus yapımı oyun, son aşamasında gençleri intihara götüren bir oyundur. Oyuncudan tehlikeli şeyler yapmaları istenir ve bir sonraki aşamaya geçebilmesi için bunu fotoğrafla ispatlaması istenir. İleri aşamalarda oyuncuya jiletle vücuduna bir balina resmi çizmesi söylenir. Oyuncu kan kaybından fenalaşmadan fotoğrafı çekip gönderebilirse şanslıdır(!) yok eğer şanslı değilse zaten hayatı bu oyun yüzünden sonlanmıştı. Eylül 2017'de henüz 14 yaşındaki Furkan'ın koluna jiletle çizilmiş balina resmi olduğu halde odasında ölü bulunduğu haberini okumuştuk gazetelerden.

Bu tür oyunlarla ilgili şöyle bir açıklama yapılmıştı:

“Bir sosyal medya oyunu onlarca çocuğun intihar etmesine sebep oluyor. Bu tarz bilgisayar oyunları epilepsiyi tetikleyebiliyor. Dikkatsizliği hiperaktiviteyi ve uykusuzluğu da arttırabiliyor. Bu oyunlarda küçük çocukların tanımadığı kişilerle iletişime geçmesi söz konusu olabiliyor. O tarz birinden direktif gelmiş ve küçük intihar etmiş olabilir.”⁴⁶

İHA'nın haberine göre dünya çapında oynanan bu oyunun yalnızca Türkiye'de 142 ölümlle ilgisi olduğu ortaya çıkarılmış.

Call Of Duty

2007 ABD üretilmiş saldırı ve nişancılık oyunudur. Oyunda harabe bir evin tuvaletinde, üstelik kirler içerisindeki bir klozetin tam üstünde hadis-i şerif ile bezeli olan bir çerçeve asılıdır. (Allah güzeldir. Güzeli sever.) Bu görüntünün fark edilmesi üzerine çok tepki görmüş, farkındalık çalışması başlatılmıştır. Oyun, firmasına giden şikâyetler üzerine kaldırılarak yerine siyah renk bir çerçeve konulmuştur.

Bu tür oyunların gerçekten eğlenmek ya da sadece biraz zaman geçirmek için üretildiğini düşünemeyiz. Öyle olmadığını aslında çok daha ciddi planların birer parçası olduklarını kendi ağızlarıyla itiraf ediyorlar. ABD eski Dışişleri Bakanı Henry Kissinger şunları söylüyor:

“Orduya ‘Stratejik önemlerinden dolayı 7 Orta Doğu ülkesinin kontrolü bizde olmalı’ dedik. Çünkü o ülkelerde petrol ve diğer ekonomik kaynaklar bulunuyor... İsrail bütün silahlarıyla öldürebildiği kadar Arap öldürecek. Umarım her şey yolunda gider ve Orta Doğu'nun yarısı İsrail'in olur. Bizim gençlerimiz son yılda oyun konsollarında iyi eğitim gördü. Yakın gelecekte neler olabileceğinin aynası olan yeni ‘Call of Duty 3’ oyununu görmek enteresan olacak. Askerlerimiz kurallara uyacak ve Müslümanları küle dönüştü-

recek... Unutma ki ABD en iyi silahlara sahip ve hiçbir toplumda olmayan ekip bizde bulunuyor. Ve zamanı geldiğinde bu silahları dünyaya tanıtacağız.”⁴⁷

Guitar Hero-3

Konser havasında geçen oyun, oyunculara sahnede müzik aleti çaldırma üzerine kurulu. Milyonlarca kullanıcı tarafından rağbet gören bu oyun, sahnede karakterini dans ettiriyor. Hem de Arapça ‘Allah’ ibaresinin üzerinde zıplatarak!

Kurgulanan hiçbir oyunun eğlendirmek amaçlı olmadığı görülüyor. Tüm gençleri dinî ve ahlakî yönden olumsuz etkilerken, şiddete karşı kıskırtıyor. Daha ileri giderek hayatlarına mal oluyor. Gençlere kurulan tuzakların en büyüğü, oyun içinde oyun! Derin planlarla ortaya koyulmuş olan bu Batılı oyunlardan çocuklarımızı gençlerimizi uzak tutmak zorundayız.

T.C. Gençlik ve Spor Bakanlığı “Oynanan oyunların farkında mısınız?” diyerek bu tehlikeye dikkat çekmek için ‘Oyunlarda İslamofobi’ adlı çalışmayı yayınladı. Oyunlarda gizlice verilen olumsuz mesajlarla çocuklarımızın zihinlerini işgal ediyorlar, manevi olarak zehirleyip bilinçaltını gizlice yönetiyorlar. Algı operasyonları devam ediyor. Meşrulaştırma süreci işliyor.

Anlayacağımız, artık bilgisayar oyunları, hoptayarak ilerleyen Süper Mario oyunu kadar masum değil. Durum sandığımızdan çok ciddi. Küçük çocukların elinde dahi GTA (öldürme) oyunları var. Herkes kendi evladı için kontrolü ailecek ele almalıdır. Öncelikle

anneler evde çocuğuyla oyunlar oynayacak! Babalarla yapboz yapılıp saklambaç oynanacak. Legolar, hafıza kartları, fincan takımları, doktor aletleri ortaya dökülecek! Biz bunları yapmazsak elindeki bilgisayar oyunuyla çocuklarımız ya insan katletmeyi öğreniyor ya da kendi dinine azılı düşman olmayı.

b. Şans oyunları ve kumar

İnsanoğlu daima ruhsal bir arayışın içinde olmuştur. Bu arayışlarını iyi-güzel olana doğru yönlendiremediği zaman, tehlikeli yollara sapabilmektedir. Şans ve kumar oyunları bunların en kötü olanıdır. Bir küçük 'hazır kazanç' peşinden giderken buna yatırdığı öz parasının hesabını artık tutamaz hale gelenler, artık geri dönölmez bir yola girmiş oluyorlar. Önceleri heves-zevk için bir oyun gibi başlayan, sonra bağımlılık yaparak insana tüm mal varlığını kaybettiren oyunlar... At yarışı, piyango, kart oyunları gibi daha birçok oyunun yanı sıra, iddialaşmak üzerinden oyun oynatarak kurdukları bayilerle gençleri de kumara heveslendirmektedirler.

Her oyun bağımlılık yaparak kumara dönüşebilir. Kumar bağımlılığı sürekli ilerleyen bir hastalık olup sadece kişinin kendisini değil, aile fertlerini de olumsuz etkilemiştir. Kumarla tüm varlığını kaybeden kişi bağımlılığından vazgeçemez ve borç para alarak oyununa devam eder. Bu da aile düzenini ve huzurunu bozarak ailenin dağılmasına kadar gider.

Bir toplumda kadınlar mutfak harçlığını biriktire-

rek, izlediği dizideki oyuncuya benzemek için estetik olmak istiyorsa, erkekler de eve getireceği haftalığı bahis oyunlarına veriyorsa ve bu durum sıkça gözleniyorsa o toplumda çoğu değer yitirilmiş demektir. Bu tür oyun bağımlılıklarının çaresi, ‘insanın ahlakî değerlerini geliştirmesi’ ve çevresinin kontrolü ile sağlanabilir. Kumar oynayan kişi, özellikle bizim toplumumuzda sosyal bir dışlanmayla karşı karşıya kalır. Bu sebeple pişmanlık hissiyle yaşar. Bu, kişinin içinde bulunduğu durumun ciddiyetini kabullenmesi için iyi bir şeydir. Bağımlı olduğunu kabullenip yaptığının yanlış olduğunu bilen kişinin tedavi ile kurtulması çok daha kolay olur. Ancak burada en büyük görev, bağımlının yakın çevresine düşer. Nasıl davranacakları konusunda bilinçli hareket etmeleri gerekir. Nitekim bağımlının borçlarını ödeyip ona ‘son bir şans daha’ vermek, yapacakları en büyük hata olur.

Allah Teâlâ Maide suresinde bu konu hakkında insanlara şöyle uyarıda bulunur:

“Ey iman edenler! İçki, kumar, anıt taşları, putlar, fal okları ancak şeytana ait pis işlerdendir. Bunlardan uzak durun ki kurtuluşa, felaha eresiniz. Şeytan içki ve kumarla aranıza düşmanlık, kin sokmak ve sizi Allah’ı anmaktan ve namaz kılmaktan alıkoymak ister. Artık bunlardan vazgeçiyorsunuz, değil mi?”⁴⁸

Her şeye rağmen “En değişmez huyların bile terbiye ve nefis mücadelesi sayesinde gerek kendi şahsımız gerek muhitimiz için zararlarını sınırlandırmak onla-

rı adeta hapse mahkum etmişçesine zapt etmek mümkündür.”⁴⁹ Bu durumda her kötü alışkanlık ve huydan kurtulmak mümkündür.

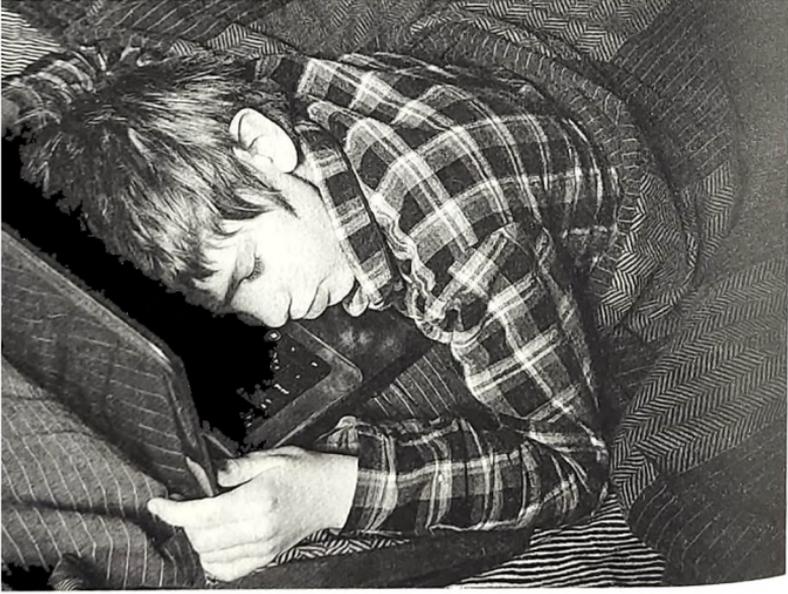
2. İNTERNET BAĞIMLILIĞI

Günümüzde bilgi alma ve eğlence amaçlı olan her türlü teknolojik aracın kullanımı, kolaylıkla bağımlılık halini alabilmektedir. Bağımlı kişilerde internet kullanımını, günlük yaşantısının önüne geçecek boyutlara ulaşabilir. Elektronik postalarına bakmak için internette girdiğinde, zamanın nasıl geçtiğini anlamadan 3-4 saat tükettiğini söyleyenlerin sayısı az değildir. Birçok kişi için, irade dışı yahut engellenemez bir ısrarcılıkla sarf edilen bu zaman, işyerinde yapılması gereken işleri ciddi manada aksatmaktadır. Bu yüzden gece geç yatıp sabah okuluna, işine gitmek için uyanamayanların şikâyetleri oldukça fazladır.

Kişi, bundan kendisi de bir zaman sonra sıkıntı hissedecek derecede etkilenir, internet kullanmayı azaltmayı dener fakat kendisine engel olamayıp tekrar abartılı bir kullanıma geri döner. Genç, önce yavaş yavaş aileden, sonra da tüm gerçek hayattan kopar. Aslında türü ne olursa olsun bağımlılık tuzağına düşen her genç, kurtulmak için çırpınıyordur. Her şeye rağmen her yaşadığı ve en yakınlarına yaşattığı şeylere rağmen, eski huzurlu ortamına dönmek istiyordur.

İnsanın en huzurlu ortamı evi, yuvasıdır. Elinde ka-

lan tek şey 'pişmanlık' olan bağımlı kişiyi anlamaya çalışmak, yardım eli uzatmak yapılacak iyi şeylerin ilk adımıdır. Hani deriz ya "Önce ilgi ilgi ilgi, sonra ilgi bilgi sevgi gerekir." diye... İlgiden mahrum kalan başıboş gençler, kendilerini bu tür eğlence yollarından biriyle önce yalnızlıktan kurtarırlar. Kendi dünyalarını bu oyunlarla kurarlar. Fakat tuzak kurucular onları asla yalnız bırakmaz. Kara bir bulut gibi her an yanların-

dadırlar. Hakkında her şeyi bilirler. En çok neleri sevdiğini, nerelerde ve kimlerle zaman geçirdiğini vs. iyi bilirler. İlgisiz bir ailenin çocuğu hakkında bilmediği her şeyi onlar bilebilir. Ona göre program uygulamalar ve her an peşindedir.

İlgi ve sevgi ortamında mutluluğu ve hazzı yaşamış olan genç, duygularını birlikte yaşadığı ailesiyle payla-

şır. Duygularını başka nesnelere yükleme gereği duymaz. Bağımlılık nesnelere geliştirmesine de gerek kalmaz. Ne oyun oynayarak kafasını dağıtacak (!) ne de tanımadığı insanlarla saatlerce sohbet (chat) edecektir. Tuzaklara da kolay kolay kanmayacaktır çünkü yanında ailesi vardır.

TV ve internet, evimizde çocuklarımıza bizden daha etkili, fikren daha yakın oluyorsa burada tehlike çanları çalıyor demektir. Biz işimizi yaparken çocuğumuz ya da gencimiz odasında sessizce bilgisayar elinde zaman geçiriyorsa ileride bambaşka biri olarak karşımıza çıkması kaçınılmaz olacaktır. Böyle bir tabloyla karşılaşmamak için ailelere önce 'duyarlılık' tavsiye etmek zorundayız.

Çocuğunuzla iletişiminiz daima açık olmalı. Sık sık tartışmaktan kaçınmalısınız. Onlarla özel zamanlarınız olmalı. Baş başa geçirdiğiniz evladınızın da rahatça konuşabileceği ortamlar oluşturmalısınız. Bu durumun bir bağımlılık olduğunu sakın bir dille anlatıp birlikte sınır ve kural koymak zorunda olduğunuzu kabul ettirmelisiniz. Sınırsızca kullanmaya devam ettiği takdirde internet ağlarındaki insan psikolojisini alt üst edecek kültürel, ahlakî ve dinî değerleri hiçe sayan tuzaklara düşebileceğini anlatmalısınız.

İnternette yaptığı yazışmaların kendilerini farklı kimliklerle tanıtan art niyetli kişilerce nasıl kullanılabileceği, para talebi için bir tehdit unsuru olarak dahi kullanılabilmesi, hatta verdiği bilgilerle başını her tür-

lü derde sokabileceği anlatılmalıdır. Zararlı sitelerin yöneticilerinin kendisini kolaylıkla adım adım takip edebileceği gerçeği gençlere söylenmelidir. Bilmediği yabancı sitelerden uzak durması gerektiğini, masum bir oyun sitesi gibi görünüp kendisini değişik şekiller ve telkinlerle hipnoz bile edebileceklerini mutlaka bilmelidir.

Aşırı zaman kaybının ve tehlikelerin yanında internetin kendisini günahlara sürüklenme potansiyeli de çok yüksektir. Gençler, internette baktığı, izlediği, dinlediği her şeyden Allah katında mesul tutulacağını bilmelidirler. İsrâ suresinde şöyle buyrulur: “Bilmediğin (seni ilgilendirmeyen) şeyin peşine düşme! Çünkü kulak, göz, kalp gibi azaların hepsi de sorguya çekilecektir.”⁵⁰ Bakılan şeyler haram şeylerse göz zinası, şehvevi şeyler dinlerse kulak zinası olur. İşte internet karşınızdaki duran fiilen gerçek bir şey olmasa da insanı bakmakla içine çeker, sonra beynine girerek düşüncesine hükmeder. Sonunda da o düşünceyi fiilen işletmeye kadar götürür.

Sorun internet kullanmak değil, onu hangi konularda ne ile meşgul olarak kullandığımızda... En önemlisi de ne kadar süre ile kullandığımızda. Gerektiği kadar, ihtiyacımızı karşılayıncaya kadar mı yoksa sabahlara kadar mı?

Şu bir gerçek ki internet bizden en çok zamanımızı çaldı. Yani ömrümüzü... Kıymetli saatlerimizi bir zım para kâğıdına sürtermiş gibi internetle törpülüyoruz.

İnternet kullanımını abarttıkça, saçma davranışlar sergilemeye, tuhaf diyaloglar yaşamaya başladık. Mesela aynı evi paylaşan eşler birbirlerinin fotoğraflarını ilk defa görmüşçesine, internette beğeniyorlar. Ya da hayranlık cümleleriyle eşine yorumlar yazıyorlar. Ya da bir kişi annesinin vefat haberini paylaşıyor, bunu yüz kişi beğeniyor! Bu tür abeslikler artarak devam edecektir. Çünkü fazla kullanım, gereksiz oldukça anlamsızlaşır da. Dijital bir kuşak yetişiyor, şüphesiz. Dijital, yani elektronik, fişi takılı olduğu müddetçe yaşayan bir insan... Fişi takılı oldukça çalışan bir akıl... Ne korkunç!

İnternet tuzağının bizden aldıklarına devam edelim:

Zamanımızın yanı sıra ahlakımızı, inandığımız değerleri de çaldı. bütün hayasızlıkları görmemize sebep oldu. Beğenilme duygumuzu vahşileştirip inancımıza hiç uygun olmayan böbürlenmeyi, dinimizce yasaklanan kibirlenmeyi aşıladı bize. Beğenildikçe herkes şımartı. Beğenilmeyi daha fazla istetti bize. Her anını paylaştı insanlar. Özelini, en güzelini, herkesle paylaştı. Kadın-erkek, tanıdık-yabancı ayırmadan gözler önüne serdi her şeyini.

İyice şişirdik nefsimizi. Ve daha nice kötü hissiyatla birbirimizi kıskandık. Başkalarının kıyafetlerini, taktillerini, başarılarını, yiyip içtiğini, hatta eşlerini kıskandık! Nazardan çekinen, kaçınan hassasiyetli bir toplumken biz, bile bile göz koyduk da gözümüz kal-

dı ötekinin sahip olduğu şeyde... Sevgiler yapaylaştı, dostluklar yalandan oldu, aileye verilen önem, sosyal medyanın verdiği güvensizlikle basitleştı. Sadakat ve samimiyet aranmaz ve hissedilmez oldu. Maalesef...

Gerçek bağımlılıklar

1. ZARARLI ALIŞKANLIKLAR

İnsan için geçmişte zararlı olan bir alışkanlığın bugün faydalı olduğu-olacağı söylenemez. Bundandır ki zararlı alışkanlıklar listesi gün geçtikçe değişim ve gelişim göstererek uzamıştır. Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de-başta gençler olmak üzere-herkesi etkileyen, hem biyolojik hem psikolojik hem de toplumsal açıdan büyük bir 'sorun' halini almıştır. Çünkü bağımlılıklar sadece madde kullanan bireyi değil; ailesini de, etkileşim içinde olduğu diğer insanları da ve hatta tüm toplumu etkiler. En çok kendisini olumsuz etkiler ki "madde kullanımı, bireyin kendini köleleştirdiği bir durumdur."⁵¹

Sigara

Zararlı alışkanlıklardan kendisine en kolay bağımlı olunan madde (tütün) sigaradır. Kolay ulaşılabılır olması ve çok yaygın kullanılıyor olmasından dolayı ülkemiz için bir halk sağlığı sorunudur. Genellikle arkadaş ortamında 'bir defalığına denemek' maksadıyla içilen sigara, kısa zamanda 'her güne bir tane' alışkanlığına dönüşür. Çok hızlı şekilde bağımlılığa doğru gi-

den bu alışkanlık, 'günde birkaç paket'e kadar çıkabilmektedir.

Aslında toplumumuzda sigaranın zararları çok iyi bilinmektedir. Lakin bu bilgiler pratiğe geçirilemediği için hiç bir faydası yoktur. Bu durumda yapılacak iki kati şey vardır: Birincisi, her alanda gençlere uzun ve ayrıntılı bir şekilde anlatılmalı, görsel ve işitsel yollarla durumun vahameti gözler önüne serilmelidir. İkincisi ise uygulanacak bir disiplinle yasaklanmasıdır.

Bu yol ve yöntemlerin erişkinler için artık çok fazla işe yaramayacağını da söylemek isterim. Bu nedenle uyarılan çocuklar ve bilinçlendirilen gençlerin başlamasını engellemek, yapılacak en doğru davranış olacaktır. Vazgeçemeyen erişkinlerinse mutlaka tıptan yardım alması gerektiğini, gerekirse psikolojik destekle birlikte bunu yapmasını tavsiye ederiz. Bir üçüncü yol olarak da sigara ve madde kullanımıyla ilgili reklamların kesilmesi, özendirici görüntülerin yayından kaldırılmasını söyleyebiliriz.

Sağlıklı nesiller hedefleyen her insan bu meseleyi üzerine vazife bilmelidir. Mücadeleye çok çeşitli yollarla devam etmek zorundayız. Çünkü bu mesele insanda ciddi sağlık sorunlarını ortaya çıkartırken bazı kişilerin de yüksek kâr marjlarıyla ceplerini doldurmasına yarıyor. Bazılarının mücadele ederken bile insanların nasıl tuzağa düşürdüklerinin ispatını birlikte okuyalım: ABD federal ilaç dairesinin eski başkanı Carl D. Cassler, sigara ve nikotinle epey mücadele etmişti.

Cassler sigara firmalarının, daha çok para kazanmak için, sigaraya daha erken yaşta başlatma ve bir kez içse bile alışmalarını temin için, koruyucu gibi görünen filtrelerin içine alışkanlık yaptırıcı özellikte farklı bir nikotin koyarak bunu sağladıklarını tespit etmişti. Cassler, kitaplarında bunu açıkladıktan bir müddet sonra evinde ölü bulunmuştu.⁵²

Sigara yakan herkes dumanından 6000 çeşit zararlı maddenin açığa çıkmasıyla baş başa bırakır kendisini. Çektiği bir nefesle 300 bin partikülü ciğerlerine yapıştırır.

Ülkemizde 2008 yılında 'dumansız hava sahası' uygulamasının yürürlüğe girmesiyle en azından içen kişiler, yanlarındaki kişileri zehirlemeyi bırakmış oldular. Tütünün insan sağlığına zararları nedeniyle ülkemizde her yıl, yaklaşık 2,72 milyar dolar ekonomik kayıp olurken, yaklaşık 100 bin kişi de hayatını kaybetmektedir. Türkiye, kalp-damar ve göğüs hastalıklarında dünya rekorları kırmaya başlar konuma gelmektedir.⁵³ Sigaradaki karbon monoksit (egzoz gazı), nikotin (uyuşturucu), katran, amonyak (WC temizleyici), arsenik (fare zehiri), bütan (tüp gazı) vs. daha birçok maddeye maruz kalan kişinin hastalanmasına değil, halen yaşıyor olmasına şaşırarak gerekir.

Sigara içmenin bir kötü tarafı da alkole ve diğer madde bağımlılıklarına kapı açmasıdır. Sigara içen gençlerin uyuşturucu madde kullanımına daha rahat geçiş yaptıkları tespit edilmiştir.

Avustralya'da bir spor karşılaşması esnasında ünlü bir sigara markasının reklamının defalarca yapıldığı görülmüştür. Özellikle maç sahalarının kenarlarında alkollü içeceklerin afişlerinin olması, sporcu formalarında sigara isimlerinin sponsor olarak yer alması çok düşündürücüdür. Maç izlerken gençlerin bilinçaltına yerleştirilen sigara ve alkollü içecekler karşısında ne kadar dik duracakları, bizlerin ne kadar ciddi, yaptırımını yüksek mücadeleye verdiğimizize bağlıdır.

Alkol ve uyuşturucu madde kullanımı

Dünyadaki en eski ve en yaygın olarak kullanılan 'uyuşturucu' türü alkoldür. Kanunlarımızın yaş sınırı koymasına rağmen gençler alkole kolaylıkla ulaşabilmekte ve kullanmaktadır. Alkolün beyin, sinir sistemi, mide, sindirim sistemi, karaciğer, kemik iliği gibi vücudun hayati merkezlerine verdiği zararlar düşünüldüğünde, alkol kullanımında, genç, erişkin, yaşlı diye sınıflandırmak, 'insana verilen değer' açısından yanlış olacaktır. Özellikle akla verdiği zarar yüzünden hiç kullanılmaması en iyisidir. Zira akıl, gence lazım olduğu gibi erişkine de, yaşlıya da lazımdır. Bu durumda kullanımına yaş sınırı getirilmiş olması önlem almak için çok yetersizdir. Ancak çocuk yaşta başlanılmamasına dikkat çekmek için gereklidir. Yapılan bazı araştırmalara göre de çoğu genç ilk olarak alkolle ev ortamında tanışıyor. Burada ailelerin önce kendini sonra da çocuklarının katıldığı ev partilerini, kutlamaları, okul mezuniyetlerini denetlemeleri gerekmektedir.

Dünya Sağlık Teşkilatı Alkolizm Komitesi'nin raporuna göre: "Bira dâhil her türlü alkollü içki içmeyi-miktarı ne olursa olsun-itiyat haline getiren kimselerin hepsi alkolik olarak kabul edilirler."⁵⁴ Alkolizm, davranışsal bir bozukluktur. Kişi, sonuçlarının kötü olduğunu gördüğü halde içmeye devam eder. Daima içmek için bir sebebi vardır. Üzüntülüysse içer, neşeliysse içer. Tatil, piknik, av, parti, düğün, maç onlar için alkol

alma sebepleridir. En kötü tarafı da alkolik kişinin yalnız değil mutlaka yanında içecek bir arkadaşına ihtiyaç duymasıdır. Bu sebeple çoğu insan, arkadaş davetiyle bu kötü alışkanlığa başladığını, bir daha da bırakamadığını söylemektedir.

Alkol ya da uyuşturucu madde bağımlılığı, hepsinin ortak özelliği ilk başlangıçta masum görünüyor ol-

malarıdır. “Bir kereden bir şey olmaz.” diyerek kandırılan insanlar kısa sürede bu illetten kurtulamaz şekilde dibe vurmuş hale gelirler. İşinden olmuş, parasının tamamını kaybetmiş, sonunda ailesi dağılmış olarak toplumumuzda yer alırlar. Bu durumdaki insanların diğer kişilere tavsiye niteliğinde kurduğu ortak cümle hep şu olmuştur: “Ya hiç başlamayın ya da bağımlı olduğunuzu söyleyenlerin tedavi tekliflerini geri çevirmeyin!”

Alkol ve madde bağımlılığıyla mücadelede benimsenmesi gereken en temel yaklaşım ‘korunma’ olmalıdır. Yani kullanıma hiç başlanmaması, alışkanlığın kazanılmamasıdır.

Gençler! Diğerlerinin yanlışlarından ibret almak zorundayız. Zira her hataya bizzat düşerek öğrenecek vaktimiz yok. Düşüğünüz bu durumdan pişman olup vücudu arındırmak ve bundan tamamen kurtulmak uzun zaman alıyor. Yahut düşüğünüzde kalkamama ihtimaliniz de oluyor. Alkol ya da uyuşturucu madde (morfin, eroin, esrar, bonzai) adı her ne olursa olsun azından kaçmadığınız sürece çoğuna batmamak ve bataklığa saplanmamak gibi bir şansınız yok. “Bir şeyin çok miktarda alınması insana sarhoşluk veriyorsa onun azı da haramdır.”⁵⁵

Sizi, uyduğunuz takdirde yaratıcınızın kanunları koruyacaktır. Tuzak kurucular ise cepleri dolsun diye sizi kandırmak için türlü türlü tuzaklar kuracak, size samimi birer arkadaş gibi görüneceklerdir. Dert ortanız da, sıkıntıya düşüğünüzde çareniz de, yalnızca

ailenizdir. “İçki her türlü kötülüğün anasıdır.”⁵⁶ sözünü aklınızdan çıkarmayın. Peşinden diğer alışkanlıklar, peşinden para için hırsızlıklar ve akıl kavramı kalmadığı için her türlü ahlaksızlık da gelecektir.

Tüm zararlı alışkanlıkların kullanımında *akıl devre dışı kalır*. Akıl devre dışı kalınca dinî inanç da kalmaz. Çünkü din, akıllılara hitap eder. Alkol, uyuşturucu ba-
tağındaki insan malını da koruyamaz. Akıl devre dışı kalınca diğer tüm yetenekleri ve duyguları, erdemleri de devre dışı kalır. Böyle bir gençlikten sağlıklı bir nesil de bekleyemeyiz.

Uzmanlarca da “Ailelerin parçalanması ve ekonomik yıkımında, ahlakın bozulmasında, trafik kazalarındaki artışta en büyük sorumlu alkoldür.” denilmektedir. Kur’an-ı kerimde “Hurma ve üzümde hem sarhoşluk veren içki hem de güzel gıdalar elde edersiniz. Şüphesiz bunda aklını kullanan kimseler için alınacak bir ibret vardır.”⁵⁷

Üstelik alkol ve uyuşturucu kullanımı sonucunda ölümler dahi gerçekleşebilir.

Bu derece zararları olan bir konunun sadece mücadele veren sağlık kuruluşlarına bırakılması doğru olmaz. Bağımlılık yapan şeyler, önce aileden bağımsızlaşan gençleri ele geçirdiği için aileler bilinçli olmalı, gençlerde duyarlılık geliştirilmeli. En çok özentili ile arkadaş çevresinde alışılmaya başlandığı için, okullarda bu konularda uyarıcı dersler işlenmeli. Toplumun birliktirlikleri eğitimciler bilim insanları sağlıkçılar, yazar-

lar, çizerler hep birlikte bu konuda bilinçlendirme çalışmalarını yapmalıdırlar...

Aslında tüm bağımlılıkların ucunda, kurtulmak için çırpınan bir genç vardır. Onları ötekileştirip toplum dışı bırakmak, hem onlar için hem de toplumumuz adına yapılacak en büyük hata olur. Kişileri ve tüm toplumu, son zamanlarda fazlasıyla yaygınlaşan bu madde esaretinden ancak akıl ve kalp eksenine bağlı uygulamalar ve ilişkiler kurtarabilir.

İnsan için hayatî olan birçok organdan en önemli si kalp ve beyindir. Biri imanın ve manevi değerlerin, diğeri de teknoloji ve maddi değerlerin kaynağıdır. Bu değerlerin tümü, insanı insan yapan, onurlu bir hayat sürmesi için gerekli olan değerlerdir. Biz insanların burada yapması gereken en önemli şey bu değerleri kullanırken kontrolü sağlamaktır.

İnsan ne yalnızca maddi-hukuki-kurallarla ne de yalnızca manevi-ahlaki-kurallarla idare edilebilir. Yani insanı hem akla hem de kalbe bakan yönüyle her iki taraftan da kontrol ederek yönetmek en iyisidir. Dolayısıyla toplum için de bu durum geçerlidir.

Günümüzde birçok millet teknolojiye ileri seviyede olduğu halde manevi, ahlaki değerlerden yoksun oldukları için yok olmaktan kurtulamamıştır. İnsan da nihayetinde ilim ve fen alanında en üst makama ulaşsa da manevi değerlerden nasibini almamışsa çöküşler yaşaması kaçınılmazdır. Bunun en bariz örneğini 'üniversitede öğretim görevlisi olup annesini öl-

düren adam' haberleriyle ve benzerleriyle birçok kez gördük.

Ayrıca alkolün kasıtlı olarak İslam'a karşı bir tuzak aracı olarak kullanıldığını da unutmamak gerekir. Bir İngiliz misyoneri olan Zevimer şöyle diyor: "Bir bardak içki ve bir çıplak dansözün Muhammed'in dinine uyanlarda yapacağı tahribatı bin top yapmaz. O halde Müslümanları, madde ve şehvetlere daldırıp boğmaya çalışınız."⁵⁸

Ne yapmalı? Bu tür kötülükler karşısında gücünün yetmediğini gören aciz insanın, gücü yeten Kadir-i Mutlak'a sığınıp dua ile yardım istemekten başka yolu yoktur. Bir insan için, günahlarından dolayı, duasının Rabbine ulaşmayacağını düşünerek kurtuluşu için dua etmemesi, en büyük hatadır.

2. CİNSELLİK

Kendi cinsini yani kız mı, erkek mi olduğunu fark etmeye başlayan çocuk, takriben 3 yaşındadır. Çocuk bu yaşta bunu bilmeli, kimliğini farkında olmalıdır. Şüphesiz ki bir çocuğa ilk cinsel bilgiler, anne babası tarafından verilmelidir.

Toplumumuzda pek çok ailenin yaptığı bir hata vardır. "Artık okullu oldun, kendine bir sevgili bul.", "Şununla çok yaklaşıyorsunuz." şeklindeki konuşmalarla farkında olmadan ahlak erozyonunu tetikliyorlar. Çocuğuna yeni başladığı okuluyla ilgili böyle akıl (!) veren bir baba modeli varsa karşımızda yahut anne

“Oğlum sana büyünce şu kızı alacağım, gözünden kaçırma.” diye tembihliyorsa, kısa zamanda çocukta ahlaki problemlerin ortaya çıkması muhtemeldir. Böyle telkinlerle büyüyen bir çocuk genç olduğunda da-karşı cinse olan ayarsız meyli sonucu-sorunlar yaşaması kaçınılmaz olacaktır. Yaşına göre çocuğa ailesi tarafından verilmesi gereken cinsel bilgi derken elbette bu tarz konuşmaları kastetmiyoruz.

Kendini keşif zamanı olan ilkokul çağı masum duyguları olan bir çocuk için altın devir olarak geçirilmelidir. Ama bu hassas konularda şaka niyetiyle dahi yanlış tutum sergileyen aileler maalesef çocuklarının her türlü duygularının ayarıyla oynamış oluyorlar. Ve çocuk gençliğine varmadan, kimi sevdiğini, kimi hoş karşıladığını, kimi sevmediğini, kimden hazzetmediğini, kişilere karşı hissettiğinin ne olduğunu tanımlayamaz olacaktır. Zira aklının bir köşesinde duran babasının erkek-kız arkadaşlarıyla ilgili söylediği sözler onun duygularının, hislerinin tanımını karıştırmış durumdadır.

Sağlıklı büyüyen bir çocuk, duygularını doğru tanımlamayı öğrenir. Anne-baba sevgisiyle arkadaş sevgisinin birbirinden farklı olduğunu yahut öğretmene karşı hissettiğinin ne olduğunu doğru bir şekilde isimlendirebilir. Mahalle kültürüne ayak uydurup düşünmeden cümleler kuran bazı aileler, çocuğa bilmesi gerekmeyen hatta bilmemesi gereken bazı konuları, çocukla yaşından önce konuşup onunla tanıştırsa

hem kafasını karıştırmış hem de ruhunda, fitratına aykırı hissiyatlar peyda etmiş olur.

Ergenliğinden önce öğrendiği cinsî bilgiler, zamanla çocuğun ruhunda derin yaralar açacaktır. Çünkü bu bilgiler işine yaramadığı gibi çocuk bunları hangi alanda kullanacağını da bilmemektedir. Tanımlayamadığı birçok bilgiyle aklı bulanık çocuk, genç bir delikanlı yahut genç bir kız olduğunda bazı cinsel sorunlar yaşayacaktır.

Gençlerin cinsi problemleri konunun hassasiyetinden dolayı gereğince işlenmemektedir. Gençlerin cinsel konudaki bilgisizliği (doğru bilgilendirilmeyişleri) yüzünden yaşadıkları problemler zaman zaman topluma mal olacak seviyeye kadar çıkmıştır. Bu konuda yapılan hata yalnızca kişinin kendisini bağlamadığı gibi öce aileleri, ardından da koskoca bir toplumu etkilemektedir. Bu sebeple bu konu, çeşitli kurumlarca mutlaka ciddi olarak işlenmelidir. Bu kurumlar önce aile, sonra okuldur. Ayrıca uzman kişilerin bilgisiyle ve devlet destekli yayınlarla da işlenmelidir. Peki, bu konuda gençlere neden sağlıklı bilgi verilmez?

Verilemiyor çünkü toplumumuzda 'cinsel serbestliği' savunanlar radikal bir üslup ile 'daha dikkatli olunması ve sağlıklı bilgiye dayandırılması gerektiğini' söyleyenleri daima susturmuş ve engellemiştir. Ama biz gerçekten de gençlerimizin ruhsal ve bedensel yapılarının sağlıklı olmasını istiyorsak bunları en doğru şekilde konuşmak zorundayız. Ancak bu şekilde sağlıklı

gençlerle sağlam aileler kurarak toplumumuzu güçlendirebiliriz.

Verilen sağlıklı cinsel eğitimle, gençlerin karşı cinsle kuracağı ilişki, 'gönül eğlendirmeden' 'sadakətli bir aile kurma'ya terfi edecektir.

Erken gençlik dönemindeki çoğu birey, cinselliği 'anlık tatmin' olarak görürken, eğitim almış olan gençler, aslında ruh ve gönül tatmini olduğu bilincine varırlar. Aslında gençler için dile getirdiğimiz cinsel problemler, yetişkinler için de birçok hatalı davranışlara şahit olmamızla gün yüzüne çıkmaktadır.

Hiç kimse geçmişte yaşadığı hatalı davranışları, evlatlarının da yaşamasını istemez. Yarınımızın devamı olan gençlerimizi, yapılması muhtemel bu hataları açıkça konuşarak uyarmalıyız. Bu, ana-babalık ve öğretmenlik görevinin dışında, insan neslinin sağlıklı ilerlemesi için bir 'insanlık görevi'dir.

Bu konuda yapılan araştırmalar maalesef bu konudaki ihmalleri ortaya çıkartıyor. Eğitim konusundaki ihmaller sonucunda, erken yaşta cinsel hayata başlama, gayrimeşru ilişkilerin sayısının artması, buna bağlı olarak da kürtaj olma sayısının da artması yahut doğar doğmaz sokağa terk edilen yeni doğan vakıalarını daha fazla duyar olmamız gibi pek çok olumsuz netice ortaya çıkıyor. İşte tüm bu toplumsal suç tablolarını, doğru verilmeyen ve hatta 'ihmal edilen' cinsel eğitim konusu doğuruyor.

Nadiren de olsa bilinçli ailelerinden doğru cinsel

eğitim alanlarsa, kendi istek ve iradeleriyle cinsel yanlışlardan kaçınabilmeyi başarıyorlar. Her yaş döneminde değerler ve dinî kıstaslar öğrenilirken, kontrol becerileri geliştirilirken aynı anda doğru ve kâmil şekilde cinsel konuların eğitimini de alan kişiler, duygularını ve iradelerini kontrol ederek kurtuluşa ererler. Aldığı eğitimle yanlıştan ve gûnahtan sakınmayı öğrenen genç, toplumu için de sağlıklı bir gelecek vaat eder.

Bu hassas konuya şu açıdan bakarak devam edelim isterim:

Bizler bu dünyada yaratılırken nasıl ki kendi irade-mizle buraya gelmediyse, cinsiyetimizi de kendimiz seçmedik. İmanlı gençlerimize Batı zihniyeti sinsi bir şekilde bu noktadan da yanaşarak, zihin bulandırma işini iğrenç bir şekilde devam ettirmektedir. İmanlı genç, ‘Bize verilen bu halimize şükürler olsun, ruhu-ma ve fitratıma en uygun olan ne ise Rabbim bana onu vermiştir. Bana uygun olan cinsiyette beni yaratmış-tır.’ diyebilecekken, tuzağa düşen bazı gençler, “Neden kadını-m? Neden erkeğim?” diyerek bunu bile sorgula-maya sürüklenmişlerdir!

Aman gençler çok dikkat! Batıl zihniyet her daim, her işinde Allah’a (cc) muhalefet edercesine hareket ettiği gibi “Cinsiyetimizi de biz seçebiliriz!” söylemle-riyle sizleri tuzağa davet ediyor. Beyinlerinizi “Cinsel tercihinize kimse karışamaz!” telkini ile adeta yıkıyor. Şeytanî bir kibirle başını Allah’a dikip “Erkek olmayı ben seçmedim, kadın olmayı istemiyorum!” gibi sö-

züm ona özgür düşüncelerle, “Buna kendiniz karar verin.” diyor.

Batı, tuzaklarını her alanda kuradursun, burada bize düşen, o tuzakların en azından ne olduğunu bilmek, oyunların farkında olmak, kısaca bilinçlenme görevini yerine getirmektir. İnsanların doğarken beraberlerinde getirdikleri en değiştirilemez olan şeyi cinsiyeti bile zehirli inanışlarına alet eden Batı'nın, bu konuyu nerelere kadar getirebildiğini ve durumun ciddiyetini *eşitlik, farklılık, ayınlştırma* konumuzda ayrıntılarıyla anlatmıştık. Bu oyunun ne derin, ne içinden çıkılmaz dipsiz bir kuyu olduğunu hatırlamanız için o sayfalara bir kez daha bakmanız yerinde olacaktır.

Oysa inançlı, kendinden emin bir insan, “Ben benim için yaptığın seçimden razıyım Allah'ım.” diyerek şükür içinde yaşamalıdır. Bunu yapmak varken, bir genç, neden sapkın yollara düşüp kendi saygınlığını ayaklar altına alsın ki? Demek ki bu çağda, “Ben benim için yaptığın her türlü seçime razıyım Allah'ım.” diyebilmek bile çok büyük bir cihat ve teslimiyetmiş. Biz Rabbimizin bize verdiği tüm nimetler ve donanımlar için memnun ve razı olalım ki Rabbimiz de bizden razı olsun. Bize Hayy ismiyle verdiği hayatın amacı tam da bu zaten, Allah'ın rızasını kazanmak. Buna rıza-yı İlahî diyoruz.

Kendini tanı, kendini bil. Ta ki Rabbini de bilesin, tanıyasın ve O'na doğru yol alasın. Biz bu kandırma-ca oyunlarına kendi inanç penceremizden bakmaya

devam edelim: Bu dünyada kadın ya da erkek olmanın Allah katında hiçbir üstünlüğü yoktur. Zira Allah Kur'an-ı Kerim'de "İman eden erkekler ve iman eden kadınlar, sadaka veren kadınlar ve sadaka veren erkekler..." diyerek ayrı ayrı ikisine de hitap etmiştir. Burada biz kullara düşen şey, diğer cinse üstünlük taslamaya çalışmak değil, üstün olmaya çalışmaktır. Dinimiz bu konuya "İnanıyorsanız üstünsünüz!" diyerek kesin bir nokta koymuştur. O halde kadınlık ya da erkeklik duygularımızı ön plana çıkararak değil, kulluk duygularımızı öne çıkararak yaşayalım. Tüm bu tuzaklar karşısında içimizde beliren putları kıralım sonra da batilla aramıza sağlam bir duvar örelim.

Batı bize bu oyunları yaptığı halde kendi içlerinde, kendilerine muhalif olan düşünürleri de var. Düşünceleriyle Batı zihniyetine ve yaşam tarzına aykırı düşen açıklamalarda bulunan araştırmacılarından Wilhelm Stekel'in şu tespitlerine kulak verelim:

"Ergenliğe adım atmakta olan genç kız ve erkekleri müzik, spor, yüzme, resim, edebiyat gibi faydalı alanlara yönlendirmek yerine, onları balolara götürmek, dans kurslarına yazdırmak deliliktir! Genç kızların ayna karşısında saatlerce süslenmelerinin, kadın gibi giyinmelerinin sebebi modern dans kültürüdür. Zamanımızda yaş farkı ortadan kalkmış görünüyor. Ellisine gelmiş kadınla on beşine basmış kız aynı makyaj malzemesini kullanıp aynı kıyafetleri giyiyor. Buluş çağına girmemiş kızlar dans ve balo elbisesi is-

tiyorlar. Erkek arkadaşlarıyla partilere gitmek istiyorlar. Cinsel cazibeyi ön plana çıkaran boyalar ve kokular erkek zevkini de değiştirdi. Erkekler tabii güzelliği ve zarafeti için değil, boyası ve ss için kadınlara ilgi duyuyorlar.”

Stekel, bu cümleleriyle makyaj ve sslenmeyle başlayan cinsiyetin altını çizme, cinselliği ön plana çıkarma oyununa tepki veriyor. Zira oyunlar i ie. Biri, peşinden hemen diğerini getiriyor.

Hakikaten Batı'nın yaydığı moda sayesinde çocuklarımız ve gençlerimiz kutlamalarla yaşar oldular. İlkokul ağında başlayan bazı kutlamalar, yaşları büyüdükçe çeşitlenerek gençlerimizi 'partilerle aklını bozma' kıvamına soktu. Gençlerimizin “Bugün neyi kutlasak? Hangi kutlamadan hangisine gesek?” diye plan program yapmakta olduklarını görebiliyoruz. Hayatımız plansız, düzensiz, özensiz yaşayacak kadar değersiz değil elbet. Ama burada bahsettiğimiz plan eğitimimizle, işimizle, yani kendimizi geliştirmekle ilgili olmalıdır. Hayat, bir genç için eğlenceden ibaret olamaz!

Bu konuda çocuklarımıza kim şekil veriyor? Biz mi, televizyon mu, arkadaş çevresi mi, internet mi, hangisi? Bunları düşünmek zorundayız. ocuğu da, genci de tabii ki anne baba şekillendirmelidir. Ailesinin gelecek ve inancına göre şekillenmelidir genç. Burada şu vahim soruyu da sormadan geçemeyeceğim: Peki ya anne babanın düşüncelerini de farkında olmadan Ba-

tı zihniyetli TV kanalları şekillendiriyorsa o zaman ne olacak?

Uyanır uyanmaz “Bugün ne giysem?” diye düşünen gençler saatlerce ayna karşısında ihtiyacından çok fazla olan kıyafetleri arasından seçim yapmakta zorlanıyorlar. Kendi başına karar veremiyor. Çünkü kıyafeti “O haftaki moda programlarının belirlediği trendlere uygun mu? En sevdiği arkadaşı beğenir mi? Arkadaş grubunda alay konusu olur mu? Sosyal medyada çok beğeni alır mı?” bilemiyor. Çünkü zaten bu gibi soruların hepsinin ortak bir cevabı yok! Bu durum onun için en büyük sıkıntı. Ve güne huzursuz, endişeli başlıyor. Eğer zevklerini ve beğenilerini kendisi kontrol edebilseydi her şey ne kadar da güzel ve kolay olacaktı. Ama o, kendisinin neyi beğenip beğenmediğini, kendisine neyin yakışıp yakışmadığına kendi başına karar veremiyor. Zihnine dört bir yönden atılmış kancalarla öz benliği yırtılıyor, kendi olamıyor!

TV çarkında başı dönerek büyüyen genç kızlar, küçük yaşta başlayan bir hevesle makyaj yaptığından ve genç kadın gibi giyindiğinden ne ciltlerinde güzellik kalıyor ne de yaşlarının masumiyeti. Batıl zihniyetlerin kontrolünde olan genç, küçük yaşta alımlı bir kadına ya da o kadına ilgi duyan olgun bir erkeğe dönüşüyor.

Önce aile kurumuna düşen görevler, bu aşamadaki çocukları ya da gençleri doğruya yönlendirmeye koyup olası tuzaklardan kurtarabilir. Her anne-baba,

çocuğunun bir yılda kaç doğum gününe, kaç yıldönümüne, kaç kutlamaya şahit ya da dâhil olduğunu bir düşünmeli. Aileleriyle veya yalnız. Buna önyak olan önce ailelerdir. Kızının giyimine ve boyanmasına ilk müsamaha gösteren ailesidir.

Tüm bunlar yaşanırken, toplumumuzda yaşa göre cinsî bilgi verildiği söylenemez. En kötüsü de, bu konu hakkındaki bilgilerin kulaktan dolma ve gizli saklı konuşulmasıdır. Çünkü bu türlü bilgilenme hatalı ve yanlış inanışlara, hatta davranışlara yol açmaktadır. En doğrusu bilginin gence, aile içerisinde gerekli miktarda uygun bir üslupla verilmesidir. Aileler bu konuların ayıp ve günah olduğunu söyleyerek gençlerin sorularına kulak tıkayıp doğru cevaplar vermezlerse gençler cevabını, ya yarım yanlış bilen arkadaşından yahut insafsız yayınlardan arayacaktır. Bu durum onu ailesine karşı gizliliğe itecek, bu konuları bir daha asla onlarla konuşmayacaktır.

Aileyle iletişimin koptuğu yerde tehlike başlar. Çünkü dış dünyada canavarlar ağızını açmış bekliyorlar. Canavarların en azılılarından birinin adı ahlaksızlık, diğerinin adı kapitalizm. Kolay para uğruna, bol cinsel içerikli yayınlar hazırlanmaktadır. Filmler, dergiler, hatta kitaplar, romanlar... Bu adi yayınlar sayesinde gençler, cinsel bilgiler öğrenmek maksadıyla baktığı her kareden, sapıklığa ya da seks bağımlılığına giden bir yol bulabilir, bu tür yayınlara müptela olabilirler. Ahlakını bozacak türlü yerlere gitmeye alışabilir.

Bir anne kızıyla, baba da oğluyla, ergenliğe ulaşmış olduklarında elbette cinsel konuları konuşabilir. Konuşmalıdır da. Kendindeki değişikliklerin ne kadar doğal olduğunu anne-babasından duymak, o genci rahatlatırken oğgüvenini de güçlendirecektir. Genç kendinden ve bedeninden emin olacaktır. Alışık olmadığı hisleriyle nasıl başa çıkması gerektiğini bilecektir. Ailesiyle değil de, aile dışından birileriyle özelini paylaştığında genç, büyük ihtimalle alay edilerek karşılanacak bu da önce oğgüvenini sarsacak, ileride çeşitli sorunlarla karşılaşmasına temel teşkil edecektir.

Yaşanan cinsî sorunları hafife almak, duymazdan gelmek de doğru değildir. Ne yazık ki toplumumuzda bazı kanunî boşluklar ve yetersiz tedbirler, bazı kesimlerin kolay yoldan para kazanmaları gibi sebeplerle yoğun bir 'cinsi kültür' reklamı yapılmaktadır. Bu konu değil gençlerin, küçük çocukların bile dikkatini çekecek derecede çekici ve sorumsuzca yapılmaktadır. Günün herhangi bir saatinde bir TV kanalı açtığınızda, çikolata yahut dondurma reklamında, gayet alakasız bir Şekilde ıplak kadın görseli görmeniz mümkündür. Otomobil reklamında dahi bir erkeğin, hayalinde bir kadını arzuladığı konusu işlenebiliyor. Reklamların çoğunda 'kadın' kullanılmaktadır. Bu tür yayınlarla cinsî duygular kışkırtılarak, gençlerin tamamen bu alana odaklanması istenmektedir. 24 saat bu tür reklamlara ve cinselliği yaşamaya ozendiren filmlere maruz kalan genç, önü alınamaz duygularla gayrimeşru yolla-

ra başvurmak zorunda bırakılmış olmaktadır.

Toplumumuzda bu durum, Batı'dan farklı olarak daha vahim sonuçlara sebep olmaktadır. Çünkü bizim dinî ve ahlakî inanışlarımız buna asla izin vermemektedir. Bu hataya bir kez düşen genç, farklı bunalımlardan kendini kurtaramaz hale gelebilir.

Birçok araştırmacı kırsal kesime göre kentlerde, cinsel sorunların daha çok yaşandığını söyler. Bunun sebebini de cinsî duyguları uyaracak tutum ve davranışların buralarda daha çok olduğuna ve kız erkek ilişkilerinin daha fazla yaşanmasına bağlar. Fakat şu da bir gerçektir ki belirli yaş ve olgunluğa ermiş her genç, bu tür duygularını ahlaksız bir yola düşmeden tatmin etmesi gerekmektedir. Bunun en doğru yolu evlenmektir. "İslam size âşık olmayı haram kılmadı. Bir kişiyi gönülden istemeyi yasaklamadı. İslam sadece seni, onu ve ailelerinizi koruyup güvence altına alan bir sevgiye rehberlik eder ve özellikle sizi ahiret gününde küçük düşmekten kurtarır. Eğer onu bu kadar çok seviyorsan, senin kadar onun da Allah'a hesap vermek zorunda olduğunu bildiğin halde, neden onunla şüpheli bir ilişkiye (flörte) girmekte bir sakınca görmüyorsun? Onu bundan kurtaracak kadar sevmiyor musun?"⁵⁹ Bunun en doğru yolu evlenmektir.

Gençlerin karşı karşıya kalabilecekleri tehlikelere değinerek onların dikkatlerini çekmeye çalıştık. Onlardan sorumlu olan ebeveynleri de bu konuda azami dikkatli ve anlayışlı olmaya davet ettik.

Maalesef ki şehir hayatı yaşayan gençlerde, bu evlilik süreci maddi kaygılarla fazlasıyla uzatılmaktadır. Çevresindeki bu denli kışkırtıcı cinsel içerikli uyarı varken evliliğin ertelendikçe ertelenmesi, gençleri zor durumda bırakmaktadır. Bir tarafta inancı ve ahlakî öğretileri, diğer tarafta kışkırtılmış duygularıyla labirentin içine sıkışmışçasına çaresiz yaşayan genç için cinselliğe bağımlı olma tehlikesi de gelişebilmektedir. Bu ihtimali de göz önünde bulundurarak düşünelim.

Öte yandan TV dizileri ve toplumun popüler olmuş isimleri ellerinde 'cinsellikte serbestlik' bayraklarını sallarken, evliliğin özgürlüğü kısıtlayıcı bir şey olduğu yalanını da bilinçaltına yerleştirmektedirler. Gençlerin cinsî problemlerinin halli, onların yasak aşk yaşamalarıymış gibi gösteriliyor. Burada akli başında, bilinçli büyüklere çokça fedakârlık düşmektedir. Böyle zor bir durumda tek çarenin, helal yollu bir ilişki olduğunu gence telkin etmek ve onları evliliğe heveslendirmek gerekmektedir. Düğün için yapılacak masrafın asgariye indirilmesi, bazı ihtiyaçların zaman içinde temin edilmesi gibi formüller gençleri hem maddi hem de manevi olarak epey rahatlatacaktır.

Unutmayın gençler! Batı size gayrimeşru ilişkiyi özendirir ondan meydana gelebilecek gebelikten kurtulmayı da (kürtaajla insan öldürmeyi) medeniyet sayar. Öte yandan da "Sizin dininiz size hayvan kestirip (katlettirip) bayram yaptırıyor." diyerek de dininiz-

le alay eder! Kitabımızın ilk sayfalarında belirtmiştik. Batı'nın taktığı hep aynıdır: Kendi yaptıklarını cazip gösterip adına medeniyet demek, sizin dininiz olan İslam'ı ise kötüleyerek küçümsemek. Bu tür oyunlara gelmemek için önce nefsinizin gözlerini kapatın.

Şimdi hatırlatacağım hadîse akıl yormanızı ve kendinize düşen müjdeyi almanızı isterim. Resulullah (sav) şöyle buyurmuşlardır: "Allah Teâlâ kıyamet günü şöyle buyurur: 'Nerede benim rızam için birbirini sevenler? Benim gölgemden başka hiçbir gölgenin bulunmadığı bu günde onları kendi gölgede gölgelendireceğim.'"⁶⁰

Cinsel bağımlılık tehlikesi ve cinsel doyumsuzluk

Başkalarının yaşam tarzlarına imrenip onların sahip olduklarının aynısını istiyoruz. Kendi ilişkilerimizi başkalarının hayatlarıyla kıyaslıyoruz. Bu da sürekli arayış içerisinde olmaya itiyor bizi. Elindekiyle yetinmemeye, hiçbir şeyden mutlu ve memnun olmamaya sürüklüyor. Başkalarını takip ederken kendi hayatını kaçıran, elindekilerin farkında olmayan kadın ya da erkek, hayattan tam olarak ne beklediğinin de farkında olmamak sapkınlığına düşebiliyor. Bazen düzgün giden bir evliliğe sahipken bile insan, dış etkiler yüzünden cinselliğin manevi haz kısmını bir tarafa bırakıp sadece bedensel doyum sağlamaya çalışabiliyor. "Cinselliğe aşırı düşkünlüğün nedenlerinden biri, çocukluk döneminin güvensiz ve sevgisiz bir ortamda geçmiş olmasıdır. Genç insanların çocuklukta bula-

madıkları ruhsal ve bedensel sıcaklığı sürekli değişen eşlerde arayabilmektedirler. Boşanma oranlarının evlenme oranlarına göre daha çok artış kaydetmesi ilişki tüketiminin de üzücü boyutlara ulaştığının çarpıcı bir göstergesidir.”⁶¹

İnternet sayesinde başkalarının hayatlarını yakından takip eden bazı insanlar da mutluluğun ancak her Şeyin fazlasında olduğunu zannediyorlar. Karnı doyduktan sonra da yemeye devam etmek gibi cinselliğin de fazlasına müptela hale geliyorlar. Lakin bu tür davranışların ve ilişkilerin sınırı ve ölçüsü olmadığından, beraberinde getireceği problemler, yaşanılacağı zannedilen hazdan çok daha fazlası olacaktır. Amerikan tarzı serbest ilişkiler cinsel hayatın gereği gibi algılanıyor. İdeallerden yoksun yeni gençlik, kutsal değerlerle alay edebiliyor. Böylece modern toplumlarda aile sadakati diye bir Şey kalmıyor.

Gençlerimizi ‘cinsel devrim’ safsatalarından korumak için onlara iyi bir terbiye ile yüksek idealler kazandırmamız Şarttır. Anne-babanın rehberliğinden uzak kalan ve yüksek idealleri olmayan gençler kötü çevrenin etkisinden maalesef kurtulamayacaklardır.

İnsan, maddelerle anlattığımız tüm bu kötülüklerle mücadele edebilecek kapasitede yaratılmıştır. Hatta daha da büyük işler yapmaya muktedirdir. Bu durumda iyilik için çalışan herkes, Allah (cc) katında birer uyarıcı hkmdedir. İnsanların bu sorumluluğu üzerinde hissetmediği, iyilerin mücadele derdinde

olmadığı, işlerin iyice kötüye gittiği bazı dönemlerde yüce yaratıcımız peygamberler göndermiştir. İnanların neye karşı nasıl davranmaları gerektiği, hangi hadiseler karşısında neler yapmaları gerektiğini öğretmişlerdir. İşte bu önerilen yol ve yöntemlere uyulmadığı zaman insanların sıkıntıları artarak devam etmiştir.

4. Bölüm

Guzak Kurucularının Asıl Hedefleri Ne?

Asıl hedef

KİTABIMIZIN BAŞINDAN beri anlattığımız tüm bu, sonradan üretilmiş materyallerin, düşünce yapılarının, tuzakların ve ideolojilerin ortak amacı, özellikle Müslüman toplumlar için yaşamanın amacını unutturmaktır. Sorgulamayan, düşünmeyen bir gençlik üreterek yaratılışın gayesinden uzaklaştırmaktır.

Oysa o kadar açık ve net ki: “Ben gizli bir hazineydim bilinmek istedim onun için insanı halk ettim.” kudsî hadîsi yaratılmış olmamızın ve neden yaşadığımızın tek sebebinin, ‘yaratana bilmek’ olduğunu söylüyor. İnsanların ancak kulluk etmeleri için yaratıldığını söyleyen ayet-i kerime⁶² gayet açık ve anlaşılır niteliktedir.

İslam'dan uzaklaştırma, çeşitli sloganlarla yaydıkları ideolojilerle genç beyinleri hakikatten saptırma yoluyla yapılmaya çalışılıyor. Zamanla “yasaklanan ideolojilerin yerine yeni putlar geçer: sinema, spor ve siyaset yıldızları.”⁶³ Çeşitli ütopyalarla kandırılmak istenilen gençlik, duygusal oldukları için bu oyunlara açıktır.

Oysa hayatın gerçekleri hiçbir ütopyayla örtüşmeyecek kadar büyük ve karmaşıktır. Tüm tuzakların karşısında elimizdeki en gerçek savunma silahları bilgi, meslek, tecrübe ve inançtır. Gençlik yıllarımızda kazanmamız gereken bu değerleri bazı tuzaklar, kandırmacalar ve ideolojiler peşinde heba edersek ömür boyu korumasız kalır, taarruza açık hale geliriz. Böylece uyuşmuş olan düşüncelerimizle tek bir güce bağımlı hale gelir, onların ‘insan denen ırkı tek elden yönetme’ emellerine kurban gitmiş oluruz.

Bir masonun itirafları, bu söylediklerimizi ispatlar niteliktedir:

“Müslümanların her şeyini bozduk, yok ettik. Dinleri, inançları, dine bağlılıkları ve insanî duyguları yok oldu. Onların millî ve manevî değerlerini Batı medeniyeti potasında eriterek kendimize benzettik. İslamiyet’i öğrenmeyi, yaşamayı, namaz kılmayı, Kur’an öğrenmeyi suç ve gericilik (irtica) olarak göstermeyi başardık. Artık çoğu hiçbir şeye tam olarak inanmıyor. 14 asırlık dinlerini, itikatlarını, ibadetlerini tartışır hale getirdik. Bundan sonra siz misyonerlerin işi daha da kolaylaştı. Maaş bağlayarak, vize vaadi, yurt dışı imkânı ve cin-

selliği kullanarak Müslümanları Hıristiyan yapınız...”⁶⁴

CIA eski Direktörü Graham Fuller, *İslam'sız Dünya* adlı kitabında bakın ne diyor:

“ABD'nin dünya hâkimiyeti önündeki tek engeli Sünni Müslümanlardır. Vahhabilerle ortak çalışıyoruz, Şiileri kullanıyoruz. Sünni iktidarın yıkılması Sünniliğin kalesi olan Türkiye'nin yıkılması ile mümkündür.”⁶⁵

1969'da İsrail askerleri Mescid-i Aksa'da büyük bir yangına sebep olduklarında dönemin İsrail başkanı Golda Meir şunları söyler:

“O gece sabaha kadar korkudan uyuyamadım. Zannediyordum ki Müslümanlar dört bir taraftan İsrail'e girecekler. Lakin sabah oldu ve korktuğum olmadı. İşte o zaman idrak ettim ki biz dilediğimizi yapabiliriz. Zira bu ümmet uyuyan bir ümmettir.”⁶⁶

Bir arkadaşımın bana gönderdiği bir yazıda Prof. Dr. Oktay Sinanoğlu'na ait olduğu belirtilen şu cümleler, bana oldukça manidar gelmişti:

“Kadının biri yanıma gelmiş, anlatıyordu. Benim çocuğum Amerika'da şu okulda mastır yapıyor. Söylediği okul sözde okul ama özde papaz okulu, misyonerlik okulu. Ey veliler, aklınızı başınıza toplayın, çocuğunuza sahip çıkın! Toprak kaybedersin kaybedilen toprak yeniden fethedilir ama gençlerimizin beyinlerini ele geçirirlerse bir daha o beyinleri fethedemeyiz. Onlara millî değerleri öğretin. Onlara İslam'ı anlatın. Onlara Osmanlı'yı anlatın. Onları ülkeleri için çalışan

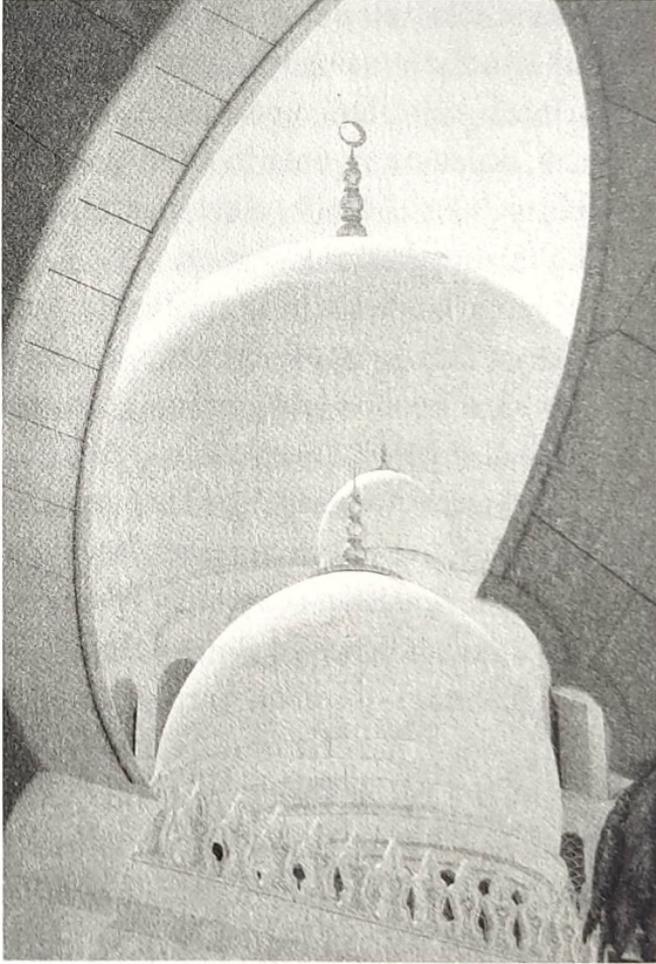
vatanperverler olarak yetiştirin. Az para kazansınlar da vatan için çalışmalarını söyleyin!”

Aliya İzzetbegoviç, “Şunu hiçbir zaman unutma evlat!” diyerek çocuklara ve gençlere seslenmiştir. “Batı hiçbir zaman uygar olamamıştır. Ve bugünkü refahı, devam edegelen sömürgeciliği, döktüğü kan, akıttığı gözyaşı ve çektirdiği acılar üzerine kuruludur.”⁶⁷

Oynanan oyunlar ve tuzaklar büyük. Ama küçük oyunlarla bile bizi kendi kültürümüze yabancılaştırdıkları ve dinimizden soğuttukları doğrudur! Onlardan gelen hiçbir şeyin arkası boş değil. Klişeleşmiş olan, çabucak ağızdan ağza yayılan bazı cümleler gibi. Örneğin ‘pazartesi sendromu’ diye bir klişe üretildi. Halbuki biraz düşünecek olsak bizde böyle bir his yok... Sıkıldığımız, sorun ettiğimiz bir gün değil bizim için. Bilakis, pazartesi günleri işin ve okulun ilk günüdür. Heyecanlı ve hevesliyizdir. Pazartesinin nice hayır ve sürprizlere gebe olacağı ümidiyle başlarız biz milletçe haftaya. Hatta pazartesinin mübarekliği biliriz. Nafile oruç tutarız o gün. İlk vahiy ve risalet pazartesi günü gelmiştir peygamberimize ve cennet kapıları, pazartesi-perşembe günleri açılır Müslümanlara. Allah’a ortak koşmayan kullar için mağfiret günüdür.

Bunu ve benzerlerini, özellikle gençlerimizin enerjisini düşürmek için üretmişlerdir. “Bir milletin istikbalini, geleceğini tahmin etmek keramet değildir. Bunun için o milletin gençlerinin, enerjilerini nerelerde tükettiğine bakmak kâfidir.”⁶⁸ Dinimiz üreten, çalışan ki-

şiyi sever. Gençlere bıkkınlığı, tembelliği aşılsak hiçbir şey üretemez, hiçbir konuda ilerleyemezler. İşte şer güçler, bizim için önemli ve dinen değerli ne varsa onu küçümsemiş, basitleştirmişlerdir.

Gençlik çağlarında fetihten fethe koşan, küffara karşı iman dolu göğsünü siper eden, şehit düşen kahramanların torunlarıyız biz. Bugün maalesef bir kesim gençlerimiz, o şehit ve gazilerin hasımlarına benzer

hale geldi. Dünün fetih neslinin torunları, bugün 'popçu, pankçı' gençliği haline gelemeyiz! Dün Çanakkale'yi toplarıyla, tanklarıyla geçemeyen düşmanı, bugün nasıl kolayca aramıza alırız? Gençlerimizi kendilerine benzetmelerine izin veremeyiz. Bu gençlik üzerinde öyle dehşetli oyunlar oynanıyor ki gençlik bir anda ecdadını, tarihini, kültürünü unutuveriyor? Unutmak şöyle dursun, ecdadına ve onların kültürüne düşman hale gelebiliyor. Müstehcenlik, alkol, uyuşturucu, kumar, gençliğimizin yakasına yapışıyor.

Gençlere bilinç katmak için içimizde ve dışımızdaki hainleri de tanıtmalıyız: Mesela gençler Lawrence'ı tanımalı. Tanınmalı ki onun gibi günümüz casuslarının da tuzaklarına düşmemeli. "Evet, onları isyana ben kıskırtmıştım..." diyerek Arapların bize karşı isyanına sebep olduğuna dair itirafta bulunmuştur. "Anadolu'nun gürbüz çocukları, Arabistan çöllerinde, Filistin ve Suriye'de hilali dalgalandırmak, kelime-i tevhidi yaşatmak azmiyle kavrulup düşmanla çarpışırken gizli bir el arkalarından onları hançerliyordu. Ülkelerinin dünya medeniyetinden nasibi Türk parası, Türk emeği ve Türk himmetiyle yapılmış demir yoluna inhisar eden insanlar, her gün bu demir yoluna bir bomba yerleştirmekten, binlerce Müslümanı havaya uçurmaktan çekinmiyorlardı ve bütün bu hıyanet ve melanetleri, Lawrence'ın emriyle yapıyorlardı. Türk ordusu, bir taraftan düşmanla dövüşürken bir taraftan da bunlarla uğraşmak zorunda kalmıştı. Lawrence, gayesine ulaştı.

Filistin ve Suriye’de hezimetimize sebep oldu. 1918’de Arap askerlerinin başında muzafferane Dimyat’a girdi.”⁶⁹

Bu ülkenin gençliği üzerine oynanan oyunlar ‘başboş pop gençliği’ şeklinde kısmen başarılı olmuştur. Ancak diğer taraftan, küffar komitelerinin hevesini kursağında bırakacak gençlik de şuurlu bir şekilde yetişmektedir. Doğru İslamiyet’i öğrenen, hareketlerini İslamî ölçülere göre düzenleyen yeni gençlik, camileri doldurmakta, kalben, aklen, ruhen terakki etmek için okumakta, araştırmakta, mazisini öğrenmekte, ecadını tanımaktadır. Böylelikle gençler bir bir uyanacak, üzerlerine oynanan oyunlar bozulacak, gençlerimize tuzak hazırlayanlar eştikleri kuyuya kendileri düşeceklerdir. Buna kalben inanıyor ve gençlerimize, tuzaklara düşmemeleri için dua ediyoruz.

Özlenen, istenilen gençlik

Yaradılışının sorumluluğunu tefekkür ederek hak yoldan dönmeyen, nefsine uymayarak doğru yoldan şaşmayan, insanlığı yok etmek isteyenlerin karşısında, tüm insanlığa daha fazla hizmet edebilmek için inanarak ve bilerek hareket eden, üretmek sorumluluğunda olan gençler, “Ancak sana ibadet eder, yalnız Seden yardım dileriz.”⁷⁰ duası ile hayat yollarına devam edecekler inşaallah.

“Allah, kimseyi gücünden fazlasıyla yükümlü tutmaz. Herkesin kazandığı iyilik kendine, yapacağı kö-

tülük de kendinedir.”⁷¹ ifadesini bilerek en mükemmeli yapmaya değil, gerekeni yapmaya mükellef olduğunu bilen, zamanını nasıl geçirdin ve sağlığını nasıl tükettin sorularına muhatap olacağını bilerek yaşayan gençtir. Bu bilinçle yaptığı hatadan tövbe ederek dönebilen gençtir. Gösteriş ve israfın haram olduğunu bilen, lüksün peşinden gitmeyen, mütevazı gençtir. Kanaatin ne olduğunu bilerek, daima çalışarak kazanan gençtir. Cenab-ı Allah’tan ümit kesilmeyeceğini bilip daima ümit ve heyecanla yaşayan gençtir. Ne mutlu Hakkı bilip bu gerçekleri idrak ederek yaşayan gençlere!

Son söz

DÜNYA VAR OLDUĞUNDAN bu yana iyinin ve kötünün savaşı devam ede gelmektedir. Bununla birlikte iyilik ve kötülük kavramlarının mahiyeti ve bunların yaratılış sebepleri tartışılmaktadır. Bunlarla bağlantılı olan şeytan, nefis, irade, vicdan, iman gibi konular da en çok zihnimizi meşgul eden konular olmuştur.

Dara ya da kötü yola düşen insan fitratı temiz olduğundan kötüyü ve çirkini kendine yakıştıramaz ve şer odaklı şeylerin neden yaratıldığını düşünür durur. Çünkü kendisini kötü yola ve alışkanlıklara şeytan ve onun şer oyunlarını oynayanlar düşürmüşlerdir. Kendi isteği ile kötülüğe bulaşmamıştır.

Yüce Allah (cc), şüphesiz, her şeyi bilen ilim sahibi Alîm, her şeye sahip olan Kadîr'dir. Ayrıca Rahîm ve

Rahman olandır. Yarattığı her insanı iyilik üzere, Müslüman kimliğine uygun olarak yaratmıştır. Ona iyilik kabiliyetleri vermiş, mücadele etmesi için de güç ve irade bahşetmiştir. Ancak bunlarla birlikte sonsuz sınırsız saadeti vaat ederken imtihana tabi tutacağını da bildirmiştir. Cennetin yolunu insana açmış fakat dünya denen yerin, içinde çeşitli aldatıcılar barındırdığını, tüm bunlara insan nefsinin hizmet ettiğini, şeytanın kötülüğe en büyük ortakçı olduğunu bildirmiştir.

Yaratılan insan çeşidi kadar, nefis ve kötülük çeşidi de beraberinde yeryüzüne inmiştir. Bu durumda insana düşen, mücadele etmektir. Kendini bilen insan, amacı uğruna nefis, şeytan, kötülük hizmetçileri üçgeninden kalp, iman ve irade ile sıyrılabilmeyi başarabilir. Zira insan cenneti arzular ve onu elde edebilecek kabiliyette yaratılmıştır. Cenneti tanır, az çok lezzetini bilir de bu yüzden dünyada aradığı mutlak tatmini bulamaz. Dünya–lezzetler için de, diğer her şey için de–sınırlıdır. En şerefli yaratık olan ‘insan’ın, O’na (cc) layık olup cennetle şereflenebilmesi için iradesinin hakkını vererek imtahanları geçmesi gerekir. Hayatta şerle karşılaştığı kadar hayırla da karşılaşan insan–kul–bunun şükrünü vermek durumundadır. Karşılaştığı şer ve kötülükler içinse kendine çıkar yol arayacağı kapıda, yardımcı ve dayanak da ancak Allah’tır. O, Kur’an-ı Kerim’de bunu bize şöyle bildiriyor:

“De ki: Yarattığı şeylerin şerrinden sabahın rabbi-ne sığınırım. Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrin-

den, düğümlere üfleyip büyü yapanların şerrinden ve haset ettiği zaman hasetçinin şerrinden yine Allah'a sığınırım.”⁷²

Zayıf düşüp çareyi yine Kendisinde aramamız gerektiğini, bize sınav sorularının cevabını verir gibi söyleyen Rabbimize şükürler olsun. Zayıf düşen, gücü; çaresiz kalan, çareyi yine Allah'ta (cc) bulacaktır. Aklımıza gelebilecek maddi-manevi küçük-büyük her türlü kötülükten yine bizi himayesine alacak olan, Yaratıcımızdır. Kur'an'da her kul Allah'a sığınarak kendisi ve diğer insanlar için dua etmekle emrolunmuştur. “Her türlü şeytan ve oyunlarından, insan aldatmacalarından, her türlü saptırma ve nazardan kendim ve diğer müminler adına Allah'a sığınırım.” diyebilmelidir.

Gazali'ye biraz kulak verecek olursak tam da bu konu hakkında şunları duyarız:

“Çocuğun-gencin-yaratılışından getirdiği fitri özelliklerine uygun olarak, onunla çatışmadan iletişim kurmalıyız. İyiye, doğruya teşvik hali içerisinde olmalıyız. Genci, varlığını ortaya koyan üstün varlıkla yüz yüze getirmeli, onun manevi otoritesi karşısında acizliğini fark etmesini sağlamalıyız. Maddi varlığına manevi gıda vererek, korkutmadan sindirmeliyiz.”⁷³

Tüm kötülüklerin ve kurulu tuzakların karşısında, gölümüze şu cümlelerle su serpelim:

Neyse ki yaşadığımız çağ ne olursa olsun dengeleyici unsur olarak inandığımız dinin kitabı elimizde, imanımız da kalbimizde duruyor. Elhamdülillah.

Dipnotlar

- ¹ *Ebu Davud*, Tıb 1.
- ² *Buhari*, Ezan 36; *Müslim*, Zekât 91.
- ³ Bakara suresi, 2:31-32.
- ⁴ Bakara suresi, 2:34.
- ⁵ Araf suresi, 7:13.
- ⁶ Araf suresi 7:15.
- ⁷ Ayşegül Akakuş Akgün, *Esmâ-i Hüsnâ ile Çocuk Terbiyesi*, Nesil Yayınları, s. 75.
- ⁸ Hucûrat suresi, 49:13.
- ⁹ Ufuk Coşkun, “Nötr cinsiyet, üç ebeveynli çocuklar ve MEB”, *Milât* gazetesi. Erişim tarihi: 23.04.2018.
- ¹⁰ Sema Maraşlı, “Kadına Şiddet Haberleri Eşcinselliğe Teşvik Ediyor”, *Cocukaile.net*, www.cocukaile.net/kadina-siddet-haberleri-escinsellige-tesvik-ediyor. Erişim tarihi: 23.04.2018.
- ¹¹ Maide suresi, 5:105.
- ¹² Tin suresi, 95:4.
- ¹³ Yavuz Bahadıroğlu, *Biz Osmanlıyız*, Nesil Yayınları, s. 27.
- ¹⁴ *Beyhaki*, Zühd, 2:88.
- ¹⁵ Bediüzzaman Said Nursî, *Sözler*, 17. Söz, Söz Yayınları, s. 293.
- ¹⁶ Hayreddin Karaca, “Param Var Ama Harcamaya Hakkım Yok”, *Yaşamı* gazetesi, <http://www.yasamgazetesi.com.tr/ozel-haber/param-var-ama-harcamaya-hakkim-yok-h197368.html>. Erişim tarihi: 24.04.2018.
- ¹⁷ Bakara suresi, 2:120.
- ¹⁸ M. Mehdi Sungur, *İnsanı Yücelten Değerler*, Ensar Yayınları, İstanbul 2013.
- ¹⁹ M. Mehdi Sungur, *İnsanı Yücelten Değerler*, s. 61.
- ²⁰ Cemil Meriç, *Mağaradakiler*, İletişim Yayınları, s. 263.
- ²¹ Aytunç Altındal, *Alfa Yayınları*, İstanbul 2015.

- 22 Ali Eren, "İdrak Sahiplerine İbret!", *incemeseleler.com*, <http://incemeseleler.com/izdivac/696-drak-sahiplerine-bret.html>. Erişim tarihi: 24.04.2018.
- 23 Darimî, *Sünen*, 2/429-430; Heysemî, *Mecmaü'z-Zevaid*, 7/171.
- 24 *Buhâri*, Daavât 66; *Müslim*, Salâtü'l-Müsâfirin 211.
- 25 Robert Menzies, "The Forgotten People", <http://www.liberals.net/theforgottenpeople.htm>. Erişim tarihi: 25.04.2018.
- İngilizce orijinal metni şöyledir: "The home is the foundation of sanity and sobriety; it is the indispensable condition of continuity; its health determines the health of society as a whole."
- 26 Ali Osman Aydın, "Televizyonun Gayri Meşru Çocukları", *Akit gazetesi*, <http://www.yeniakit.com.tr/yazarlar/ali-osman-aydin/televizyonun-gayri-mesru-cocuklari-21027.html>. Erişim tarihi: 25.04.2018.
- 27 Ali Osman Aydın, Adı geçen yazı.
- 28 Ayşegül Akakuş Akgün, *Esmâ-i Hüsnâ ile Çocuk Terbiyesi*, s. 191.
- 29 *Tirmizi*, İstizan 7.
- 30 *Kenzü'l-Ummal*, 9/10.
- 31 *Deylemî*, Ebû Şucâ' Şireveyh b. Şehridâr (445-509).
- 32 Sema Maraşlı, "Kadına Şiddet Haberleri Eşcinselliğe Teşvik Ediyor", *Cocukaile.net*, www.cocukaile.net/kadina-siddet-haberleri-escinsellige-tesvik-ediyor. Erişim tarihi: 23.04.2018.
- 33 Doç. Dr. Tuğrul Akın, "Dövmeler üveit hastalığına neden oluyor", *Medikalakademi.com*, <https://www.medikalakademi.com.tr/dovmeler-ueveit-hastaligina-neden-oluyor>. Erişim tarihi: 06.05.2018.
- 34 *Suyuti*, *Camîu's-Sağir*, 257.
- 35 Bakara suresi, 2:120.
- 36 Bakara suresi, 2:205.
- 37 *Buhari*, Hadis No: 1954.
- 38 *Buhari*, Hadis No: 51.
- 39 *Buhari*, Büyü 3; *Tirmizi*, Kıyame 60.
- 40 *Tirmizi*, Zühd 47.
- 41 *Tirmizi*, Et'ime 46.
- 42 Kemal Özer, *Müslümanın Diyeti*, Hayykitap, İstanbul 2012, s. 92.
- 43 *Anoreksiya*: İnsan hayatını tehdit eden ciddi bir yeme bozukluğudur.
- 44 Maide suresi, 5:87.
- 45 Hud suresi, 11:112.
- 46 "Almanya'da Mavi Balina 'oyunu' Furkan'ın canını aldı", *Aksam.com.tr*, <https://www.aksam.com.tr/dunya/almanya-da-mavi-balina-oyunu-furka-nin-canini-aldi/haber-659188>. Erişim tarihi: 24.04.2018.
- 47 "Kissinger: 3. Dünya Savaşı çok yakın", *Avazturk.com*, <http://www.avazturk.com/kissinger-3-dunya-savasi-cok-yakin-40195h.htm>. Erişim tarihi: 24.04.2018.

- 48 Maide suresi, 5:90.
- 49 Ali Fuad Başgil, *Gençlerle Baş Başa*, Kubbealtı Neşriyat, İstanbul 2016, s. 42.
- 50 İsrâ suresi, 17:36.
- 51 Prof. Dr. Yıldırım B. DOĞAN, "Madde Kullanımı ve Bağımlılığı", *Aile ve Toplum* dergisi, Sayı: 4, Eylül-Aralık 2001.
- 52 Prof. Dr. Şerif Ali Tekalan, *Çağın Ölüm Tuzakları*, Altın Burç Yayınları, İstanbul 2006, s. 52.
- 53 Prof. Dr. Şerif Ali Tekalan, *Çağın Ölüm Tuzakları*. Sağlık eski bakanı Bülent Akarcalı'nın kitap için yazdığı nottan.
- 54 Abdullah Çolak, *Gönüllerin Aynası Bağımlılar Dünyası*, İlbey Matbaası, İstanbul 2016.
- 55 *Ebu Davud*, Hadis No: 3681.
- 56 *Nesai*, Eşribe 44 (Hz. Osman'ın sözü şeklinde aktarılmıştır).
- 57 Nahl suresi, 16:67.
- 58 Hasan Çalışkan, *Örtünme ve Çıplaklık*, Serhat Kitabevi, s. 333.
- 59 Nouman Ali Khan, "Gerçek Aşk", <https://noumanalikhanturkiye.tumblr.com/page/7>. Erişim tarihi: 30.04.2018.
- 60 *Müslim*, Bir 45/12, Hadis No: 37.
- 61 Psikolog Ayşe Yanık Knudsen, "Tüketim çılgınlığı ruhumuzu da tüketiyor", <https://www.medikalakademi.com.tr/tuketim-cilginligi-doyumsuzluk>. Erişim tarihi: 01.05.2018.
- 62 Zariyat suresi, 51:56.
- 63 Cemil Meriç, *Kültürden İrfana*, İletişim Yayınları, İstanbul 2013, s. 75.
- 64 Louis Massignon, *Su* dergisi, Yıl: 1, Sayı: 3, Mayıs-Haziran 2005.
- 65 Dr. Hilmi Bengi, "Amerikan tarzı Müslümanlık (!)", *istiklal.com.tr*, <https://www.istiklal.com.tr/kose-yazisi/amerikan-tarzi-muslumanlik/324379>. Erişim tarihi: 02.05.2018.
- 66 Muhammet Demirci, "Mescid-i Aksa 46 yıldır yanıyor", *mirasimiz.org.tr*, <http://www.mirasimiz.org.tr/Content-Haberler-14-1716>. Erişim tarihi: 03.05.2018.
- 67 Azad Dadayev, "Şanlı Dâvânın Unutulmaz İsmi; Aliya İzzetbegoviç", *turkata.com*, <http://www.turkata.com/2016/10/sanli-davann-unutulmaz-ismi-aliya.html>. Erişim tarihi: 03.05.2018.
- 68 Osman Nuri Topbaş, "Gençlik Sırrı", *Şebnem* dergisi, Sayı: 44, Ekim 2008.
- 69 "İngiliz Casusu: Lawrence", www.akintarih.com/turktarihi/osmanli/lawrence.htm; wikipedia.org/wiki/ArapAyaklanmasi.
- 70 Fatiha suresi, 1:4
- 71 Bakara suresi, 2:286.
- 72 Felek suresi, 113:1-5.
- 73 İmam Gazali, *İhyau Ulumi'd-Din*, Huzur Yayınları, İstanbul 2016, Cilt: 3, s. 379.